

การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดย

นายสมพงษ์ ศรีพยาค

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดย

นายสมพงษ์ ศรีพยาศ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A DEVELOPMENT OF LANGUAGE EXERCISES FOR WRITING SKILL
IMPROVEMENT FOR PRATHOMSUKSA 6 STUDENT

By
Sompong Sripayat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
MASTER OF EDUCATION
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School
SILPAKORN UNIVERSITY
2010

49255203 : สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คำสำคัญ : การเขียนสะกดคำ

สมพงษ์ ศรีพาด : การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา , ผศ.บัญญัติ เรืองศรี และ ผศ.ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม. 372 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 20 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ 2) แบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำ 4) แบบสัมภาษณ์นักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ยร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (x) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.90/86.75 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
3. ความคงทนทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีความคงทนในการจำไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำในประเด็นต่างๆ ดังนี้
 - 4.1 นักเรียนมี ความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหา
 - 4.2 นักเรียนมี ความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับรูปแบบชุดแบบฝึก

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2. 3.

49255203 : MAJOR : (TEACHING THAI LANGUAGE)

KEY WORD : WORD-SPELLED WRITING

SOMPONG SRIPAYAT : A DEVELOPMENT OF LANGUAGE EXERCISES FOR WRITING SKILL IMPROVEMENT FOR PRATHOMSUKSA 6 STUDENT. THESIS ADVISORS : ASST.PROF.MEECHAI IEMJINDA,Ph.D.,ASST.PROF.BUNYAT RUANGSRI,AND ASST.PROF. CHAIYOS PAIWITHAYASIRITHAM.Ed.D. 372 pp.

The purposes of this study were to (1) develop the word-spelled writing language exercises for Prathomsusa 6 students and to be effective as the 80/80 criterion; (2) to compare the achievement of word-spelled writing language exercises for Prathomsuksa 6 students to the 80/80 criteria; (3) to study Thai learning knowledge of word-spelled writing of Prathomsuksa 6 students ; (4) to study the opinion of Prathomsuksa 6 students in 2010 academic year of Huaykrai school, Srisatchanalai district, Sukhothai province amounted to 20 students by simple random sampling and used the school was random unit.

The research instrument used were (1) learning plan of word-spelled writing; (2) the exercise of word-spelled writing; (3) word-spelled writing learning assessment test forms; (4) student interview. The data analysis by percentage mean, mean, standard deviation and content analysis.

The finding were as following :

1. The word – spelled writing exercises for Prathomsuksa 6 students were the average effect of 86.90/86.75. It showed that the word-spelled writing language exercises were higher effective than criteria.
2. The word-spelled writing language exercises resulted in the achievement of word-spelled writing exercise for Prathomsuksa 6 students was higher than the 80/80 criteria.
3. Thai learning durations of word-spelled writing for Prathomsuksa 6 students which were taught by word-spelled writing exercise package were durable.
4. The student opinion to the word-spelled exercise package of the questions as the following :
 - 4.1 The students had the good opinion about the easy and different text.
 - 4.2 The student had the good opinion about the pattern of exercise package.

Department of Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010
Student's signature
Thesis Advisors' signature 1. 2. 3.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงลงได้ดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญญัติ เรืองศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้กำลังใจในการทำวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นุชบา บัวสมบุญรัตน์ ประธานกรรมการ ตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรภัตสร อินทรบำรุง ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ในการทำวิจัยครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาการสอนวิชาภาษาไทยทุกท่านที่ให้ความรู้และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ตลอดเวลาที่ศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประวัติ แสนสุริย์รังสิกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ดร.ชยพร กระจ่างทอง สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ อาจารย์ชาญยุทธ มั่งคั่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ อาจารย์ มาลัย โกยมา ครูชำนาญการพิเศษ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องทำให้งานวิจัยสำเร็จด้วยดี และขอขอบคุณอาจารย์เบญจวรรณ วงศ์วิเศษ โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษนาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือในการทดสอบเพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจ จำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนคณะครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเครือข่ายเจ้าหมื่นคังที่ช่วยแนะนำและแสดงความคิดเห็นในการจัดทำบัญชีค้ายากของเนื้อหา นำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ขอขอบคุณสำหรับกำลังใจ และคำปรึกษาแนะนำที่ดีจาก อาจารย์กัลยา เล็กวิสัย อาจารย์ลาวัลย์ ปาณธูป ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

สุดท้ายนี้ขออ้อมนุชาแด่พระคุณบิดา มารดา อันเป็นที่รักและเคารพสูงสุดในชีวิตที่ได้มอบความรัก ความเมตตา ความห่วงใย ให้ความสนับสนุนและกำลังใจอย่างดียิ่งด้วยดีเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฏ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมติฐานในการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน	13
หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐานพุทธศักราช 2544	13
โครงสร้างหลักสูตร	14
หลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	23
การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย	27
วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย	30
การเขียนสะกดคำ	34
ความหมายของการเขียนสะกดคำ	34
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ	35
หลักการสอนเขียนสะกดคำ	37
การสอนเขียนสะกดคำ	39
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก	40
ความหมายของแบบฝึก	40
ความสำคัญของแบบฝึก	41

บทที่	หน้า
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	42
หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี	43
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	45
ประโยชน์ของแบบฝึก	47
หลักจิตวิทยาในการสอน การจำและความคงทนในการเรียนรู้.....	49
ความหมายของความคงทนในการจำ	55
การทดสอบความคงทนในการจำ	56
ระยะเวลาในการวัดความคงทนในการจำ	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	60
3 วิธีดำเนินการวิจัย	63
ขั้นตอนการวิจัย	63
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย	64
ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	64
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ	65
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	65
การสร้างเครื่องมือ	65
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย	79
ขั้นก่อนทดลอง	79
ขั้นทดลอง	80
ขั้นหลังทดลอง	80
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	80
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	81

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	87
ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80	88
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนครั้งที่ ที่ 1 ครั้งที่ 2	88
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ.....	89
5 สรุปผล อภิปราย ข้อเสนอแนะ	91
ขอบเขตการวิจัย	91
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	92
การเก็บรวบรวมข้อมูล	92
การวิเคราะห์ข้อมูล	92
สรุปผลการวิจัย	93
การอภิปรายผล	93
ข้อเสนอแนะ	97
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ	110
ภาคผนวก ข ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	151
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	313
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้เรื่อง การ เขียนสะกดคำ.....	322
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อสำรวจและจัดทำบัญชีคำยาก.....	324
ภาคผนวก ฉ ศัพท์านุกรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	342

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ช ตารางตรวจค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC).....	353
ภาคผนวก ซ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	370
ประวัติผู้ศึกษา.....	372

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2	27
2	เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	67
3	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน.....	72
4	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 9 คน.....	73
5	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน.....	74
6	การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำ.....	76
7	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของกลุ่มทดลอง.....	87
8	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ.....	88
9	ผลการศึกษาความคงทนทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2.....	88
10	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้แบบฝึก การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดย ผู้เชี่ยวชาญ.....	355
11	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	356
12	แบบประเมินคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ เรื่องการเขียนสะกด คำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	358
13	แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	360
14	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ...	361

ตารางที่		หน้า
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ในการเปรียบเทียบความคงทนของความรู้ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	363
16	คะแนนวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน	364
17	คะแนนวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 9 คน.....	365
18	คะแนนวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน.....	366
19	คะแนนวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน.....	368

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	69
3	การสร้างชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ.....	75
4	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	77
5	การสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดเป็นเอกภาพ เสริมสร้างคุณภาพของ คนในชาติให้มีความเป็นไทย ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ ปัจจุบันคน ไทยใช้ภาษาไทยทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียนในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ ส่งเสริมภูมิ ปัญญาและเป็นหลักฐานในการค้นคว้า บันทึกเรื่องราวต่างๆ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่า แก่การเรียนรู้ ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระราชดำรัสในที่ประชุมของ ชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2539 : 8)

ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลาย ประเทศมีภาษาของตนเองแต่เขาไม่แข็งแรง เขาต้องพยายามหาหนทางที่จะสร้างภาษาของ ตนเองไว้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองมาแต่โบราณกาล ซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่ต้องรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะด้านในการรักษาภาษานี้มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางการ เขียน คือเขียนให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธี หมายความว่าใช้คำมา เขียนให้ถูกต้องชัดเจน ซึ่งนับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สามคือ ความร่ำรวยในคำของภาษาไทย ที่พวกเรานึกว่าไม่ร่ำรวยพอ จึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้

ภาษาไทยนอกจากจะเป็นภาษาประจำชาติ ยังแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของความเป็น ชาติไทย ภาษาไทยยังมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน ช่วยถ่ายทอดความรู้ ความคิดเสริมสร้างความเข้าใจอันดีของคนในสังคม ภาษาไทยจึงเป็นวิชาที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคน ในชาติ การเรียนภาษานั้นเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ดีย่อมส่งผลใน การเรียนรู้วิชาอื่นดีไปด้วยเพราะภาษาไทย คือ หัวใจของทุกวิชาดังนั้นความสามารถของการใช้ภาษา ในการสื่อสาร จึงนับว่าสำคัญมากในยุคปัจจุบัน ดังที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2545 ข : 3) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข

ฉะนั้นบุคคลใดที่สามารถใช้ภาษาไทยได้ดีก็ย่อมดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่จะใช้ภาษาไทยได้ดีต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา และฝึกฝนให้มีทักษะพื้นฐานทางภาษา คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีความสุข โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระทรวงศึกษาธิการ จึงให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่มสาระ สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระหลักในกลุ่มแรกที่ใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ

ทักษะภาษาไทยยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาวិชาอื่นๆ จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ มนุษย์จำเป็นต้องใช้ทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อติดต่อสื่อสาร การสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น จำเป็นต้องมีการฝึกฝนทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนมีทักษะสามารถติดต่อสื่อความหมายได้ เพราะถ้าผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะพูดไม่ชัด หรือเขียนไม่ถูกต้องนอกจากจะทำให้การสื่อความหมายไม่ตรงตามความต้องการแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพอีกด้วย(วัลภา ศศิวิมล 2531 : 24)

ทักษะที่นับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่ ทักษะการเขียนเพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดการคิด เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการคิด สถิติปัญญา และทัศนคติสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท่ามกลางสังคมยุคแห่งข้อมูลข่าวสารเช่นปัจจุบันนี้ บุคคลจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงจำเป็นและทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึก และความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมายให้คนอื่นเข้าใจได้อย่างกว้างขวางและสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ การเขียนที่ไม่สมบูรณ์เพราะเขียนสะกดคำผิด

หรือข้อความผิด ย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ทั้งยังอาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงได้ เช่น กรณีเขียนหนังสือสัญญาต่างๆ ไม่ถูกต้อง (พวงเล็ก อุตระ 2533 : 174) กล่าวว่าการเขียนใช้ติดต่อกันได้ระหว่างผู้อยู่ห่างไกล สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมหรือวิชาความรู้ได้กว้างขวางกว่าภาษาพูด ช่วยรักษาและสืบทอดวิชาความรู้ต่างๆ ไว้ช้านานถึงแม้คำบางคำจะไม่ใช้พูดกันแล้ว แต่ก็ยังปรากฏหลักฐานเหลืออยู่ และภาษาเขียนสามารถปรับปรุงให้ได้ความกระชับไพเราะสละสลวยได้มากกว่าภาษาพูด ภาษาเขียนที่ดีควรเริ่มจากเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้องจะทำให้ใช้ภาษาได้อย่างสมบูรณ์ คำที่เขียนสะกดอาจจะทำให้การอ่านออกเสียงคำนั้นไม่ถูกต้อง และยังอาจทำให้ความหมายในการสื่อสารผิดไป เสียความไปหรืออย่างน้อยก็แสดงถึงความค้อยค่าทางสติปัญญาของผู้ใช้ภาษาการเขียนจะเขียนได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฟังมาก อ่านมาก มีประสบการณ์กว้างขวาง นอกจากนั้นยังปรากฏว่านักเรียนที่เขียนได้ดีมักจะเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรษ์ 2536 : 163)

ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่จำเป็นห้วง โดยเฉพาะปัญหาการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะเป็นปัญหาที่พบมากในการเรียนการสอน ได้แก่ การเขียนพยัญชนะผิด เขียนสระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิดและเขียนตัวการ์นต์ผิด (เข้มทอง จิตจักร 2544 : 12) ทักษะการเขียนสะกดคำนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน ในการเริ่มต้นเรียน ถ้าละเลยข้อบกพร่องนั้นไป อาจทำให้นักเรียนอ่านและเขียนผิดได้ตลอดไป การฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องและคล่องแคล่วแก่ผู้เรียน เป็นการปูพื้นฐานการเขียนที่ดี เพราะสามารถนำไปใช้ในการเขียนรูปแบบอื่นๆ ได้อีก เช่น การเขียนจดหมาย การเขียนแสดงความคิดเห็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น (ปัทมา ไตรคุป 2547 : 8) ปัญหาการเขียนสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การสะกดการ์นต์ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดการ์นต์ผิดพลาด สาเหตุ เพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ ฉะนั้นครูควรจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้สนุกสนานเพื่อให้นักเรียนรักที่จะเรียน (พรรณี แพงวังทอง 2542 : 57) จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอน ครูต้องเน้นการฝึกให้มากๆ ฝึกบ่อยๆ เมื่อเด็กเข้าใจความหมายของคำ เด็กก็จะสามารถใช้คำได้ ถ้าเราฝึกให้เขารู้จักใช้และฝึกสม่ำเสมอการฝึกใช้คำมากๆ เขียนกันจริงๆ ฝึกกันจริงๆ ทำกันจริงๆ เด็กจะเกิดทักษะถาวรขึ้น (มนทิรา ภักดีณรงค์ 2538 : 99) จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การใช้พยัญชนะสะกดผิด การสะกดการ์นต์ และการใช้คำ (ศรีจันทร์ วิชาตรง 2543 : 65) นอกจากนี้ความสามารถและประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชนบทในต่างจังหวัดแตกต่างกันมาก เนื่องจากภาษาถิ่น วัฒนธรรม พื้นฐานทางเศรษฐกิจและอื่นๆ เป็นผลทำให้การเรียนพร้อมกัน ทั้งห้องได้ผลเพียงบางกลุ่ม บางคน และผลจากการประเมินคุณภาพการศึกษา จากผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการเรียนรู้ด้านทักษะการเขียน เมื่อคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละแล้วอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ติดต่อกัน ดังนี้ ปีการศึกษา 2550 ได้คะแนนร้อยละ 71.70 ปีการศึกษา 2551 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70.20 ปีการศึกษา 2552 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายของโรงเรียนที่ตั้งเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณารายจุดประสงค์พบว่า นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์อันดับแรก คือ เรื่อง การเขียนสะกดคำ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การสอนทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา ถึงแม้ครูผู้สอนจะได้พยายามฝึกทักษะการเขียนให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นพื้นฐาน แต่นักเรียนก็ยังมี ข้อบกพร่องในการเขียน ข้อบกพร่องในงานเขียนนับเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนจะต้องรีบแก้ไขโดย ค่วน เพราะการเขียนเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องแก้ไข ข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียน หากครูผู้สอนละเลยข้อบกพร่องนั้นไป จะเป็นสาเหตุให้ นักเรียนที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนในระดับการศึกษาที่ สูงขึ้นไปเท่าที่ควร เพราะไม่สามารถนำความรู้ความสามารถด้านทักษะการเขียนไปใช้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม เมื่อรู้ว่าเขียนผิดไปแล้วก็ไม่ควร ปล่อยปละละเลย เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่มีแบบแผน ควรยึดหลักเกณฑ์ให้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน ดังที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2533 ก : 14) ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า การเขียน อักษรไทยต้องให้ถูกต้องตามแบบแผน เพราะแบบแผนเหล่านี้ ได้ผ่านการทดลองและปฏิบัติมาแล้ว หลายชั่วคน การใช้ภาษาเขียนได้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน นอกจากจะเป็นการฝึกฝนตัวเองให้ เป็นผู้ช่างสังเกตจดจำหลักการเขียนแล้วยังจำเป็นต้องอาศัยพจนานุกรมช่วยในการเขียน (สุมาลี โกลสมสมบัติ 2525 : 3) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนั้นไม่ยาก เพียงแต่ผู้เขียนต้องใช้ความ สังเกต จดจำและฝึกฝนก็จะทำให้สามารถเขียนสะกดได้ถูกต้องและรวดเร็ว โดยใช้หลักฐานที่ เชื่อถือและตรวจสอบได้ คือ พจนานุกรม (คุชฎีพร ชำนิโรคนานต์ 2526 : 42) ได้กล่าวว่าวิธีแก้ไข ไม่ให้เขียนคำผิด คือ ต้องจดจำหลักการเขียน ถ้าผู้เขียนเกิดความสับสนต้องฝึกฝนด้วยการเปิด พจนานุกรมดูคำที่ไม่แน่ใจและจดจำว่าเขียนอย่างไร (อนก อัครบัณฑิต ม.ป.ป. : 3) กล่าวว่าผู้ที่ต้อง ใช้ภาษาถิ่นอยู่เป็นประจำควรระมัดระวังการเขียนให้ถูกต้อง หากไม่แน่ใจควรเปิดพจนานุกรม การ แก้ปัญหาการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องของผู้เรียนก็เช่นเดียวกันครูต้องปลูกฝังให้เห็นความสำคัญ ของพจนานุกรมด้วย

ผลการสัมภาษณ์ของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่ม โรงเรียน เจ้าหมื่นดิ่ง พบว่า นักเรียนที่เขียนสะกดคำผิดมีสาเหตุมาจากนักเรียนมีทักษะทางภาษาค่อนข้างต่ำ

อ่านหนังสือไม่คล่อง พื้นฐานความรู้ทางการเขียนยังไม่ดีพอ ครูไม่เน้นการสอนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนักเรียนจึง เขียนสะกดคำผิดอยู่เสมอ นักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ครูไม่มีการสอนซ่อมเสริม ไม่มีแบบฝึกที่ดีเหมาะสมกับนักเรียนและดึงดูดความสนใจของนักเรียน ครูต้องให้ความสนใจนักเรียนอย่างใกล้ชิดเมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำผิดครูต้องแก้ไขทันที

จากปัญหาดังกล่าวการที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องได้รับการฝึกฝนและปรับปรุง แก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ครูภาษาไทยจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งมีผู้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง คือ การสอนโดยใช้แบบฝึก (อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบุญ 2546 : 4) เพราะแบบฝึกสามารถลดภาระชั้นตอนของครู แต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การที่ครูสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน ต้องเหมาะสมกับระดับ วัย ความรู้ ความสามารถของผู้เรียน โดยมีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น สามารถใช้เวลาได้เหมาะสม สร้างให้นักเรียนสนใจและท้าทาย ทำให้การเขียนมีเอกภาพและความสมบูรณ์ คือ ได้สนองความสนใจใฝ่รู้และความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ เป็นการคำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน เน้นการแก้ปัญหาช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกัน

แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง และผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริง จึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี (ชนิษฐา แสงภักดี 2540 : 10)

แบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคำสั่ง หรือคำอธิบาย มีคำแนะนำในการใช้แบบฝึก มีรูปแบบที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมหลายๆ แบบ (ชาญชัย อาจินสมาจาร 2540 : 34) คำอธิบายต้องชัดเจนเป็นแบบฝึกสั้นๆ ใช้เวลาฝึกฝนไม่นานเกินไป แบบฝึกมีหลายรูปแบบ คำศัพท์ที่ใช้ฝึกฝน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ วันเพ็ญ (คุณพิริยะทวิ 2548 : 59) ทั้งยังต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจนและสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน (เข็มทอง จิตจักร 2544 : 3) ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับการสร้างแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (วิชัย เพชรเรือง 2531 : 32) 1) แบบฝึกต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง 2) เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม 3) ครอบคลุมหลายลักษณะวิชา

โดยบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน 4) ใช้แนวคิดใหม่ในการจัดทำกิจกรรม(Activity) 5) สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเต็มที่ 6) กำเนียงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน 7) เน้นการแก้ปัญหา 8) ครูและนักเรียนได้มีโอกาสวางแผนร่วมกัน 9) แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ คือเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควรเข้าสู่โครงสร้างของความคิดของเด็กได้ จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีผู้ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกดังเช่น (อดุลย์ ภูปลื้ม 2539 : 84 - 88) ได้สร้างแบบฝึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสุขไพวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 และ (มนทิรา ภักดีณรงค์ 2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแบบฝึกทักษะเสริมกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีขั้นตอนการสร้างแบบฝึกโดยศึกษาเนื้อหาความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ นำไปทดลองกับนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวน 9 คน โดยทดสอบก่อนเรียน สอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมผลปรากฏว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.89/94.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ในทำนองเดียวกัน(ฉัฐพงศ์ สวางค์คู่ย์ 2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยักวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนหนองหงส์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 36 คน โดยพัฒนาแบบฝึกตามขั้นตอน ศึกษาหลักสูตร ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ดำารที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำยักและวิธีการสร้างแบบฝึก ให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนรวมความสามารถในการสะกดคำยักวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยักที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คะแนนความคงทนในการเรียนรู้ของแต่ละคนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยักที่พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ(กัลยา ชมสะอาด 2542 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการนำคำจากหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1-2 เป็นคำที่มีตัวสะกดทั้ง 9 มาตรา คือ แม่ ก กา

แม่กง แม่กน แม่เกย แม่เกอว แม่กก แม่กค และแม่กบ จัดทำแบบฝึก 9 ชุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดสุขไพโรวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และงานวิจัยของ(นฤดี ผิวงาม 2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน เรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองซ้อ สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง นักเรียนต้องมีการพัฒนา แบบฝึกมีรูปแบบหลากหลาย ฝึกเป็นรายบุคคลเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวมีภาพประกอบสีสันสวยงามผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดคือ 83.68/83.33

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า “ชุดแบบฝึก” ที่ผู้วิจัยคิดว่าจะเป็นสื่อทางการศึกษา ที่มีคุณค่าทางการจัดการเรียนการสอนหลายประการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ซับซ้อน เป็นนามธรรมได้สูง ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยเสริมการศึกษารายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจตามเวลาและโอกาสที่อำนวย (สุนันทา สุนทรประเสริฐ 2543 : 2 พรรณี ชื่นอุไทย 2546 : 43 ; ธีรญา เห่งยมจุล 2547 : 7 ;) และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและเนื่องจากวิชาภาษาไทยเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรม การนำสื่อเข้าใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ก็จะยิ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเรียนด้วยชุดการเรียน ยังช่วยให้ครูได้รับความสะดวก ประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินและมีส่วนร่วมในการเรียนของตน ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดในการพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทย เพื่อศึกษาว่าชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทย จะมีประสิทธิภาพเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

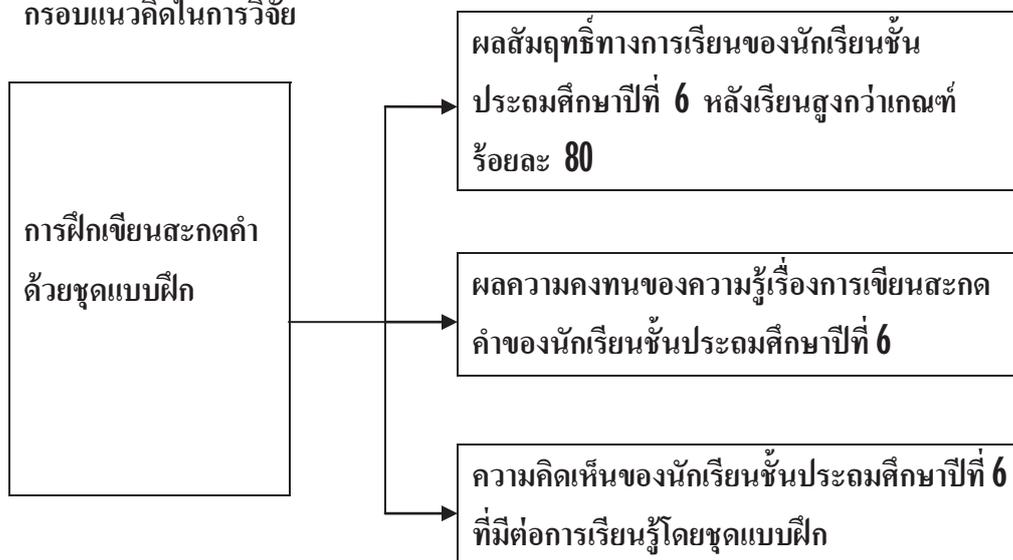
1. เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
3. ความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีความคงทน ในการจำไม่แตกต่างกัน หลังจากระยะเวลาผ่านไป 14 วัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านดงคู โรงเรียนบ้านห้วยดิ่ง โรงเรียนบ้านห้วยสักตะเพียนทอง โรงเรียนบ้านศาลาไก่อุป โรงเรียนบ้านตึก โรงเรียนบ้านหมอนสูงและโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ มีนักเรียนทั้งสิ้น 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ความคงทนทางความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3. เนื้อหา

เนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ประมวลจากคำที่นักเรียนมักเขียนผิดและที่พบในแบบเรียนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษาและสุขศึกษา โดยผู้วิจัยรวบรวมคำศัพท์และสำรวจรายการคำจัดทำบัญชีคำยากโดยได้รับการตรวจสอบระดับความยากจากครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง จำนวน 7 โรงเรียน ดำเนินการคัดเลือกจนได้คำที่นักเรียนมักเขียนผิดบ่อย ๆ จำนวน 114 คำ กำหนดเป็นขอบเขตเนื้อหาสร้างเป็นชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

4. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจำนวน 10 คาบในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด การันต์ เรียบเรียงให้ถูกต้องและได้ความหมาย ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2544

2. ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนสำหรับครูใช้กับผู้เรียน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชุดแบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ คู่มือครู แบบฝึกการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบหลังเรียน

3. ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่วัดได้จากการทำแบบฝึก และการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละชุดแบบฝึก จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้อง ร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนด

4. ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการเขียนสะกดคำ ซึ่งได้จากคะแนนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความคงทนของความรู้ หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำหลังวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนผ่านไปแล้ว 14 วัน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน

6. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้ชุดแบบฝึก

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางในการสร้างชุดแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ โดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.2 โครงสร้างหลักสูตร
 - 1.3 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.4 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
 - 1.5 วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
2. การเขียนสะกดคำ
 - 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 2.3 หลักการเขียนสะกดคำ
 - 2.4 การสอนเขียนสะกดคำ
3. การจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึก
 - 3.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 3.2 ความสำคัญของแบบฝึก
 - 3.3 ลักษณะแบบฝึกที่ดี
 - 3.4 หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี
 - 3.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 3.6 ประโยชน์ของแบบฝึก
4. หลักจิตวิทยาในการสอน การจำและความคงทนในการเรียนรู้
 - 4.1 ความหมายของความคงทนในการจำ
 - 4.2 การทดสอบความคงทนในการจำ
 - 4.3 ระยะเวลาในการวัดความคงทนในการจำ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางหรือหลักสูตรระดับชาติที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

1. หลักการ

หลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามนโยบาย การจัดการศึกษาของประเทศคือเป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความ เป็นสากล ซึ่งจัดเป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่าง เสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนา ตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ อีกทั้งยังเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านเนื้อหา สารระ เวลา และการจัดการเรียนรู้ จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถ เทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2. จุดหมาย

จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนามี คุณธรรมจริยธรรมส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน มีความ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ สื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีทักษะ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด และทักษะในการดำเนินชีวิต รักการ ออกกำลังกายดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค อีกทั้งยังมีความภูมิใจในการเป็นไทยยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาลสิ่งแวดล้อม และรักประเทศชาติและ ท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544 ก : 4)

1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการกำหนดสาระการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนดรวมทั้งระบุการใช้เวลาในการจัดอย่างเหมาะสมแต่ละปี หรือแต่ละภาคเรียน ดังนั้นโครงสร้างหลักสูตรจะประกอบด้วย ระดับช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ เวลาเรียน การจัดหลักสูตร การจัดเวลาเรียน การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการเทียบโอนผลการเรียน รายละเอียดแต่ละประเด็นมีดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

ระดับช่วงชั้น กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนเป็นช่วงชั้นละ 3 ปี คือ ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2. สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียน เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมตลอดจนประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทย การเมืองและการปกครอง ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเรื่องการจัดการ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านภาษา ประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

สาระการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการการเรียนรู้และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนแบ่งเป็น 8 กลุ่มวิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและจริยธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประกอบไปด้วย 5 สาระ 6 มาตรฐาน โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท.1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 : สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 : วรรณคดี และวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

การกำหนดชื่อรายวิชา หลักสูตรแกนกลางกำหนดไว้ว่า รายวิชาที่เป็นพื้นฐานให้ใช้ชื่อตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนรายวิชาที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม สามารถกำหนดชื่อได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องสื่อความหมายให้ชัดเจน และสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนด

การจัดหลักสูตรใหม่จะพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลักดันให้ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะเป็นผู้นำในด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาค โดยในเบื้องต้นจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อเป็นพื้นฐานการคิดและการสื่อสาร เป็นเครื่องมือการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเพิ่มศักยภาพในการคิดวิเคราะห์

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การกำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากสาระการเรียนรู้หลัก เพิ่มที่จะสร้างคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ที่มีทั้งคนรู้และคุณธรรม ส่งเสริมบุคลิกภาพ และเขavnทางอารมณ์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองอย่างครบถ้วน โดยให้นักเรียนเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเลือกเองตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัดอย่างแท้จริง ไม่ใช่กิจกรรมที่ครูจัดขึ้นในการเรียนวิชาต่างๆ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนและสอบให้ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นการประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ และช่วยกันแก้ปัญหา เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจร ตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม อันเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามศักยภาพ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีกระบวนการคิด มีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมและมีความสุข โดยมุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิตวุฒิภาวะทางอารมณ์ และกิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจรตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้นำเพื่อประโยชน์ เป็นต้น

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สามารถแบ่งตามลักษณะของกิจกรรมพัฒนาความถนัดความสนใจตามความต้องการของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่เพิ่มเติมความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ของผู้เรียน เช่น หมอภาษา งานประดิษฐ์ งานเกษตร เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาและต้องจัดให้ผู้เรียนอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับความรู้ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนตามสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ครูที่ปรึกษาควรดูแล ศึกษา ติดตามผู้เรียนกรณีที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม มีการประเมินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม มีการบันทึกเป็นหลักฐานและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลายตามสภาพจริง

4. มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ขึ้นเพื่อเป็นเกณฑ์กลางที่ใช้ในการเทียบเคียง ตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์คุณภาพสำคัญที่บ่งชี้ถึงระดับความรู้ความสามารถที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนเพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะบอกถึงสิ่งที่คาดหวังหรือจุดหมายไว้อย่างชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนทุกคนรู้และปฏิบัติได้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อให้ความมั่นใจว่าไม่ว่านักเรียนจะจบการศึกษาจากที่ใด จะได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถอย่างทัดเทียมกันและส่วนกลางจะมีกลไกในการตรวจสอบเพื่อประกันระดับคุณภาพดังกล่าว โดยใช้ระบบประเมินภายในและการประเมินภายนอก ซึ่งรวมเรียกว่า National tests ที่จะเป็นตัวชี้วัดสำคัญว่าสถานศึกษาจัดการเรียนรู้การสอนพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่กำหนดหรือไม่ ด้วยเหตุนี้มาตรฐานการเรียนรู้จึงเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทุกระดับ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียน กำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ อะไรที่ผู้เรียนควรรู้และควรทำได้ เป็นมาตรฐานที่นำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร และการวัดประเมินผู้เรียนในบริบทของการประเมินตามมาตรฐาน เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น

กล่าวโดยสรุป มาตรฐานเป็นเป้าหมายหรือสิ่งที่คาดหวังในการเรียนการสอนการสร้างเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติกับหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาต้องมีลักษณะเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน คือยึดมาตรฐานเป็นเป้าและกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตร ที่สำคัญที่สุดคือหลักสูตรที่ใช้ในระดับชั้นเรียนซึ่งจะเกิดผลโดยตรงในการพัฒนาผู้เรียน ไปสู่มาตรฐานจะต้องเชื่อมโยงอย่างชัดเจนกับมาตรฐานการเรียนรู้ นอกจากนั้นมาตรฐานยังเป็นสื่อกลางในการรายงานผลการเรียนและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูผู้สอนต่างกลุ่มสาระต่างระดับชั้น จะใช้ในการสื่อสารสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียน

5. เวลาเรียน

หลักสูตรการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเวลาเรียนทั้งปีในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ ช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800 - 1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง ช่วงชั้นที่ 3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,000 - 1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 5 - 6 ชั่วโมง และช่วงชั้นที่ 4 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 1,200 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง

6. การจัดหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ในการพัฒนาผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับผู้เรียนทุกคนทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถใช้ได้กับการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ ทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับสภาพปัญหา ชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

หลักสูตรสถานศึกษา เป็นผลงานที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร ทั้งในและนอกสถานศึกษา โดยเฉพาะบุคลากรในสังคมและชุมชน มุ่งที่การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด จัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นหน่วยการเรียนรู้รายวิชาใหม่ๆ รายวิชาที่มีความเข้มข้นอย่างหลากหลาย และพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ ตอบสนองความต้องการ ความถนัด ความสนใจ ตลอดจนจัดให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเลือกสาระการเรียนรู้จาก 8 กลุ่ม ในช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

7. การจัดการเรียน

ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนให้ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปี ทั้งการจัดเวลาเรียนในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มและรายวิชาที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งต้องจัดให้มีเวลาสำหรับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกภาคเรียนตามความเหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนโดยเฉลี่ยวันละ 4-5 ชั่วโมง การจัดเวลาเรียนในกลุ่มภาษาไทยและคณิตศาสตร์อาจใช้เวลาลดลงเหลือประมาณร้อยละ 40 ของเวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ โดยให้เวลากับกลุ่มวิทยาศาสตร์มากขึ้น ส่วนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ยังคงต้องฝึกฝน ทบทวนอยู่เป็นประจำ ดังนั้นสถานศึกษาจะมีเวลาอย่างเพียงพอให้เด็กมีโอกาสเล่น ทำกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและปฏิบัติงานต่างๆ ประมาณร้อยละ 20 ส่วนเวลาที่เหลือ สถานศึกษาสามารถจัดกิจกรรมอื่นๆ ได้ตามความเหมาะสม

8. การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุผล ใช้หลักการเดียวกันกับหลักสูตรแกนกลางที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ สาระการเรียนรู้ทั้งภายในและนอกกลุ่ม โดยจัดให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง รู้วิธีการเรียนรู้ที่สามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง และเรียนรู้คุณธรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้น ไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบ/วิธีการที่หลากหลายเน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้แบบบูรณาการ การจัดการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความถนัด และความสนใจของผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ผสมผสานความรู้ต่างๆ พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม คุณลักษณะ จิตบรรยาการ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรอบรู้ และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ อันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษา

การใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คุณธรรมทั้งนี้ต้องพยายามนำกระบวนการจัดการ กระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการวิทยาศาสตร์ ไปสอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื้อหาและกระบวนการต่างๆ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวมการบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกันหรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว การบูรณาการแบบคู่ขนาน การบูรณาการแบบสหวิทยาการ และการบูรณาการแบบโครงการ

กล่าวโดยสรุป การจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้งของครูและนักเรียน กล่าวคือ จะต้องลดบทบาทของครู จากการเป็นผู้สอน ผู้บอกเล่า บรรยาย สาธิต กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ และกิจกรรมต่างๆ ที่ครูจัดขึ้นนี้จะต้องเน้นที่บทบาทของผู้เรียน ลงมือปฏิบัติ ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย แล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

9. สื่อการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนรู้ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ ควรมีความหลากหลาย สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ช่วยคิด ช่วยคิดตามเข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นชุมชนและแหล่งอื่นๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน ผู้สอน สามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัว และในระบบสารสนเทศมีใช้ในการเรียนรู้โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อ และแหล่งความรู้ โดยเฉพาะหนังสือเรียนควรมีเนื้อหาสาระครอบคลุมตลอดช่วงชั้น สื่อสิ่งพิมพ์ควรจัดให้มีอย่างเพียงพอ

ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่นๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนคิดตาม เข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา

10. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรใดก็ตาม จะไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ใดๆ ได้เลย หากไม่มีการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน จะทำให้รู้ถึงผลการพัฒนาเด็กนักเรียนได้ว่า เด็กนักเรียนที่ผู้สอนได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนนั้นมีผลลัพธ์ออกมาอย่างไร ซึ่งตัดสินใจจากการวัดผลและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายครบวงจร

การประเมินผลเป็นกลไกสำคัญในการประเมินผลความสามารถและทักษะของผู้เรียน ข้อควรคำนึงคือ การพัฒนาศักยภาพของครูด้านการวัดผลและประเมินผลโดยอาจใช้เครื่องมือที่หลากหลาย และเหมาะสมกับลักษณะของตัวบ่งชี้ที่จะวัด เช่น ถ้าวัดเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอาจจะใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือหลักและใช้เครื่องมืออื่นๆ ประกอบ เช่น การพิจารณาผลงานของผู้เรียน การตั้งคำถามในห้องเรียน การสังเกตพฤติกรรม ถ้าวัดความคิดเห็น ความรู้สึก เจตคติ คุณธรรม อาจใช้การสัมภาษณ์การสำรวจพฤติกรรมเป็นหลักโดยจัดทำเป็นแบบบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนหรือใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยา

ในการวัด ที่สำคัญคือ ผลจากการประเมินจะต้องสะท้อนให้เห็นความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี อาจกล่าวโดยสรุป คือ เน้นการประเมินเพื่อพัฒนาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ภาวะความรับผิดชอบด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรที่จำเป็นต้องดำเนินการประกอบด้วย การวัดและประเมินระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ ใน ระดับชั้นเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อดูความก้าวหน้าด้านความรู้ ทักษะ พัฒนาการและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนรายบุคคล ผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาและช่วยเหลือผู้เรียน การวัดและประเมินผลในระดับนี้จะดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ทราบความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ระดับสถานศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีผลสัมฤทธิ์ระดับใด และเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ เมื่อสิ้นภาคเรียน/สิ้นปีการศึกษาหรือเมื่อจบช่วงชั้น เพื่อการตัดสินใจเรียนรายวิชาและตัดสินใจเลื่อนช่วงชั้น และ ระดับชาติ มีจุดมุ่งหมายให้เป็นกระบวนการที่สร้างความมั่นใจด้านคุณภาพการศึกษา เพราะข้อมูลที่ได้มา คือตัวบ่งชี้ข้อมูลคุณภาพการศึกษาของชาติในภาพรวม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และยังเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรง โดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการประเมินของผู้เรียนในชั้นนี้จะนำไปใช้เป็นองค์ประกอบในการพิจารณา ร้อยละ 40 โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2549 เป็นปีแรก

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ตลอดจนการประเมินภายนอกเพื่อใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานที่ เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การวัดและการประเมินที่จะส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอน จะต้องสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถจริงของผู้เรียน และสภาพแท้จริงของการเรียนการสอน จะต้องสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถจริงของผู้เรียน และสภาพแท้จริงของการเรียนการสอนซึ่งจะต้องใช้วิธีการที่มากกว่าการทดสอบ (test) ที่เป็นเพียงการให้โอกาสเพียงครั้งเดียว ดังนั้นการประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) จึงเป็นวิธีการที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่มุ่งหวัง ในความคิดของวิกินส์ (Wiggins 1989, อ้างถึงใน บุญชู ชลัญญ์ 2541 : 65) การประเมินความสามารถจริง จะต้องสามารถทำให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่มีอยู่ได้ปฏิบัติกิจกรรมจริง ซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตจริง ในการประเมินการปฏิบัติ ผู้สอนประเมินผู้เรียน โดยกำหนดให้ผู้เรียน

ปฏิบัติงานให้เสร็จสมบูรณ์ ตามมาตรฐานที่กำหนด ดังที่ ทักเคอร์ (Tucker 1922, quoted in Trespeces 1997, อ้างถึงใน บุญชู ชลัญญ์เชียร 2541 : 62) กล่าวว่า เป็นรูปแบบที่มุ่งหมายการเรียน การสอน และการสอบวัดมีการผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รูปแบบการสอนนี้จึงมีอิทธิพล มากในเชิงทฤษฎีการประเมิน

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนจะสมบูรณ์ไปไม่ได้เลยหาก ปราศจากการวัดผลและประเมินผล ซึ่งเป็นวิธีการตัดสินความรู้ความสามารถของนักเรียนว่าได้ผ่าน เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นหรือไม่

11. เกณฑ์การผ่านช่วงชั้นและการจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 12 ปี ผู้เรียนสามารถจบการศึกษาได้ 2 ช่วง คือ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถือว่าจบการศึกษาภาคบังคับ และจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถือว่าจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

12. การเทียบโอนผลการเรียนรู้

ให้สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียน โดยการนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบต่างๆ และหรือจากการประกอบอาชีพมา เทียบโอนเป็นผลการเรียนของหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับที่กำลังศึกษาอยู่

13. การพัฒนาศักยภาพครู

การพัฒนาศักยภาพครูถือเป็นหน้าที่ของสถานศึกษา ที่จะพัฒนาให้เป็นครู มืออาชีพโดยศึกษาวิเคราะห์ระบบต่างๆ ของสถานศึกษาว่ามีจุดอ่อน จุดแข็งอย่างไร รวมทั้งระบบ การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การวิเคราะห์ครูผู้สอนในด้านความสามารถ ความ ถนัด ความสนใจ ตลอดจนเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับพิจารณา สันนิษฐานให้มีการพัฒนาศักยภาพของครูอย่างต่อเนื่อง

การกำหนดให้ครูจัดการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม การมีครูพี่เลี้ยง ครูทำหน้าที่ พัฒนาหลักสูตร ครูแนะแนวทั้งหมดเป็นกระบวนการที่สถานศึกษาต้องพัฒนาสร้างสรรค้ให้เป็น ระบบ โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนที่มีประสิทธิภาพ พร้อมด้วยนวัตกรรมที่หลากหลาย ผู้เรียนมีระบบการ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีผู้เรียนเป็นผู้ช่วยครู เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มุ่งหวังให้คนไทยมีความเสมอภาคในการศึกษา มีสิทธิเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ในคุณภาพการศึกษา โดยรัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมี คุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน หลักการสำคัญของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือจะเป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งสาระ เวลาเรียน และรูปแบบ ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาหน่วยงาน หรือครอบครัว สามารถนำไปจัดได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย ที่สำคัญคือ สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเอื้อให้โรงเรียนสามารถพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของชุมชนและโรงเรียน โรงเรียนสามารถบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ความงดงามของสถานศึกษามีความหลากหลาย แต่จะเชื่อมโยงเป็นเอกภาพ โดยมาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นตัวกำหนดคุณภาพการเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือส่งเสริม กำกับดูแลให้โรงเรียนสามารถพัฒนาไปสู่จุดสูงสุด โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

1.3 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตน ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้องเหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประสบการณ์ เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษา ให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้อันเป็นส่วนเสริมสร้างความงดงามในชีวิต

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ให้ระบุความสำคัญของภาษาไทยว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนไทย ให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชาติพันธุ์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของ

ชาติที่ควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544 ก : 3)

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องเรียนรู้และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทร่ำร้องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมซึ่งมีคุณค่า การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึกรักใคร่ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษาในบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองประเภทต่างๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อเรียนจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ และ 6 มาตรฐานการเรียนรู้

การจัดหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งเน้นทักษะทั้งห้า คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การดู รวมถึงเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาในการแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำรงชีวิตและปัญหาสังคม รวมทั้งใช้ภาษาทำความเข้าใจเรื่องราว ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ฯลฯ ของผู้อื่น ด้วยการอ่าน การฟังและการดูเน้นการสอนภาษาในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้ประสบการณ์ การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงความคิด ความรู้ และการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ตรงความหมาย และถูกต้องตามกาลเทศะ บุคคลและมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป การจัดหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งเน้นคุณภาพผู้เรียน การใช้ภาษามุ่งเน้นทักษะทั้ง อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด การสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ รักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้

ใช้ภาษาในการพัฒนาตนและสร้างสรรค์งานอาชีพ ตระหนักในวัฒนธรรม ภูมิใจ ชื่นชมใน วรรณคดีและวรรณกรรม นำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี คุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกล

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดคุณภาพของ ผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 2 คือ อ่านได้คล่อง เร็วขึ้น เลือกอ่านหนังสือสื่อสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้ นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน เข้าใจ ความหมายของคำลักษณะของคำไทย คำภาษาถิ่น และคำภาษาต่างประเทศ สำนัก โวหาร การ เปรียบเทียบ จับประเด็นสำคัญ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ดีความ สรุปลักษณะ และ เปรียบเทียบกับประสบการณ์ในชีวิต ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การดำรงชีวิตการอยู่ ร่วมกันในสังคม รวมทั้งใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ เขียนเรียงความ ข้อความ จดหมาย เขียนอธิบาย เขียนชี้แจงการปฏิบัติงาน รายงาน เขียนเรื่องราวจากจินตนาการเรื่องราวที่ สัมพันธ์กับชีวิตจริง พูดยุติความรู้ ความคิด ความต้องการ วิเคราะห์เรื่องราว พูดต่อหน้าชุมชน

จะเห็นได้ว่า หลักสูตรกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เป็นคุณภาพที่ต้องการให้ เกิดกับผู้เรียน ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็น เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในสาขาอื่นๆ รวมทั้งการนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ และ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ คือ สาระการอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไป ใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน สาระการเขียน ใช้กระบวนการเขียน เขียนเรียงความ ข้อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระการฟัง การดู การพูด เลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมี วิจารณญาณและสร้างสรรค์ สาระหลักการใช้ภาษา เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็น สมบัติของชาติ และใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน และสาระวรรณคดี และวรรณกรรม เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า หลักสูตรได้แบ่งสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ออกเป็น 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี

และวรรณกรรม ในแต่ละสาระได้กำหนดมาตรฐานของสาระไว้อย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เวลาเรียน ในช่วงชั้นที่ 2 หลักสูตรได้กำหนดเวลาเรียนไว้ประมาณปีละ 800 - 1,000 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง

4. ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่รับผิดชอบในการพัฒนาหลักสูตร ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในส่วนที่เป็นแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักสูตรยืดหยุ่น กำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นละ 3 ปี ทั้ง 8 กลุ่มสาระ โดยให้สถานศึกษานำไปเป็นแนวเทียบเคียงตรวจสอบ หรือปรับใช้เป็นสาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาคของหลักสูตร สถานศึกษาในสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 โดยยืดหยุ่นตามธรรมชาติของสาระการเรียนรู้หรือช่วงชั้น และให้สถานศึกษากำหนดรายละเอียดสาระการเรียนรู้ประมาณร้อยละ 30 ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2544 ข : 1-3)

ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนของสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4 - 6) ให้ผู้เรียนสามารถใช้คำ กลุ่มคำ ตามชนิดและหน้าที่เรียงเรียงเป็นประโยคหลักการใช้ประโยค ใช้คำที่มีความหมายโดยตรงและโดยนัย ใช้พจนานุกรม คำราชาศัพท์ คำสุภาพคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย การแต่งคำประพันธ์ ใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน ใช้ทักษะทางภาษาของกลุ่มบุคคลและคำในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 1 การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2

หลักการใช้ภาษา : สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2		
ภาษาไทย ป. 4	ภาษาไทย ป. 5	ภาษาไทย ป. 6
<ul style="list-style-type: none"> - ส่วนประกอบของคำ - ชนิดและหน้าที่ของคำ - กลุ่มคำ ประโยค - การเขียนประโยค และข้อความตามลำดับความคิด และการเว้นวรรคตอน - การใช้พจนานุกรม - การแต่งคำประพันธ์ - การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน - การใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารในการพัฒนาการเรียนรู้และการทำงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้คำ กลุ่มคำ ตามชนิดและหน้าที่เรียบเรียงเป็นประโยค - หลักการใช้ประโยค การใช้คำที่มีความหมายโดยตรงและโดยนัย - การใช้พจนานุกรม - คำราชาศัพท์และคำสุภาพ - คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย - การแต่งคำประพันธ์ - การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน - การใช้ทักษะทางภาษาและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการศึกษาค้นคว้า 	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้คำ กลุ่มคำ ตามชนิดและหน้าที่เรียบเรียงเป็นประโยค - หลักการใช้ประโยค การใช้คำที่มีความหมายโดยตรงและโดยนัย - การใช้พจนานุกรม - คำราชาศัพท์และคำสุภาพ - คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย - การแต่งคำประพันธ์ - การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน - การใช้ภาษาของกลุ่มบุคคลในสังคมและคำในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2546)

1.4 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

หลักการสอนภาษาไทย

สนิท สัตโยภาส (2526 : 58-60) กล่าวถึงหลักการสอน ที่ครูควรคำนึงถึงดังนี้

1. สอนภาษาไทย ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ เพราะชีวิตประจำวันของมนุษย์จะใช้ทักษะทางภาษากราวละไม่น้อยกว่าสองทักษะเป็นแน่ เพราะฉะนั้นการสอนภาษาควรให้สัมพันธ์ไปในการสอนแต่ละครั้งด้วย

2. ควรสอดแทรกทักษะทางภาษาขณะที่มีการเรียนการสอน เพราะเราถือว่าภาษาไทยเป็นปัจจัยของการเรียนทุกวิชา ถ้าพบข้อบกพร่องเกี่ยวกับทักษะทางภาษาไทย ขณะเรียนวิชาใดควรแก้ไขทันที

3. สอนภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ขณะสอนภาษาไทยถ้าเนื้อหาขึ้นไปเกี่ยวข้องกับวิชาใดควรสอนให้สัมพันธ์กันได้เลย

4. สอนภาษาไทยเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม การสอนแต่ละครั้งควรเริ่มด้วยการมีความพร้อมทั้งกายและใจ ก่อนที่จะเรียน

5. เรื่องที่นำมาสอนควรมีความหมายต่อผู้เรียน โดยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเด็ก เป็นรูปธรรมและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

6. ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ เพราะฉะนั้นควรฝึกบ่อยๆ ครูควรหาแบบฝึกหัดอย่างเพียงพอ

7. การสอนภาษาไทยโดยใช้สื่อการสอน เพื่อให้เกิดความสนใจและความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

8. สอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการสอน ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีสอนและกิจกรรมอยู่เสมอ

9. สอนภาษาไทยโดยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้ความคิด ครูควรให้เด็กคิดเป็น มีเหตุผลและมีวิจารณ์ญาณ

10. สอนภาษาไทยควรมีการเสริมแรงและการจูงใจอยู่เสมอ

สุปรียา มาลากาญจน์ (2527 : 87-90) ได้กล่าวถึงหลักการเตรียมการสอนวิชาภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ครูจะต้องรู้ว่าหลักสูตรได้กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปในการเรียนการสอนภาษาไทยไว้อย่าง มีขอบข่ายเนื้อหาวิชาในระดับนั้นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

2. ศึกษาเอกสารหลักสูตร

2.1 คู่มือการใช้หลักสูตร

2.2 คู่มือการสอน ซึ่งได้แนะนำกระบวนการเรียนการสอนให้ทุกอย่าง เพียงแต่ครูจะเลือกปฏิบัติ

2.3 หนังสือเรียน วิชาภาษาไทยนั้นใช้หนังสือเรียนสำหรับฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ไม่ใช่ครูยึดหนังสือเรียนเป็นหลัก หนังสือเรียนอาจมีชื่อเรียกต่างๆ กัน เช่น หนังสือเรียนแบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสือประกอบการเรียน เป็นต้น

2.4 แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย เป็นเอกสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และชำนาญขึ้น

2.5 หนังสือส่งเสริมการอ่าน และหนังสือเพิ่มเติม เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องให้นักเรียนอ่านด้วย

หลักสูตรเป็นหลักการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นก่อนที่จะจัดเตรียมการสอนครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจเสียก่อน นอกจากหลักสูตรแล้วยังต้องคำนึงถึงการเตรียมการสอนวิชาภาษาไทยด้วย

หลักการสอนภาษาไทยนั้น เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องยึดไว้ และศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะทำการสอนภาษาไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ คำนึงถึงการสอดแทรกทักษะทางภาษาทุกครั้งที่มีโอกาสและเรื่องที่สอนให้มีประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนก็จะเกิดความสนใจยิ่งขึ้น ถ้าครูใช้สื่อที่น่าสนใจ ความสนใจก็จะเพิ่มขึ้นอันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่แท้จริง สุดท้ายเด็กก็จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินผลวิชาภาษาไทย

การวัดผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จะต้องมุ่งวัดในสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ทักษะ คือ วัดความชำนาญ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ความรู้ ความรู้ที่ต้องวัด คือ

2.1 ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เรียน

2.2 ความรู้ในเชิงการใช้ภาษาไทย เป็นเครื่องสื่อความหมายได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพเพียงใด ตลอดจนรู้รศถ้อยคำ ความรู้ในเชิงวรรณคดี และหลักเกณฑ์ทางภาษา

3. เจตคติ

3.1 ความนิยมชมชอบในการใช้ภาษา

3.2 ความภูมิใจในภาษาไทย

3.3 ความชื่นชมในรสไพเราะของถ้อยคำ

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้มีการประเมินผลการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน

การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนมี 3 ระยะ คือ

1. ก่อนสอน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานและทักษะเบื้องต้น

2. ระหว่างเรียนเพื่อประเมินว่านักเรียนมีความรู้ ความสามารถตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

3. ปลายภาคเรียนทุกภาคเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1,3,5 เกณฑ์การ ตัดสินคู่ที่เวลาเรียนต้องมีเวลาเรียนร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด และผ่านจุดประสงค์ไม่น้อย กว่าร้อยละ 60 ของจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น

การประเมินผลเพื่อการตัดสินผลการเรียน มี 2 ประเภทคือ

1. การประเมินผลผ่านจุดประสงค์
2. การประเมินผลปลายปีเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2,4,6 เท่านั้น

การประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในคู่มือครูวิชาภาษาไทย แต่ละบท นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตร เป็นการประเมินผลย่อยอย่างที่เราเรียกว่า การประเมิน ระหว่างเรียน สอนไปสอบไป เพื่อดูว่านักเรียนมีความสามารถและพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่วาง ไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 : 24-26)

จากข้อมูลดังกล่าว การวัดผลการเรียนการสอนภาษาไทยจะต้องมุ่งเพื่อวัดผลใน ด้านทักษะ ความรู้ และเจตคติ ส่วนการประเมินผลการเรียนนั้นเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและ ประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน

1.5 วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

วิธีสอนภาษาไทย

ครูภาษาไทยควรนำวิธีการสอนแบบต่างๆ มาใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความ สนุกสนานและสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน ซึ่ง สุจริต เพียรชอบ (2531 : 164-185) ได้ เสนอกลวิธีการสอนภาษาไทยไว้หลายวิธีสรุปได้ดังนี้

1. การสอนแบบบรรยาย เหมาะที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหา แนวคิด คำ จำกัดความข้อมูลหรือความคิดรวบยอดต่างๆ การสอนแบบบรรยาย เป็นวิธีการสอนที่ง่ายเหมาะสม ที่จะสอนผู้เรียนซึ่งมีจำนวนมาก การสอนแบบบรรยายที่ดีมักจะเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม อภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือตั้งข้อสังเกตไว้ การสอนแบบบรรยายโดยทั่วไปมี 3 รูปแบบ คือ

1.1 การบรรยายอย่างเป็นทางการ เป็นวิธีการที่ใช้อย่างแพร่หลาย ผู้สอน จะเป็นผู้รับผิดชอบในด้านการเรียนการสอนแต่เพียงผู้เดียว ผู้เรียนจะมีจำนวนมากน้อยเท่าใดก็ได้ มี การใช้อุปกรณ์การสอนประกอบบ้างแต่ไม่มากนัก การสอนจะได้ผลมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ ผู้บรรยาย

1.2 การบรรยายโดยใช้สื่อประสม ผู้บรรยายมีการวางแผนในการบรรยายร่วมกันหลายฝ่ายทั้งฝ่ายที่รับผิดชอบด้านเนื้อหา วิธีสอนและฝ่ายสื่อการสอน มีการใช้สื่อการสอนประกอบการบรรยายอย่างมาก ทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนดีมีชีวิตชีวาผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน

1.3 การบรรยายเชิงอภิปราย ผู้บรรยายจะใช้เวลาบรรยายเพียงเล็กน้อยเพื่อเป็นการให้ข้อมูลและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด นอกจากนั้นก็จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการให้ผู้เรียนอภิปรายแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนจะเกิดความสนุกสนาน มีการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลสถิติต่างๆ มาใช้ประกอบการอภิปรายทำให้ได้เรียนรู้เนื้อหาต่างๆ กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2. การสอนแบบอภิปราย การสอนแบบนี้เป็นการสอนที่นักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนจะเรียนด้วยการกระทำ ครูจะเป็นผู้ชี้แนะ สนับสนุนให้ความสะดวกให้คำแนะนำและชี้แนวทางให้แก่ นักเรียน นักเรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ การสอนด้วยวิธีการอภิปรายจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงและความรู้จะคงทนมากกว่าการได้รับความรู้จากการฟังครูบรรยายเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนั้นยังสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูนักเรียนและนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งในการสอนภาษาไทยด้วยวิธีการอภิปรายสามารถทำได้ดังนี้

2.1 วิธีการอภิปรายกลุ่มย่อย ครูผู้สอนจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ประมาณ 8-10 คน แล้วมอบหมายให้นักเรียนปรึกษาหรือค้นคว้าในเรื่องต่างๆ อาจใช้เวลาในการอภิปรายประมาณ 20-30 นาที แล้วให้ตัวแทนกลุ่มมาเสนออภิปราย

2.2 การเปิดอภิปรายทั่วไป วิธีนี้นักเรียนจะมีโอกาสได้อภิปราย ชักถาม แสดงความคิดเห็น และตั้งข้อสังเกตได้อย่างกว้างขวาง หลังจากที่ครูบรรยายเสร็จแล้ว สิ่งสำคัญก็คือ ครูควรพยายามสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็นครูต้องเป็นคนใจกว้างยินดีตอบคำถามยอมรับฟังและเคารพความคิดเห็นของนักเรียน และควรพยายามเสริมกำลังใจให้กล้าแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น

2.3 อภิปรายเป็นรายคณะ ในการเรียนการสอนภาษาไทยนั้นครูอาจมอบหมายให้นักเรียนประมาณ 5-6 คน ไปศึกษาค้นคว้าแล้วมาอภิปรายหน้าชั้นเป็นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนหรือกิจกรรมขั้นสรุป หรือกิจกรรมประกอบการเรียน

2.4 การอภิปรายแบบปาฐกถาหมู่ จะมีนักเรียนประมาณ 4-5 คน จะได้รับมอบหมายให้ไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนอย่างละเอียด และให้เพื่อนในชั้น ชักถามตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติม

2.5 การอภิปรายแบบซั๊กถาม ผู้เรียนทุกคนจะต้องศึกษาค้นคว้าเรื่องที่จะเรียนอย่างกว้างขวาง จึงจะสามารถซั๊กถามโต้ตอบกันได้ตรงประเด็น นักเรียนทั้งชั้นจะต้องแบ่งเป็น 2 พวก กำหนดให้นักเรียน 3-4 คนเป็นวิทยากร มีหน้าที่ตอบคำถาม นักเรียนที่เหลือจะต้องช่วยกันประมวลคำถามและจัดคำถามเป็นประเด็นสำคัญๆ แล้วส่งตัวแทนเป็นผู้ซั๊กถามประมาณ 3-4 คน มีผู้ดำเนินการอภิปรายเป็นผู้ช่วยให้การอภิปรายดำเนินไปโดยสะดวก

3. การสอนแบบอนุমানวิธี คือ การสอนโดยที่ครูให้คำจำกัดความให้หลักเกณฑ์ของเนื้อหาวิชาก่อนแล้วจึงยกตัวอย่างประกอบ การสอนแบบนี้ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว นักเรียนบางส่วนอาจฟังและติดตามทันแต่จะมีนักเรียนส่วนหนึ่งตามไม่ทันและไม่เข้าใจ ก็ควรจะใช้สื่อการสอน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมการสอนก็จะดีกว่าครูบอกจำกัดความและยกตัวอย่างให้นักเรียนฟังเพียงอย่างเดียว

4. การสอนแบบอุปมานวิธี คือการสอนจากตัวอย่างไปสู่กฎเกณฑ์ในการสอน วิชาหลักภาษาไทยแทนที่ครูจะสอนโดยบอกคำจำกัดความของเรื่องนั้น และยกตัวอย่างให้ทั้งหมด ครูควรให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่าง สรุปคำจำกัดความและหลักเกณฑ์จากตัวอย่างด้วยตนเอง

5. การสอนด้วยวิธีการแก้ปัญหา การแก้ปัญหาเป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝน เป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่มีขั้นตอนชัดเจน คือ การกำหนดปัญหา การหาขอบเขตหรือรวบรวมความรู้เกี่ยวข้องกับปัญหา การตั้งสมมติฐาน หรือการคาดคะเนถึงความน่าจะเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาและขั้นสรุป

6. การสอนโดยวิธีแบ่งกลุ่มระดมความคิด โดยวิธีนี้ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 8-10 คน และอย่างมากไม่เกิน 15 คน เพราะถ้ามีจำนวนมากไปจะทำให้การแสดงความคิดไม่คล่องตัวเท่าที่ควร การระดมความคิดในเวลาสั้นๆ ประมาณ 10-15 นาที แต่ละกลุ่มจะมีประธานและเลขานุการ ประธานจะขอให้สมาชิกทุกคนช่วยกันระดมความคิด เมื่อใครคิดอะไรได้ก็พูดขึ้นมา เลขานุการก็จดบันทึกไว้โดยไม่คำนึงถึงความสำคัญก่อนหลัง จากนั้นตัวแทนของกลุ่มก็จะออกมารายงานให้กลุ่มใหญ่ทราบ

7. การสอนด้วยการแบ่งกลุ่มศึกษา เป็นการศึกษาค้นคว้าจากตำราในห้องสมุด ด้วยการสัมภาษณ์ การสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมโดยตรง ครูจึงควรที่จะได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้นักเรียนจะได้มีนิสัยรักการค้นคว้าและศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การแบ่งกลุ่มอาจแบ่งประมาณ 4-5 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 8-10 คน และมอบหมายให้ไปศึกษาค้นคว้า โดยกำหนดเวลาให้ อาจเป็น 3 วัน 5 วัน หรือ 1 สัปดาห์ก็ได้

8. การสอนโดยวิธีแบ่งหมู่ให้นักเรียนทำงาน เป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์ เพราะช่วยให้ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีระเบียบแบบแผน รู้จักรับผิดชอบร่วมกัน

9. การสอนด้วยวิธีการสอนเป็นคณะ คือ การสอนที่จัดครูเป็นกลุ่มหรือเป็นคณะประมาณกลุ่มละ 4-5 คน ประกอบด้วยครูอาวุโส ผู้มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดีเป็นหัวหน้าคณะ ครูที่มีประสบการณ์รองลงมา คือ ครูใหม่ ครูช่วยสอน นิสิตฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการเป็นผู้ร่วมคณะครูทุกคนจะวางแผนงานด้วยกัน ช่วยกันสอน ครูมีประสบการณ์น้อยมีโอกาสได้วางแผนและสอนร่วมกับครูอาวุโสที่มีประสบการณ์มาก นักเรียนเองก็มีการจัดกลุ่มเช่นกัน ในการสอนเป็นคณะจะมีการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ การสอนกลุ่มย่อย และการสอนเป็นรายบุคคลที่ให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง

10. การสอนด้วยวิธีการตอบสนอง การสอนวรรณคดีโดยวิธีนี้เป็นผลเนื่องจากทฤษฎีการเร้าและการตอบสนอง วิธีการแบบนี้เน้นทั้งที่ตัวเนื้อหาบทเรียนและที่ตัวนักเรียนเองครูผู้สอนจะพยายามให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน โดยเฉพาะการตอบสนองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นักเรียนจะรู้สึกว่าเป็นบุคคลที่มีค่า ครูให้ความสนใจเอาใจใส่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นความรู้สึก และครูก็มักจะยอมรับฟังและเคารพความคิดเห็นนั้นๆ

11. การสอนภาษาไทยแบบหน่วย คือ พยายามจัดให้การเรียนการสอนวรรณคดีสัมพันธ์กับหลักภาษาไทยและทักษะการใช้ภาษา วิธีการดำเนินงาน คือ แทนที่จะสอนวรรณคดีตามที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนก็จัดทำเป็นหน่วยตั้งชื่อหน่วยขึ้นใหม่ โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมถึงวรรณคดีนั้นด้วย

12. การสอนภาษาไทยแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นวิธีการที่นำเอาแนวคิดกรมทางการศึกษามาใช้ประกอบการสอน โดยใช้สื่อประสม และกระบวนการกลุ่มมาประสมกันเป็นการใช้สื่อการสอนและกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีชีวิตชีวา ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรงจากการทำกิจกรรมหลากหลาย ประเภทเป็นการฝึกฝนความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน

ตามที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสอนภาษาไทยมีหลายวิธีแต่ละวิธีก็จะเหมาะกับเนื้อหาที่แตกต่างกัน เช่น เนื้อหาที่เป็นความรู้ ก็ควรใช้การสอนแบบบรรยาย แบบอภิปราย แบบอนุমানวิธี และแบบอุปมานวิธี แต่ถ้าเป็นเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนได้ฝึกการคิดหรือเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ก็ควรใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหา การแบ่งกลุ่มระดมความคิด การแบ่งกลุ่มศึกษา และการสอนเป็นคณะ ส่วนการสอนเนื้อหาที่เป็นวรรณคดีอาจใช้การสอนด้วย

วิธีการตอบสนอง และการสอนภาษาไทยแบบหน่วย จึงเป็นหน้าที่ของครูสอนภาษาไทยที่จะต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนหลายๆ รูปแบบและคัดเลือกมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและนักเรียน

2. การเขียนสะกดคำ

2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ จัดเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาการเขียนในระดับที่สูงขึ้น มีผู้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

ทวี ศรีจันทร์เอี่ยม (2535 : 8) ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนโดยใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวการันต์ เรียบเรียงเป็นคำให้ถูกต้อง และมีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

สนิท ตั้งทวี (2536 : 37) ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. เขียนตัวหนังสือให้ชัดเจน สวยงาม น่าอ่าน มีความเป็นระเบียบและรวดเร็ว
2. เขียนตัวหนังสือได้ถูกต้องตามอักขรวิธี
3. เลือกคำได้ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหาและความนิยม
4. ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาที่กะทัดรัด
5. สามารถแก้สำนวนภาษาที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาได้
6. เขียนเล่าเรื่องต่างๆตามที่ต้องการได้
7. เขียนตอบคำถามได้ตรงประเด็น
8. เขียนเรื่องโดยใช้ถ้อยคำซึ้งงู้ง โน้มน้ำใจ
9. ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง
10. เขียนได้ถูกต้องตามแผนการเขียนทุกประการ

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 542) ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึงวิธีเขียนคำโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่งๆ เพื่อออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมาย ได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

สายทิพย์ นุกุลกิจ (2539 : 60) ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียบเรียงถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรที่ไม่ใช่เป็นการใช้ถ้อยคำตามธรรมดาทั่วไปแต่เป็นข้อความที่แต่งตามรูปแบบที่กำหนดอย่างมีศิลปะ

จากความหมายของการเขียนสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ การเขียนเรียงลำดับอักษร ได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์เรียงเรียงเป็นคำ ได้ถูกต้อง เขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนเอง เขียนตอบคำถาม เขียนเล่าเรื่องและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ชัดเจน สื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชา เพื่อสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ความสำคัญ ของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเขียนให้ถูกต้อง เพื่อส่งสารและรับสาร สื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีผู้ให้ความเห็นในด้านนี้ไว้ดังนี้

อัจฉรา ชิวพันธุ์ (2533 : 1) ได้กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนสม่ำเสมอ ครูจึงต้องหาวิธีการเขียนสะกดคำเพื่อให้นักเรียนได้แม่นยำและมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

พฐู ทังแดง (2534 : 10) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการเรียนทุกวิชาและเป็นแขนงหนึ่งในวิชาภาษาไทยซึ่งนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดทักษะและความสามารถทางการเขียน ซึ่งการเขียนเป็นการแสดงออกทางภาษา เป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกไปสู่ผู้อ่าน ผู้มีประสบการณ์มากจะสามารถรวบรวมความคิดจากการฟัง การพูดและการอ่าน แล้วถ่ายทอดสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในความคิด ความรู้สึกตลอดจนเรื่องราวต่างๆตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน

วรนนท์ อักษรพงษ์ และคณะ (2534 : 221) กล่าวว่าไว้ว่า ในการสอนเขียนสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน นักเรียนได้ฝึกฝน จึงต้องใช้กิจกรรมหลายๆ อย่าง เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน จดจำคำต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญมาก ข้อความที่เขียนผิดไปอาจจะทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน ก่อให้เกิดความเสียหายได้

ทิพวรรณ นามแก้ว (2535 : 17) ได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนคำ และสรุปไว้ว่า การสะกดคำ เป็นแขนงหนึ่งของการเขียน เป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับชั้นและทุกสาขาวิชา การสอนเขียนสะกดคำ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ของการเรียงลำดับของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้ถูกต้อง เพื่อจะได้ออกเสียงให้ชัดเจนและเขียนคำนั้นได้

ถูกต้อง มีกระบวนการเรียน คือ เรียนรู้คำ ฟังออกเสียงคำ เรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับเสียง จำรูปร่างของคำและจำลำดับอักษรในคำนั้นๆ ได้

นงเยาว์ บวงสรวง (2535 : 1) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ผู้เขียนจะต้องจำหลักเกณฑ์ทางภาษาในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะต้องรู้ความหมายของคำด้วย

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536 : 16) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเพราะเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่นๆ ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้องเด็กจะสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อนุชิต ประวัตติสมบูรณ์ (2539 : 12) กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีความสามารถเขียนสะกดคำได้ดีและถูกต้อง จะเขียนคำได้คล่อง ถ่ายทอดความคิดของตนได้ดี ไม่หยุดชะงักขาดตอน ตรงกันข้ามผู้ที่มีความสามารถเขียนสะกดคำไม่ได้ จะเขียนช้า ติดขัดไม่คล่อง จึงเขียนถ่ายทอดถ้อยคำออกมาได้ไม่เท่าทันความคิด การเขียนจึงหยุดชะงักไป ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญมากในการเขียนติดต่อสื่อสารและการศึกษา เพื่อให้เกิดความชำนาญและไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อความหมายควรต้องเอาใจใส่ฝึกฝนให้มาก จึงจะสามารถเขียนสะกดคำได้ดี

ดวงใจ ไทยอุบล (2543 : 1) กล่าวว่าในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้การติดต่อสื่อสารสะดวกรวดเร็วขึ้น แต่กลับมีผลทำให้การใช้ภาษาพูด และภาษาเขียนเปลี่ยนไปจากเดิม หากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข จะมีผลทำให้คนไทยใช้ภาษาไทยผิดพลาดมากขึ้น การวิจัยเรื่องวิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วลี สุมิพันธ์ (2530 : 81) พบว่านักเรียนไม่ชอบเรียนภาษาไทย เพราะครูขาดสิ่งจูงใจในการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ (2531 : 57) ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาไทย ไม่สนใจเรียน หันไปสนใจเรียนวิชาอื่นโดยคิดว่าภาษาไทยไม่สำคัญ ไม่ต้องเรียนก็พูดได้แล้ว อีกทั้งยังรู้สึกที่ภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากต้องท่องจำมาก คะแนนน้อย ขาดกำลังใจในการแก้ไขข้อบกพร่องครุ้มักตำหนิมากกว่าให้กำลังใจ ปัญหาหนึ่งที่ครูภาษาไทยพบมาก คือ นักเรียนเขียนสะกดผิด

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 503) กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำ

ให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่างๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

การเขียนสะกดคำ นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญมาก ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรจะฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จะต้องใช้กิจกรรมหลายๆอย่างเพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินและจดจำได้แม่นยำ นักเรียนต้องรู้จักกฎเกณฑ์ของการเรียงลำดับ พยัญชนะ สระวรรณยุกต์ ตัวสะกด เพื่อออกเสียงได้ชัดเจนและเขียนคำนั้นได้ถูกต้อง กว้างขวางและเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญมากในการเขียนติดต่อสื่อสารและการศึกษา นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 หลักการสอนเขียนสะกดคำ

สุปราณี พฤติการณ (2531 : 5-6) ได้เสนอแนะการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
2. ครูต้องอธิบายให้นักเรียนจดจำการเขียนสะกดคำต่างๆ โดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว
3. สอนเรื่องตัวสะกดให้สัมพันธ์กับการอ่านและการฟัง
4. ควรให้ออกาสนักเรียนได้ฝึกเขียนให้มากที่สุดและครูต้องตรวจแก้ไข

ตัวสะกดในงานเขียนของนักเรียนทุกครั้ง

5. ให้นักเรียนจดบันทึกตามคำสอน ครูควรเขียนคำที่มีักสะกดผิดบนกระดาน
6. ครูควรสอนความหมายของคำด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้น
7. ครูควรบอกที่มาของคำนั้นๆ เช่น คำนวน แปลงมาจาก คุณ จะต้องใช้

ณ สะกด

8. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มให้ค้นหาคำในเรื่องที่เรียนแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันบอก

ความหมายและเฉลย

9. ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ที่จดไว้ในสมุดแล้วเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่
10. ครูรวบรวมคำผิดจากหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาต่างๆ มาให้นักเรียนแก้ไข

ให้ถูกต้อง

11. สอนคำที่สะกดเหมือนกันเป็นกลุ่ม เช่น รมย์ ภิมย์ รื่นรมย์ เริงรมย์
12. สอนคำอ่านออกเสียงเหมือนกัน ตัวสะกดต่างกันและมีความหมายต่างกัน

เช่น “ยาน” ยวดยาน หย่อนยาน ญาณ วิญญาณ

13. ครูใช้วิธีบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยใช้บัตรคำประกอบการสอน

14. ครูนำบัตรคำที่ใช้สอนเรื่องตัวละครมาติดไว้ที่ป้ายประกาศหน้าห้อง หรือบริเวณที่นักเรียนเห็นได้เสมอ
 15. ครูนำเกณฑ์การเขียนสะกดคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำง่าย
 16. ครูนำคำที่มีกสะกดผิดมาแต่งคำประพันธ์ จะช่วยให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
 17. ให้นักเรียนเขียนสะกดคำยากบนกระดาน
 18. ฝึกให้นักเรียนเขียนเรียงความแล้วตรวจการเขียนสะกดคำ โดยให้เปิดพจนานุกรมตรวจของตนเองหรือของเพื่อน
 19. ครูควรรหาประโยคหรือข้อความสั้นๆ ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง
 20. ครูนำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำสมาส คำควบกล้ำ มาแต่งเป็นประโยครวบรวมไว้
 21. ครูกำหนดคำศัพท์แล้วให้นักเรียนเขียนเป็นประโยค
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรษ์ (2538 : 169 – 170) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเขียนสะกดคำ สรุปได้ดังนี้ ครูทำบัญชีคำยากแจกให้นักเรียน แล้วนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียน นำประโยคที่ประกอบด้วยคำผิดให้นักเรียนแก้คำที่เขียนผิด แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำ ทำบัญชีสะกดคำผิดปะปนกันให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกผิด ให้แก้คำที่สะกดผิด ให้นำรวบรวมคำยากมาทำเป็นบัญชีเรียงลำดับตามตัวอักษร นำคำยากมาเป็นข้อทดสอบแบบเลือกตอบและฝึกหาคำพ้องจากพจนานุกรม
- คิง (King 1984 : 15) ได้เสนอหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้
1. ตรวจสอบ (Examine) ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวังเช่น คำที่มีอุปสรรค (Prefix) และคำที่มีปัจจัย (Suffix) แล้วบันทึกไว้
 2. ออกเสียง (Pronounce) ได้แก่ การออกเสียงคำที่จะเขียนให้ถูกต้อง
 3. สะกดคำ (Spell) ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า โดยออกเสียงดังๆ ทำเช่นนี้หลายๆ ครั้ง
 4. เขียน (Write) ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้นๆ 5-10 ครั้ง แล้วตรวจ
 5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค
 6. ทบทวน (Review) ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป

จากแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนสะกดคำ ของนักการศึกษาหลายท่านดังกล่าว จะเห็นว่าวิธีการสอนที่ครูสามารถเลือกให้เหมาะสมกับเด็กนั้นมีหลายวิธี โดยครูอาจใช้วิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีสอน และกิจกรรมหลายๆ อย่างประกอบกัน ก็ย่อมทำได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมซึ่งครูเป็นผู้พิจารณา และสามารถนำคำมาเขียนเป็นประโยคหรือข้อความสั้นๆ จุดประสงค์ก็เพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ มีความสุข และสนุกสนาน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน จึงได้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนสะกดคำ ดังนี้

1. เลือกคำจากประมวลคำ
2. เลือกคำที่นักเรียนพบและใช้ในชีวิตประจำวัน
3. เลือกฝึกคำง่ายๆ ก่อน
4. ใช้ของจริง กิริยา ท่าทาง ภาพ เพื่อให้รู้ความหมายของคำ

2.4 การสอนเขียนสะกดคำ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2524 : 65) ได้กำหนดลักษณะของคำที่เด็กเขียนสะกดยาก ไว้ดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์ เช่น พลุหัดสบดี ตะลึงพริงเพริด เป็นต้น
2. คำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น สะอาด สะดวก สบาย ประณีต เป็นต้น
3. คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงการออกเสียง เช่น เหล้า ลอกเล็ก เข็กเยื่อ เป็นต้น
4. คำที่ใช้ ใ-, ใ-, -ย, -ม, เช่น จาระไน อัยการ อัมพาด เป็นต้น
5. คำที่สระประสม เช่น เคี้ยว เหมือน เพื่อน เป็นต้น
6. คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ เช่น ประโยชน์ พิสูจน์ ปราชญ์ เป็นต้น
7. คำพ้องเสียง เช่น หน้า-น้ำ, โจทย์-โจทก์, เป็นต้น
8. คำที่ใช้สระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด เช่น ชวน พบ พิสดาร เป็นต้น
9. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น รูป โทษ กิเลส เป็นต้น
10. คำที่มีอักษรนำ เช่น ขนม ตลาด ถนน เป็นต้น
11. คำที่มี ห นำ และ อ นำ เช่น หย่า อ่า หลาย อยาก เป็นต้น
12. การใช้ ร ล ว ควบกล้ำ เช่น กล้วย มะพร้าว ความ เป็นต้น
13. คำที่ใช้ รร (ร หัน) เช่น บรรทัด อุปสรรค กรรม เป็นต้น
14. คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม เช่น ความสุข เวทมนตร์ ชื่อสัตย์ เป็นต้น

15. คำราชาศัพท์ เช่น เศษฐา เถลิงพระชนมพรรษา เป็นต้น
16. คำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง เช่น บทมอลย์ จันฑาล
อาชรรม์
17. คำที่มาจากภาษาอังกฤษ เช่น ไนลอน พิล์ม แอลกอฮอล์ เป็นต้น
18. คำพิเศษและคำที่มีกฏยกเว้น เช่น ซาคิ จริง สัปดาหฺ์ สังกะต ศิริษะ เป็นต้น
- การสอนเขียนสะกดคำ เป็นวิธีการที่จะทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ครูจะต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนเพื่อรู้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนเสียก่อน และหาวิธีการสอนที่หลากหลายที่จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ในการเขียนสะกดคำแต่ละเรื่องได้อย่างถูกต้อง การสอนเขียนสะกดคำจะต้องมีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อดึงดูดให้เกิดความสนใจและเข้าใจในหลักการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง จึงจะทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก

3.1 ความหมายของแบบฝึก

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกทำซ้ำบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึงเน้นในเรื่องการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติซ้ำ สื่อการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้คือแบบฝึก มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

ขนิษฐา แสงภักดี (2540 : 10) กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่าแบบฝึกเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อฝึกฝนหรือเสริมสร้างและพัฒนาทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนจนมีประสบการณ์ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง

นवलนุช สีทองดี (2541: 29-35) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่ใช้ฝึกทักษะเพื่อสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ผู้เรียน เพื่อจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็ว แต่ต้องได้รับการฝึกหลายๆครั้งหลายรูปแบบ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อยก็พัฒนาตนเองที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน.

อารีย์ วาสน์อำนาจ (2545: 48) ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกคืออุปกรณ์การเรียน การสอนอย่างหนึ่งอันประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจที่จะนำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อจะได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้ความคล่องแคล่วความชำนาญ ตลอดจนเกิดความแม่นยำซึ่งเป็นไปได้โดยอัตโนมัติ ด้วยการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่างๆที่ได้เรียน ไปแล้วอย่างมีทิศทาง

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 483) ได้อธิบายว่า แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 147) ที่อธิบายว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

จากความเห็นข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝนและพัฒนาทักษะต่างๆ ให้แก่นักเรียนจนเกิดความเข้าใจโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการเขียนเพิ่มมากขึ้นและเป็นการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

3.2 ความสำคัญของแบบฝึก

ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากบทเรียนใช้เป็นอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน จะช่วยให้ทราบพัฒนาการทางทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้ครูสามารถเห็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งจะได้หาทางแก้ไขได้ทันที เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบ เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนคือเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน (ละเอียด คชวัฒน์ 2537 : 16) และมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนทุกวิชา เพราะแบบฝึกเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนด้วย ขนิษฐา แสงภักดี (2540 : 10)

ชาญชัย อาจินสมจาร (2540 : 98) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จ โดยคำถามให้นักเรียนทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาทำให้ทราบได้ว่านักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียน ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

กัณฑ์ณัย วรจิตติพล (2542 : 43) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นเครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งที่มุ่งให้นักเรียนฝึกกระทำด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีหรือด้านเนื้อหาแล้ว

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอน ทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุกๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะทางภาษา เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นต้องเหมาะสมสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึกด้วยและมีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

อัญชลี แจ่มเจริญ (2526 : 45) กล่าวถึง แบบฝึกหัดที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. ควรใช้หลักจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ควรสร้างขึ้นเพื่อสิ่งที่จะสอนและเกี่ยวข้องกับนักเรียน
3. คำพูดและเนื้อหาความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่นักเรียนพบ

เห็นอยู่แล้ว

4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้ง ควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ และเข้าใจง่ายไม่น่าเบื่อและที่สำคัญจะกระตุ้นให้เด็กได้สนใจใคร่ฝึก

วรรณ แก้วแพรก (2526 : 33-38) กล่าวถึง แบบฝึกที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

1. เนื้อหาที่จะนำมาควรเป็นเนื้อหาในบทเรียนหรือสอดคล้องความสัมพันธ์กับบทเรียนทั้งที่เป็นคำประโยค ข้อความ เนื้อเรื่องและเนื้อหาตรงตามหลักสูตรที่กำหนด

2. มีหลายแบบหลายลักษณะ เพื่อไม่ให้เบื่อและเป็นการท้าทายให้อยากทำ

3. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ 3 ประการคือ รู้คำเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายของคำดีขึ้นและมีความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นตามระดับชั้นของนักเรียน

4. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน

5. ต้องไม่มีลักษณะอย่างข้อสอบโดยทั่วไป ที่มุ่งวัดความรู้และความเข้าใจเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีลักษณะเร้าความสนใจ ชักชวนและจูงใจให้นักเรียนคิดพิจารณาและได้ศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะและสามารถใช้คำได้สูงขึ้น

จันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของแบบฝึก ควรประกอบด้วย

1. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
2. มีให้เลือกทั้งแบบตอบ แบบจำกัด และแบบอย่างเสรี

3. คำสั่งหรือตัวอย่างที่ยกเป็นแบบฝึกไม่ควรยาวเกินไปและไม่ควรยากแก่การเข้าใจ
4. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 145) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายในการแสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ
9. ควรใช้สำนวนภาษาต่างๆ
10. ปลูกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

จากแนวคิดที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ต้องคำนึงถึงการใช้หลักจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน ไม่น่าเบื่อและที่สำคัญต้องกระตุ้นให้นักเรียนสนใจใคร่รู้ มีคำชี้แจงสั้นๆ ใช้เวลาที่เหมาะสมและมีความหลากหลาย นักเรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองได้ อีกทั้งใช้เป็นสื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านการเขียนได้เป็นอย่างดี

3.4 หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับให้นักเรียนฝึกบ่อยๆ และซ้ำกันหลายๆ ครั้งจะช่วยให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเขียนสะกดคำได้ การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดนั้น มีผู้เสนอแนะ ได้ดังนี้

วรรณ แก้วแพรก (2526 : 87) กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึกว่า

1. มีความมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากการสอนบทเรียนหรือเนื้อหานั้นๆ แล้ว

4. ต้องจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้าโดยทำไว้เป็นรายเนื้อหาหรือทำเป็นบทๆ ตามบทเรียนพร้อมทำเฉลยไว้ด้วย

วิชัย เพชรเรือง (2531 : 77) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึกว่าควรมีลักษณะ ดังนี้

1. แบบฝึกต้องมีเอกภาพและสมบูรณ์แบบในตัว
2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม
3. ครอบคลุมเนื้อหาหลายวิธีโดยบูรณาการกับการอ่าน
4. ใช้แนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน
7. เน้นการแก้ปัญหา
8. ครูและนักเรียนมีโอกาสวางแผนร่วมกัน
9. แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่ เป็นสิ่งที่สามารถปรับและรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

พรณิภา อ่อนแสง (2532 : 42) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรมีลักษณะ ดังนี้

1. จะต้องตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
3. ชั้นต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชาที่สอน
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

นงเยาว์ บวงสรวง (2538 : 33) อธิบายว่า การสร้างแบบฝึกนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีการฝึกที่เหมาะสมจึงมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจโดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน สำหรับคำที่จะมาสร้างนั้นควรเป็นคำมาจากหนังสือเรียน โดยพิจารณาคำที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้

เกษรา ภัทรเดชไพศาล (2541 : 36-37) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียน
2. เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากการฝึกการออกเสียงแบบพยางค์ คำ วลี ประโยค และคำประพันธ์

3. แบบฝึกบางแบบฝึกให้ใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กจึงจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการฝึกและช่วยย่นอายุให้ติดตามต่อไป ตามหลักการจริงใจ

4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นแบบสั้นๆ ง่ายๆ ใช้เวลาฝึกเป็นเวลา 30-40 นาที
5. เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายแบบฝึกต้องมีลักษณะต่างๆ กัน เช่น ประสมคำ จากภาพ เดิมคำลงในช่องว่าง อ่านคำประพันธ์ ฟังร้องเพลงและใช้เกมต่างๆ ประกอบ

จากความเห็นข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึก ควรมีหลักในการสร้าง ดังนี้

1. ยึดหลักจิตวิทยาและพัฒนาของนักเรียนแต่ละวัย รวมทั้งความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

2. ควรจัดเรียงเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก ตรงตามจุดประสงค์

3. มีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ ที่นักเรียนอ่านเข้าใจและทำแบบฝึกได้ควรมีหลายรูปแบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

4. เนื้อหาไม่ยากเกินไป มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใด มีการกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกที่เหมาะสมและรูปแบบที่น่าสนใจ

5. ใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ใช้เวลา 30-40 นาที เพื่อป้องกันความเบื่อหน่าย ประเมินผลเพื่อดูความก้าวหน้าเพื่อให้เกิดความชำนาญ

3.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

พรณี ชูทัย (2522 : 192-195) กล่าวถึงการสอนทักษะว่า การที่บุคคลสามารถที่จะเรียนในการทำสิ่งต่างๆ นอกจากจะต้องอาศัยแรงจูงใจ ความคิดรวบยอด การแก้ปัญหา ความคิด วิพากษ์วิจารณ์ ความคิดสร้างสรรค์และทัศนคติแล้ว ยังต้องอาศัยทักษะในการทำงาน ทักษะเป็นเรื่องที่สำคัญที่ช่วยในการทำงานคล่องแคล่วมีประสิทธิภาพ การเรียนทักษะมีลักษณะเป็นการลองผิดลองถูก (trial and error) เช่น การที่เด็กหัดเดินผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำเอง

วิธีช่วยให้เกิดทักษะในการเรียน

1. การสาธิตและการอธิบายแนะนำ

1.1 เริ่มบอกให้เด็กทราบว่าทำอะไร ซึ่งจะทำให้เห็นความสำคัญเพื่อเราให้เด็กเกิดความสนใจและกระตุ้นให้เห็นว่าสิ่งนั้นมีความจำเป็นสำหรับตนอย่างไรต่อจากนั้นจึงสาธิตให้ดูตั้งแต่ต้นจนจบและอธิบายให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เน้นจุดที่สำคัญหรือที่ต้องสังเกตโดยเขียนบนกระดานดำ

1.2 ให้เด็กได้มีโอกาสฝึกหัดทันทีหลังจากการสาธิต สิ่งที่ต้องคำนึงคือการทำซ้ำและการเสริมแรง ถ้าเครื่องมือไม่พอ ให้สาธิตกับเด็กเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสฝึกหัดและครูจะได้เสริมแรงอย่างทั่วถึง การฝึกทักษะจะเสียเวลาเปล่าถ้าเด็กไม่มีโอกาสได้ฝึกและได้ผลดีถ้าเด็กกระตือรือร้นและครูต้องเสริมแรงกระตุ้นทุกครั้ง

1.3 ในขณะที่ฝึกหัดให้คำแนะนำเพื่อช่วยให้เด็กทำทักษะนั้นๆ ได้ด้วยตนเอง

1.4 ให้คำแนะนำในลักษณะที่อยู่ในบรรยากาศที่สบายๆ ไม่วิจารณ์เด็กใดๆ บางคนมักจะกลัวผิด กลัวทำไม่ได้ จึงมักจะทำผิดพลาด ครูจะต้องใจเย็นไม่ดุ บรรยากาศที่ไม่ดีเครียดจะช่วยให้เด็กเกิดความพยายามที่จะลอง

1.5 ในการฝึกหัด การเน้นสิ่งที่ถูกเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่บางครั้งการทำสิ่งที่ผิดพลาดจนเกินกว่าเหตุก็จะช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดได้

2. สิ่งที่ต้องควรระวังในการเรียนทักษะ คือ generalization (การสรุปรวมยอดความหมายกว้างๆ ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แต่ละบุคคลมี) และ interference (ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่) กับสิ่งที่เรียนใหม่ โดยที่คิดว่าคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกัน ซึ่งทำให้เกิด interference (หมายถึง ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่) ผลที่ตามมาคือ negative transfer (การถ่ายโยงเชิงลบหรือการขัดขวางไม่ให้เกิดการเรียนรู้) เช่น คนที่เคยขับรถเกียร์อัตโนมัติ แล้วมาขับรถเปลี่ยนเกียร์ หรือคนที่เคยขับรถซิดขวาแล้วมาขับรถซิดซ้าย

การแก้ Generalization (การสรุปรวมยอดความหมายกว้างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แต่ละบุคคลมี) อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่าทักษะใหม่ที่ฝึกนั้นจะมีวิธีการของมันเอง ซึ่งแตกต่างจากวิธีการของทักษะเก่า

การแก้ interference (ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่) กระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจว่าเขากำลังเรียนทักษะซึ่งมีทักษะเก่าเข้ามารบกวน เช่น การขับรถของชาวสวีเดน

เปลี่ยนจากซ้ายมาเป็นขวา ต้องมีการอบรมผู้ขับรถ โดยชี้แจงให้เข้าใจถึง negative transfer (การถ่าย โยงเชิงลบหรือการขัดขวางไม่ให้เกิดการเรียนรู้) และให้ผู้ขับรถพยายามคิดว่า ขณะนี้ “กำลังขับ ทางขวา” เตือนตัวเองอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการนี้เมื่อประเทศสวีเดนเปลี่ยนจากซ้ายมาเป็นขวา มี อุบัติเหตุเกิดน้อยที่สุดในบรรดาประเทศในยุโรปทั้งหลายที่เปลี่ยนจากขับทางซ้ายมาเป็นทางขวา

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถเรียนหรือทำใน สิ่งต่างๆ ต้องมีแรงจูงใจ มีความคิดรวบยอด การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์และทัศนคติที่ดีต่อ การเรียนหรือการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ นักเรียนจะต้องได้รับการปลุกเร้าเพื่อให้เกิดความ สนใจ เกิดการฝึกฝนบ่อยๆ ทำซ้ำๆ และมีการเสริมแรงกระตุ้นทุกครั้งเมื่อเริ่มการทำงาน และต้อง ให้คำแนะนำนักเรียนเสมอเมื่อนักเรียนทำผิดพลาด

3.6 ประโยชน์ของแบบฝึก

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย ได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 146) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

1. เป็นสวนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและ ความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกช่วยทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นจุดบกพร่องของ นักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันเวลาที่
6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการสร้าง แบบฝึก นักเรียนไม่ต้องเสียเวลาออกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและฝึกฝนมากขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 54) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู

2. ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น
3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จใน

จิตใจมาก

4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

นิภาพร วงษ์ศิลา (2543 : 46) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากเพราะ แบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเป็นระบบระเบียบ ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะ การใช้ภาษาให้ดีขึ้นช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทาง ภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กได้ทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

1. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยกระทำดังนี้
 - 1.1 ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ
 - 1.2 ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
 - 1.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
2. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
3. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
4. การให้เด็กทำแบบฝึก ช่วยทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งช่วยทำให้ครูดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันทั่วทั้ง
5. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกจากที่อยู่ในบทเรียน จะช่วยให้เด็กฝึกฝนอย่างเต็มที่
6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้เด็กมีเวลาและฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น

7. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็น รูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษใบทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็น ความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบวิเชียร

วิเชียร เกษประทุม (2545 : 36) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และแบบฝึกช่วยให้นักเรียนสามารถ ทบทวนได้ด้วยตนเอง

จากสิ่งที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึก เป็นการช่วยเพิ่มเติมการใช้ทักษะทางภาษาให้ ดีขึ้น ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ช่วยให้ผู้มองเห็นความบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน เห็นความก้าวหน้า ของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้อย่างเต็มที่ และเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียน บทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถนำไปฝึกฝนนอกเวลาเรียนได้อย่างเต็มที่ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและ ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน

4. หลักจิตวิทยาในการสอน การจำและความคงทนในการเรียนรู้

การสอนภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์นั้น ครูภาษาไทยต้อง นำหลักจิตวิทยามาใช้สร้างบรรยากาศและจัดสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ดังที่ สุจริต เพียรชอบ (2531 : 139-154) ได้เสนอหลักจิตวิทยาในการสอนภาษาไทยไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual differences) ครูภาษาไทยต้องคำนึงอยู่ เสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน เด็กผู้หญิงจะมีความถนัด ความสามารถและทักษะทางภาษาสูงกว่าเด็กผู้ชายในระดับอายุเดียวกัน เด็กแม่แต่เพศเดียวกันก็ยังมีความสามารถทางภาษาต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพร่างกาย สติปัญญา ฐานะ เศรษฐกิจสังคมทางครอบครัว สิ่งแวดล้อมที่บ้านและชุมชนที่ อาศัยอยู่ การดูแลเอาใจใส่และการปลูกฝังทักษะทางภาษา ก่อนเข้าเรียน ฯลฯ ก่อนสอนควรทดสอบ ความสามารถทางภาษาของเด็กก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็สนับสนุนให้มีทักษะสูงยิ่งขึ้น เด็กคนใดมีทักษะต่ำพยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ

2. ความพร้อม (readiness) เด็กที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนจะมีความพร้อมด้านการอ่าน การเขียนแตกต่างกัน ถ้าครูภาษาไทยมีข้อทดสอบมาตรฐานวัดความพร้อมก็จะเป็นกรณีหนึ่งที่พอจะ ทราบได้ว่า เด็กที่สอนมีความพร้อมในการอ่านการเขียนเพียงใด

3. กระบวนการเรียนรู้ (learning process) การเรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการมีประสบการณ์ตรง การฝึกปฏิบัติและการที่ผู้เรียน ได้มี ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้นี้จะเข้าไปในทำนองที่ผู้เรียนเกิดความงอก

งามขึ้น และผู้เรียนรู้แล้วจะคงทนถาวร ไม่มีการลืมและในบางกรณีก็สามารถถ่ายเทความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้

4. การเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมาย (purposeful learning) ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ถ้านักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับในเรื่องที่เรียน ก็จะทำให้นักเรียนจะสนใจเรียนและตั้งใจเรียนมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นถ้านักเรียนได้มีส่วนร่วมในการตั้งจุดมุ่งหมายของบทเรียนและวางแผนการเรียนร่วมกับครูแล้วก็จะทำให้ผลการเรียนดียิ่งขึ้นไปอีก เพราะเป็นความต้องการและเป็นแรงขับของนักเรียนเอง ซึ่งการเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมาย มีลำดับชั้นการแสดงผลพฤติกรรมของครู โดยครูเร้าความสนใจนักเรียน นักเรียนจะตั้งจุดมุ่งหมายชั่วคราว ครูจึงชี้แจงวัตถุประสงค์แสดงวิธีการแสดงตัวอย่างสอนเป็นลำดับขั้น เปิดโอกาสให้นักเรียนทดลองจัดทำกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และประเมินผลการทำงานของนักเรียน แก้ไขให้คำแนะนำจัดสถานการณ์ที่จะให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่อื่นๆ ได้ หากครูและนักเรียนร่วมทำกิจกรรมและจัดประสบการณ์ดังกล่าวนี้ จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้อย่างแท้จริงและสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้

5. การเรียนรู้โดยการกระทำ (learning by doing) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ นักเรียนจะมีความคล่องแคล่วชำนาญในทักษะภาษา เพราะได้มีประสบการณ์ตรง ได้ลงมือกระทำเอง การเรียนภาษาไทยโดยมีครูเป็นผู้บรรยายไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือกระทำ หรือมีโอกาสน้อยมาก นักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนน้อยที่สุด

6. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (law of exercise) นักจิตวิทยาชื่อธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวถึงกฎของการเรียนรู้โดยการฝึกฝนว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อได้มีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ โดยลักษณะวิชาแล้วผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝนและกระทำซ้ำ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝนได้ทำแบบฝึกหัดได้ใช้ทักษะภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น ตัวอย่างเช่นในการสอนหลักภาษาเพียงเล็กน้อยแบบอนุมานวิธี (deductive method) ครูควรยกตัวอย่างบนกระดานคำหลายๆ คำ เช่น เกล็ดอ่อน กล่น กริดกราย พร้อมเพียง ปลดปล่อย ฯลฯ จากนั้นนักเรียนก็จะช่วยกันให้คำจำกัดความของคำควบแท้ หลักจากนั้นครูก็ยกประโยคต่างๆ หรือแต่งบทความสั้นๆ ประกอบไปด้วยคำที่มีตัวควบแท้ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียง และเพื่อให้นักเรียนหาคำแต่งประโยคหรือแต่งข้อความสั้นๆ มาใช้ประกอบการฝึกอีกก็จะเป็นการดีเพราะนักเรียนจะได้รับการฝึกมากขึ้น

7. กฎแห่งผล (law of effect) เมื่อนักเรียนได้เรียนภาษาไทยแล้วไม่ว่าจะเป็นทักษะการ ฟัง พูด อ่าน เขียน หลักภาษาหรือวรรณคดี นักเรียนย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่า

เป็นอย่างไร เป็นที่พอใจของคนหรือของครูผู้สอนหรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำหรือเป็นแบบฝึกหัด ครูควรรีบตรวจและส่งคืนนักเรียนโดยรวดเร็ว การเขียนติชมก็ควรระมัดระวังการใช้ถ้อยคำ ควรชมส่วนที่นักเรียนทำได้ดีเสียก่อนแล้วจึงติ การติก็ควรเป็นการติเพื่อก่อ มีการเสนอแนะลงไปด้วย นักเรียนจะได้ทราบว่าจุดเด่นของตนคือส่วนใดและมีส่วนใดที่ควรแก้ไขบ้าง การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการติชมหรือการประเมินผลการทำงานของเพื่อนในชั้นเดียวกันก็เป็นสิ่งที่พึงกระทำ

8. กฎของการใช้และไม่ใช้ (law of use and disuse) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ต้องการมีการใช้และฝึกฝนอยู่เสมอจึงจะมีความคล่องแคล่ว มีความชำนาญในการใช้ภาษาไทย หากเรียนไปแล้วไม่ได้ใช้หรือนานๆ ใช้สักครั้งหนึ่งก็จะลืมไปหมดหรือมีทักษะไม่ดีเท่าที่ควร ในการจัดเนื้อหาให้นักเรียนนั้น ผู้ทำหลักสูตรผู้เขียนแบบเรียนตลอดจนครูผู้สอนควรเลือกสรรเนื้อหาอย่างระมัดระวังควรเป็นเนื้อหาที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนจะเป็นปัจจุบันหรือในอนาคตก็ได้ ยิ่งเป็นทักษะที่อาจนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนวิชาอื่นๆ หรือใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ด้วยยิ่งดี และยิ่งได้ใช้ทักษะทางภาษามากและใช้บ่อยๆ ก็จะทำให้มีประสบการณ์และมีทักษะทางภาษาสูงยิ่งขึ้นเท่านั้น

9. แรงจูงใจ (motivation) แรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญมาก โดยเฉพาะในด้านการสอนภาษาไทยเพราะโดยทั่วไปแล้ว มักจะไม่มีใครมีผู้ให้ความสนใจกับภาษาไทยมากนัก ไม่ว่าจะเป็นตัวนักเรียนหรือผู้ปกครอง ทั้งนี้เพราะภาษาไทยเป็นภาษาของเราเองเกิดมาก็สามารถพูดจาติดต่อสื่อสารได้รู้เรื่อง ส่วนจะมีมากน้อยเพียงใดไม่มีใครสนใจกัน ครูภาษาไทยจึงควรพยายามสร้างสถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าเพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย แรงจูงใจมี 2 ประเภทคือ

9.1 แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) คือ แรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งเร้าภายนอกที่ครูจัดขึ้น เช่น

9.1.1 การสร้างบรรยากาศในการเรียน การสอนภาษาไทยด้วยการจัดห้องเรียนสื่อการเรียนให้สอดคล้องกับเรื่องที่กำลังเรียน และบุคลิกภาพของครูก็เป็นการสร้างบรรยากาศที่สำคัญ ครูภาษาไทยควรมีหน้าตายิ้มแย้ม ท่าทางกระตือรือร้น กระฉับกระเฉงเป็นกันเอง ใจกว้างพร้อมที่จะตอบคำถาม ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน บรรยากาศอันเกิดจากบุคลิกภาพของครูนี้เป็นแรงจูงใจที่สำคัญช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยสัมฤทธิ์ผล

9.1.2 การนำเข้าสู่บทเรียน เป็นกิจกรรมสำคัญในการเริ่มต้นการเรียนการสอนภาษาไทย ครูควรวางแผนการสอนโดยพยายามจัดให้มีกิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียนใช้เวลาสั้นๆ ประมาณ 3-5 นาที หากมีความจำเป็นก็ไม่ควรเกิน 10 นาที กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่จะดึง

ความสนใจของนักเรียนเข้ามารวมอยู่ในจุดหนึ่งเพื่อที่จะได้เริ่มเรียนต่อไป ซึ่งการนำเข้าสู่บทเรียนมีหลายวิธี เช่น การใช้ภาพ เพลง ฟ้อนรำ นิทาน หุ่นจำลอง ของจริง ฯลฯ

9.1.3 การจัดกิจกรรมประกอบการเรียน การเร้าความสนใจมิใช่จะทำเฉพาะตอนเริ่มเรียนเท่านั้น แต่ควรจะมีการเร้าความสนใจเป็นช่วง ตลอดจนระยะเวลาที่มีการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความตื่นตัว มีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา กิจกรรมประกอบและกิจกรรมสลับจึงมีความสำคัญมาก กิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนภาษาไทยมีมาก ครูควรเลือกใช้ให้เหมาะสม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การวาดภาพ ร้องเพลง รวบรวมคำศัพท์ ป้ายนิเทศ ฯลฯ

9.2 แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) คือแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวของผู้นั้นเอง แรงจูงใจภายในเป็นความกระตือรือร้นความรู้ใคร่เรียน ความรู้สึกร่วมทำกิจกรรม อยากเสาะแสวงหาความรู้ ซึ่งเกิดขึ้นเอง ส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นเนื่องจากผลของแรงจูงใจภายนอกคือหลังจากที่นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนภาษาไทยแล้ว ก็ใคร่ที่จะทำกิจกรรมเอง อยากศึกษาหาความรู้เอง เช่น หลังจากเรียนวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ซึ่งตัดเป็นตอนๆ มาแล้ว นักเรียนจะไปห้องสมุดหาหนังสือวรรณคดีฉบับเต็มอ่านเองด้วยความใคร่รู้ใคร่เรียนของตนเอง ครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุด ที่จะจัดกิจกรรมและสร้างแรงจูงใจภายในที่จะช่วยนักเรียนเกิดความสนุกเกิดความศรัทธาในภาษาไทย จนเกิดแรงจูงใจภายในขึ้นในตัวนักเรียน

10. การเสริมกำลังใจ (reinforcement) ในการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น นักเรียนย่อมต้องการทราบว่า พฤติกรรมหรือทักษะทางภาษาที่ตนแสดงออกนั้นถูกต้องหรือเป็นที่พึงปรารถนาหรือไม่ การเสริมกำลังใจจึงเป็นสิ่งสำคัญ ขณะที่การเรียนการสอนภาษาไทยดำเนินไปนั้น ครูควรเสริมกำลังใจเด็กเป็นระยะๆ นักจิตวิทยาเสนอแนะว่าการเสริมกำลังใจในทางบวกจะเป็นสื่อช่วยให้นักเรียนทราบว่าสิ่งที่ตนแสดงออกไปนั้นถูกต้องเมื่อเด็กทราบว่าตนได้รับการยกย่องชมเชยอีกในกรณีที่เกิดผิดพลาด ครูก็ไม่ควรแสดงกิริยาอาการหรือใช้คำพูดที่กระทบกระเทือนใจ อาจใช้คำพูดทำนองว่า “ขอบใจมาก เป็นคำตอบที่น่าสนใจ แต่ยังไม่ถูกต้องทีเดียวนัก ลองหาคำตอบใหม่ซิ” หรืออะไรทำนองนั้น คือแม้ว่าเด็กจะตอบไม่ตรงจุดก็เสริมกำลังใจในทางบวกจะช่วยให้เด็กมีทัศนคติต่อการเรียนมากขึ้น ทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นอีกด้วย สกินเนอร์ (Skinner) พยายามอย่างยิ่งที่จะให้มีการเสริมกำลังใจในทางบวก เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ การเสริมกำลังใจนั้นนอกจากครูแล้ว นักเรียนก็ควรมีบทบาทเป็นผู้เสริมกำลังใจเพื่อนด้วย การเสริมกำลังใจที่นิยมใช้ เช่น การเสริมกำลังใจด้วยวาจาทำทาง ให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมหรือกลุ่มนักเรียนกล่าวชมกันเอง ปรบมือให้

กัน และการให้รางวัลวิธีนี้ข้อควรระวังเพราะจะทำให้นักเรียนหวังทางด้านวัตถุมาก ดังนั้นการให้รางวัลควรให้ในโอกาสพิเศษจริงๆ มีการเว้นระยะพอสมควร สกินเนอร์ เชื่อว่าหากมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีมีการเสริมกำลังใจเสมอเป็นระยะๆ จะสามารถช่วยให้เด็กเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดียิ่งไปกว่านั้นเขายังเชื่ออีกว่า การปรับปรุงสิ่งเร้า จะปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียนและปรับปรุงพฤติกรรมของผู้เรียนได้ ดังนั้น สกินเนอร์จึงเชื่อและสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งว่า บทเรียนแบบโปรแกรมและเครื่องช่วยสอนที่ทำให้เด็กเรียนด้วยตนเองเป็นการเสริมกำลังใจ ในทางบวกเพราะเด็กสามารถทราบผลการเรียนของตน โดยนับพลังว่าถูกผิดมากน้อยแค่ไหน ถ้าถูกหมดก็ทำต่อไปด้วยความภาคภูมิใจโดยไม่มีการบังคับ ถ้าทำผิดก็ลองทำใหม่โดยไม่มีใครบังคับ ในปี ค.ศ. 1961 ณ ที่ประชุมของสมาคมจิตวิทยาอเมริกันในนิวยอร์ก ฮิวซ์(Hughes) และแมนามารา (Manamara) ได้นำผลการทดลองของเขาไปเสนอว่าการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรมและเครื่องช่วยสอน ทุ่มเวลาสอนถึงร้อยละ 25 ทำให้ความทรงจำคงทนได้ร้อยละ 10 และนักเรียนจำนวนมากถึงร้อยละ 90 ชอบเรียนด้วยบทเรียนดังกล่าว

จากการนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสอนภาษาไทยนั้น สรุปได้ว่าการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์สูง ครูภาษาไทยควรคำนึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน ควรจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้เหมาะกับเด็ก ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะเด็กจะมีความชำนาญในทักษะภาษาโดยการลงมือปฏิบัติ และฝึกฝนสม่ำเสมอ ถ้าครูได้เสริมกำลังใจในการปฏิบัติของเด็กเป็นระยะๆ ก็จะทำให้เขาเกิดความภาคภูมิใจ พยายามกระทำให้ดียิ่งขึ้น

หลักจิตวิทยาเกี่ยวกับความจำ และความคงทนในการเรียนรู้ (Retention)

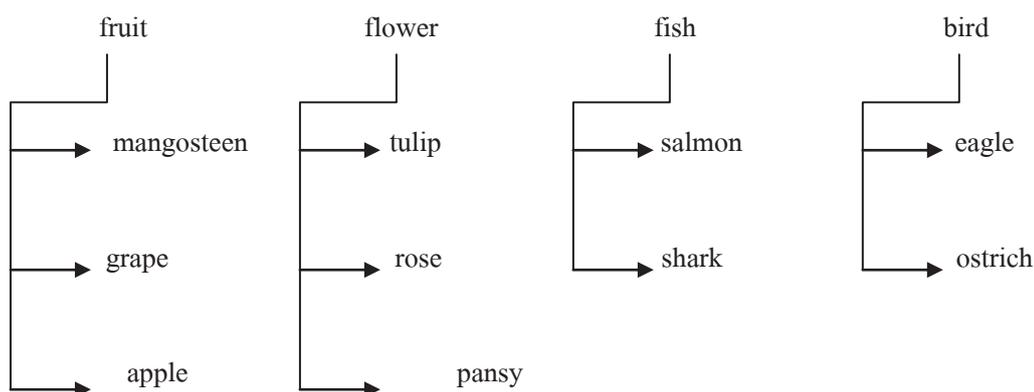
การจำเหตุการณ์การต่าง ๆ ที่เรารับรู้หรือเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพราะการจำทำให้คนเราเล็งในสิ่งที่ตนไม่ชอบหรือสิ่งที่เป็นอันตรายแก่ตนเอง การเรียนรู้และการจำไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในการศึกษาการเรียนรู้ ความจำก็ต้องมาเกี่ยวข้องด้วยและในการศึกษาความจำ การเรียนรู้ก็มักเข้ามาเกี่ยวข้องเช่นกัน

ในการศึกษาเกี่ยวกับการจำ แอดกินสันและชิฟฟริน (Atkinson and Shiffrin 1968 : 89-195, อ้างถึงใน อุษา พุทธชาติเสวี 2546 : 32) ได้กล่าวไว้ว่า “การจำจะคงทนมากน้อยเพียงใด นั้นขึ้นอยู่กับเวลา ถ้าให้เวลาทบทวนใน STM นาน ๆ แล้วยังจะจำได้มาก” ต่อมา แครคและล็อกฮาร์ท (Craik and Lockhart 1972 : 671-84, อ้างถึงใน อุษา พุทธชาติเสวี 2546 : 32) ได้กล่าวถึงความจำว่า “ความจำเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เกิดขึ้นในสมอง การจะจำได้มากหรือน้อยหรือนานเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของกระบวนการเข้ารหัส” ความซับซ้อนหรือระดับความลึกของ

การเข้ารหัสที่เครคและลอกฮาร์ต กล่าวถึง อาจอธิบายโดยตัวอย่างดังนี้ เช่น การจำคำว่า apple สมองอาจเข้ารหัสเป็นภาพของ apple (เกิดจินตภาพขึ้นในสมอง) ซึ่งถือว่าการเข้ารหัสที่ซับซ้อนน้อย แต่ถ้การเข้ารหัส The apple is red. It is a kind of fruit. My lover brought me an apple yesterday. เรียกว่าการเข้ารหัสที่ซับซ้อนกว่า ในการสอนศัพท์ถ้าครูสอนศัพท์ต่อไปนี้

mangosteen	ostrich	rose	salmon	tulip
eagle	grape	apple	shark	pansy

ในการเรียนถ้ให้นักเรียนพยายามจำคำเหล่านี้ โดยการท่องคู่กับความหมายก็จะมีซับซ้อนน้อยกว่าการให้นักเรียนจัดคำเหล่านี้ให้เป็นกลุ่มที่อยู่ในขอบข่ายความหมายเดียวกัน เช่น

ที่มา : Craik, F.I.M. and R.S. Lockhart, Level of Processing : A Framework for Memory Research, *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior* 11,1 (1972) : 671-680.

การเข้ารหัสจะซับซ้อนมากขึ้นถ้ผู้เรียนนำคำเหล่านั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิม เช่น ให้นักเรียนเปรียบเทียบความหมายที่แตกต่างกันระหว่างคำที่เรียน Mangosteen, apple, grape ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ผู้เรียนอาจใช้ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ไปสัมพันธ์ เช่น ผู้เรียนอาจเปรียบเทียบว่า Mangosteen is sweet but grapes are sour. An apple is red but grapes are green. วิธีนี้ผู้เรียนจะจำคำศัพท์ได้ดีกว่าการท่องจำระหว่างคำกับความหมายซึ่งบอร์นและเอกสตรานด์ (Bourne and Ekstrand 1982 : 153-156, อ้างถึงใน อูษา พุทธชาติเสวี 2546 : 33) ได้ชี้ให้เห็นถึงการเข้ารหัสที่ซับซ้อนไว้ดังนี้

1. การขยายความรู้ (Elaboration) เช่น การที่สมองต้องการจำคำว่า horse โดยการที่พยายามนึกถึงความหมายของคำว่า horse ว่าเหมือนอะไร ใช้ทำอะไร

2. การสังเกตความแตกต่าง (Distinctiveness) เป็นการเข้ารหัสโดยการจำเอาจุดเด่นของความหมายซึ่งจะทำให้สามารถจำได้ดีขึ้น เช่น การพยายามนึกถึงสิ่งที่แตกต่างระหว่างความหมายของคำว่า shark กับคำอื่นๆ ที่เรียนมาแล้ว

3. การใช้ความพยายาม (Effort) การเข้ารหัสที่ซับซ้อนจะมีลักษณะที่ต้องใช้ความพยายามในการคิด เช่น การตอบคำถาม Does the car contain water? จะต้องใช้ความพยายามในการคิดพอสมควรจึงจะได้คำตอบว่า yes ลักษณะนี้ถือว่าเป็นการเข้ารหัสเพื่อจำคำว่า car อย่างซับซ้อน

4. การสร้างจินตนาการและการจัดระบบ (Imagery and organization) การจินตนาการเพื่อที่จะจำสิ่งที่เป็นนามธรรมโดยใช้ความรู้ในสิ่งที่เป็นรูปธรรมและเหตุการณ์ที่ประทับใจช่วย ถือว่าเป็นการเข้ารหัสอย่างซับซ้อนได้ เช่น การจำคำว่า happiness โดยจินตนาการว่าในวันขึ้นปีใหม่ได้รับรถยนต์คันใหม่ เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เกิด happiness

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การจำนั้นขึ้นอยู่กับระดับความซับซ้อนของกระบวนการจัดสรร ดังนั้นในการสอน ครูจึงควรจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดในระดับที่ซับซ้อน การสอนคำศัพท์แบบแผนภูมิคำศัพท์เป็นการสอนที่เสนอคำศัพท์เป็นกลุ่มความหมาย มีการฝึกให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมที่มี มาใช้ในการวิเคราะห์ความหมายของคำเหล่านั้นในบริบทต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนจดจำและระลึกความหมายหรือความคิดรวบยอดของศัพท์ใหม่ๆ ได้ จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นวิธีการสอนคำศัพท์ที่มีความสอดคล้องกับทฤษฎีดังกล่าวมาก และน่าจะเป็นวิธีที่สามารถใช้ในการสอนเพื่อแก้ปัญหาด้านความรู้คำศัพท์ของนักเรียนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

4.1 ความหมายของความคงทนในการจำ

จากการศึกษาความหมายของความคงทนในการจำ พบว่า มีนักจิตวิทยาหลายท่าน (Adams 1967 : 9 ; Atkinson and Shiffrin 1968 : 89-195 ; ไสว เลี่ยมแก้ว 2528 : 9-17, อ้างถึงใน อุษา พุทธชาติเสวี 2546 : 34) ได้กล่าวสรุปถึงความหมายของความคงทนในการจำ คือ การคงไว้ซึ่งผลของการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกได้ ต่อสิ่งเร้าที่เคยเรียนหรือเคยมีประสบการณ์การรับรู้มาแล้ว หลังจากที่ยังระยะเวลาไว้ระยะหนึ่ง ซึ่งสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำมี 2 ประการคือ ลักษณะความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์ของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ และการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วเสมอ

ความคงทนในการจำ เป็นการคงไว้ซึ่งผลการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้หรือความสามารถของผู้เรียนหลังจากได้เรียนเรื่องราวผ่านมาแล้ว จะทำให้ผู้เรียนยังคงความจำและความสามารถทางการเรียนรู้ไว้ได้อย่างต่อเนื่องและสามารถทบทวนเรื่องราวที่ผ่านมาได้อย่างแม่นยำถูกต้อง

4.2 การทดสอบความคงทนในการจำ

ในการศึกษาเกี่ยวกับการทดสอบความคงทนในการจำ สุธตัน และคณะ(Houston et al 1983 : 212-214, อ้างถึงใน อุษา พุทธชาติเสวี 2546 : 34) ได้กล่าวถึงการทดสอบความคงทนในการจำไว้ว่า ตามปกติการเรียนรู้และความคงทนในการจำจะอยู่ร่วมกัน แต่เราสามารถแยกทดสอบอย่างใดอย่างหนึ่งได้อย่างอิสระ เมื่อเราสำรวจพฤติกรรมการเรียนรู้และอัตราข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้ นั้น เรามุ่งทดสอบการเรียนรู้แต่ถ้าเรามุ่งพิจารณาข้อมูลที่นักเรียนสะสมไว้หลังจากการเรียนรู้เสร็จสิ้นไปแล้วในช่วงเวลาหนึ่ง แสดงว่าเราต้องการทดสอบความจำหรือความคงทนในการจำ เช่น การให้นักเรียนท่องจำหรือออกเสียงตัวอักษร KZGVKLRTXCP ในแต่ละครั้งที่นักเรียนฝึก ครูจะบันทึกจำนวนตัวอักษรที่นักเรียนอ่านได้ถูกต้องไว้ การบันทึกนี้เป็นการมุ่งทดสอบการออกเสียงมากกว่าความจำ แต่ในกระบวนการฝึกย่อมมีความคงทนในการจำหรือความจำเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย กล่าวคือ นักเรียนได้รับและสะสมข้อมูลจากการฝึกแต่ละครั้งเพื่อพัฒนาการออกเสียง ดังนั้นในการทดสอบการเรียนรู้จึงเป็นการทดสอบความคงทนในการจำด้วย โดยทั่วไปครูจะจัดการเรียนรู้โดยใช้คำถามเพื่อทดสอบความคงทนในการจำสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ไปแล้ว

สุธตัน และคณะ (Houston et al 1983 : 214 – 215 , อ้างถึงใน อุษา พุทธชาติเสวี 2546 : 35) ได้เสนอแนะวิธีการทดสอบความคงทนในการจำไว้ 3 วิธีดังนี้

1. การระลึกได้ (recall) โดยให้นักเรียนเขียนหรือเล่าสิ่งที่เรียนผ่านไป แล้ว โดยไม่ให้โอกาสทบทวนก่อนการทดสอบ
2. การจำได้ (recognition) โดยกำหนดคำถามและตัวเลือกคำตอบให้นักเรียนเลือกตอบตามความคิดเห็น การทดลองวิธีนี้ นักเรียนจะตอบได้ง่ายกว่าวิธีการระลึก
3. การเรียนรู้ซ้ำ (relearning) โดยให้นักเรียนฝึกบทเรียนในช่วงเวลาหนึ่งแล้วกับมาฝึกซ้ำอีก ถ้านักเรียนจำบทเรียนได้มาก นักเรียนจะประหยัดเวลาในการฝึกครั้งหลัง ชัยพร วิชชาวุธ (2525 : 286) อธิบายเพิ่มเติมว่า นักเรียนอาจใช้เวลาหรือจำนวนครั้งในการทำซ้ำเพื่อให้จำได้ เป็นเครื่องมือวัดความพยายามในการจำแตกต่างกัน นั่นคือ นักเรียนจะประหยัดเวลาหรือจำนวน

ครั้งในการทำซ้ำมากขึ้น ถ้านักเรียนมีความคงทนในการจำอยู่มาก การประหยัดเวลาดังกล่าว คิดเป็นร้อยละได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ถ้าให้ } A &= \text{จำนวนครั้งที่ทำซ้ำในการพยายามจำครั้งแรก} \\ B &= \text{จำนวนครั้งที่ทำซ้ำเพื่อให้จำได้อีก} \\ \text{ร้อยละของการประหยัดเวลา} &= \frac{100 \times (A-B)}{A} \end{aligned}$$

A

การทดสอบความคงทนในการจำ เป็นการทบทวนความรู้ความสามารถของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้เรื่องราวผ่านมาแล้ว และทำซ้ำๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และนำเรื่องราวนั้นกลับมาทดสอบหรือถามอีกครั้ง เพื่อเป็นการวัดความรู้ของนักเรียนที่ได้สะสมความรู้ไว้หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนไปช่วงเวลาหนึ่ง

4.3 ระยะเวลาในการวัดความคงทนในการจำ

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ช่วงเวลาในการทดสอบความคงทนในการจำไว้ ดังนี้

แอคคินสัน และ ชิฟฟริน (Atkinson and Shiffrin 1968 : 89 – 195, อ้างถึงใน อุษา พุทธชาติเสวี 2546 : 36) และชัยพร วิชชาวุธ (2525 : 288) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ในการทดสอบความคงทนในการจำ ควรเว้นระยะเวลาดำเนินการทดสอบครั้งแรกประมาณ 14 วัน เพราะเป็นช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะสลายกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนในการจำ

เกรเกอร์ (Gregory 1978 : 29, อ้างถึงใน อุษา พุทธชาติเสวี 2546 : 36) กล่าวว่าไว้ว่านักจิตวิทยาการทดลอง (Experimental Psychologist) ได้กำหนดระยะเวลาในการวัดความคงทนในการจำไว้ดังนี้

1. ความคงทนในการจำการสัมผัส ควรวัดหลังจากการเรียนรู้ประมาณ 1 วินาที
2. ความคงทนในการจำระยะสั้น ควรวัดหลังจากการเรียนรู้ 1 นาที หรือน้อยกว่า
3. ความคงทนในการจำระยะยาว ควรวัดหลังจากการเรียนรู้ในช่วง 1 นาที จนถึงหลายวันหรือหลายสัปดาห์

นันทอลดี (Numally, อ้างถึงใน วรยา ขุนทอง 2529 : 42) กล่าวว่า เพื่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่าง ๆ น้อยลง ควรเว้นช่วงเวลาในการทดสอบครั้งที่ 2 ห่างกันอย่างน้อย 2 สัปดาห์

กล่าวโดยสรุป ระยะเวลาในการวัดความคงทนในการจำควรเว้นระยะเวลาห่างจากการทดสอบครั้งแรกประมาณ 14 วัน เพื่อให้เกิดการคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด และเป็นระยะเวลาที่ความจำฝังตัวจนกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนทางความรู้นั่นเอง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539 : 84 - 88) ได้สร้างแบบฝึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสุขไพวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุด ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเสลาภูมิ สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 30 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ได้มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากจำนวน 12 ชุด ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหาย มีประสิทธิภาพ 85.96/81.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ณัฐพงษ์ สวางค์ชัย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพัฒนาแบบฝึกตามขั้นตอน ศึกษาหลักสูตร ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำยากและวิธีการสร้างแบบฝึก ให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนรวมความสามารถในการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คะแนนความคงทนในการเรียนรู้ของแต่ละคนมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

กัลยา ชมสะอาด (2542 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกด ตรงตามมาตรา ตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการนำคำจากหนังสือ เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1-2 เป็นคำที่มีตัวสะกดทั้ง 9 มาตรา คือ แม่ก กา แม่กง แม่ กน แม่เกย แม่เกอว แม่กก แม่กด และแม่กบ จัดทำแบบฝึก 9 ชุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน โรงเรียนวัดสุขไพบวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ใน ระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบ ฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่า ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

นฤดี ผิวงาม (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ การเขียน เรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้าน คลองซื่อ สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยคือแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง นักเรียนต้องมีการพัฒนา แบบฝึกมีรูปแบบหลากหลาย ฝึกเป็นรายบุคคลเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวมีภาพประกอบสีสดใสสวยงามผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริม ทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดคือ 83.68/83.33

กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริม ทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่อง มาตราตัวสะกด และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนด้วย วิธีสอนทั้ง 2 วิธี กลุ่มตัวอย่างคือ ของโรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (80 / 80) คือ 92.29 / 80.17 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนโดยวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยปกติ

สงบ มั่นคง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า และเพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพหนอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.66 / 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้ามีความคงทนในการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุดแบบฝึกทักษะนั้นได้ผสมผสานเทคนิค วิธีการเรียนรู้หลายรูปแบบมีเนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ประกอบด้วยสื่อ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ชุดแบบฝึกเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังนั้น ชุดแบบฝึกกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย จึงเป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้สูงขึ้น

6.2 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ฮอร์น (Horn 1969 : 43) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเขียนสะกดคำในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนมักจะสะกดผิดตัวมาก โดยเฉพาะเด็กในระดับ 4-12 ซึ่งแสดงถึงความไม่สนใจในการใช้ภาษา เขากล่าวว่า การเขียนสะกดผิดนั้น ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว้า คนเขียนไม่มีความสามารถ

ชวอร์ต และ โคห์ริง (Schwartz and Doehring 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2-6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยาก พบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้อักษรภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

ชเวนดิเนอร์ (Schwendinger 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงและแบบเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเรียนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบเขียนตามคำบอก

แคลนตัน (Clanton 1977 : 2690-2691-A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีการสอนสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปทำการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 6 และ 7 จำนวน 194 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการสอบของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนกลุ่มทดลองหลักการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก

ลอเรย์ (Lowray 1978 : 817-A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ ดังนี้ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยถึงร้อยละ 98.8 แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

แอรอน (Aaron 1959 : 138-142) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำ โดยใช้คำ 60 คำ สอบเด็กระดับ 4 จำนวน 193 คน และระดับ 8 จำนวน 174 คน พบว่าเด็กที่สามารถออกเสียงเป็นพยางค์ จะเป็นเด็กที่สะกดคำได้ดีทั้งเด็กในระดับ 4 และ 8 เด็กระดับ 8 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ จะสามารถเขียนสะกดคำได้ดีด้วยแต่ในทางตรงกันข้ามเด็กในระดับ 4 ที่สามารถแบ่งคำออกเป็นพยางค์ได้ ไม่ได้เป็นเครื่องชี้ว่าเด็กจะเขียนสะกดคำได้ดี

สแลตเทอร์รี่ (Slattery 1970 : 380 - 14) ได้ทำการทดลองสอนสะกดคำให้แก่ นักเรียนในระดับ 9 จำนวน 320 คน ด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนสะกดคำให้ถูกต้อง โดยใช้คำต่างๆ กันผลปรากฏว่า วิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ยังคงมีการสะกดผิด

บ้างเนื่องจากการใช้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป ซึ่งเขาสรุปว่าถ้าต้องการให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้อง จำเป็นต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนสะกดคำต่างๆ มาก

คาทาลาโน (Catalano 1976 : 4983-A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 6 ในรัฐยูทาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ พบว่านักเรียนที่เรียนจากวิธีการ 2 กลุ่ม มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

แคลนตัน (Clanton 1977 : 7220-A) ได้ศึกษาถึงผลของการทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์กับนักเรียนระดับ 6-7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่า คะแนนจากการทดลองสอบสะกดคำของกลุ่มทดลองไม่สูงกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังการทำแบบฝึกหัดแต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึกหัด นักเรียนระดับ 6 ที่จัดระบบการสอนที่ดี ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนระดับ 7 ที่เป็นกลุ่มทดลอง

มิทเชล (Mitchell 1980 : 1392-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนการเขียนสะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มเขียนสะกดคำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่ากิจกรรมการฝึกทักษะ เป็นสื่อ เครื่องมือ ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีลักษณะเป็นรูปภาพ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายที่เป็นนามธรรมได้มากยิ่งขึ้น และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเขียนสะกดคำ ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาให้เพียงพอกับความต้องการ และให้มีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำโดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
2. การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย

1. ขึ้นก่อนทดลอง
2. ขึ้นทดลอง
3. ขึ้นหลังการทดลอง

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนภาษาไทย เพื่อสรุปปัญหาการสอนภาษาไทยด้านต่าง ๆ รวมทั้งวิเคราะห์สาเหตุและศึกษาแนวทางการแก้ปัญหา ต่อจากนั้นมุ่งเน้นศึกษาปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดิ่ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านดงคู โรงเรียนบ้านห้วยดิ่ง โรงเรียนบ้านห้วยสักตะเพียนทอง โรงเรียนบ้านศาลาไก่อ่ฟูบ โรงเรียนบ้านตึก โรงเรียนบ้านหมอนสูงและโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ มีนักเรียนทั้งสิ้น 120 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ความคงทนทางความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - 1.1 แบบสำรวจคำยาก
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ
 - 1.3 แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
 - 1.4 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ
 - 1.5 แบบสัมภาษณ์นักเรียน
2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 แบบสำรวจคำยาก ผู้วิจัยได้สำรวจและจัดทำดังนี้

2.1.1 จัดทำแบบสำรวจคำยาก โดยสำรวจจากคำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อยๆ จากหนังสือเรียนภาษาไทย สังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รวบรวมคำได้ทั้งสิ้น 316 คำ

2.1.2 สร้างแบบสำรวจคำยากจากการประมวลคำที่ได้ทั้งหมด 316 คำ เสนอให้ครูผู้สอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 โรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่งมีส่วนร่วมในการคัดเลือก โดยขอให้พิจารณาในแบบสำรวจว่าคำศัพท์ใดเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนผิดบ่อยๆ ให้ถือค่านั้นเป็นศัพท์ยาก หรือพิจารณาว่าคำศัพท์ใดเป็นคำศัพท์ง่ายแล้วคัดออกไป ทั้งนี้ใช้ค่าสถิติความเห็นพ้องกันที่ร้อยละ 60 เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกกว่าคำศัพท์ใดยากหรือง่าย มาจัดทำเป็นบัญชีคำศัพท์

2.1.3 นำบัญชีคำศัพท์ที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดประเภท โดยแยกเป็นกลุ่มตามประเภทได้ดังนี้ คำศัพท์สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 32 คำ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ จำนวน 30 คำ คำที่ใช้ รร (หัน) จำนวน 20 คำ คำที่มี ร ล ควบกล้ำ จำนวน 22 คำ คำพ้องเสียง จำนวน 10 คำ รวมทั้งสิ้น 114 คำ แล้วนำบัญชีดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และเป็นแนวทางในการสร้างชุดแบบฝึกต่อไป (รายละเอียดในภาคผนวก จ)

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้สร้างแผนการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ช่วงชั้นที่ 2 จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544)

2.2.2 ศึกษาหลักการสอน วิธีการสอนแบบต่างโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อคัดเลือกวิธีสอนเพื่อใช้กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี จากสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยเพื่อเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2.4 นำบัญชีคำยักที่ได้จากการสำรวจ และทำแบบสอบถามจนได้ คำศัพท์มาใช้ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2.5 จัดทำศัพทานุกรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้ประกอบการค้นคว้า

2.2.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เวลาสอน 10 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน แผนละ 2 คาบ ซึ่งมีส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. สาระสำคัญ
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหาสาระ
5. กิจกรรมการเรียนรู้
 - ขั้นนำ
 - ขั้นสอน
 - ขั้นสรุป
6. สื่อและแหล่งเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล
8. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเนื้อหาสาระได้ดังนี้
 ตารางที่ 2 เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วย	พฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การเรียนรู้
คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	อ่านและเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง 2. จำแนกประเภทมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง 3. อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง 4. ยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ	อ่านเขียนสะกดคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้อย่างถูกต้อง	<ol style="list-style-type: none"> 1. บอกลักษณะของคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้อย่างถูกต้อง 2. อ่านและเขียนคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้อย่างถูกต้อง 3. ยกตัวอย่างคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้ถูกต้อง
คำที่ใช้ รร (หัน)	อ่านเขียนสะกดคำที่มี รร (หัน) ได้ อย่างถูกต้อง	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนบอกลักษณะของคำที่มี รร (หัน) ได้ถูกต้อง 2. การอ่านและเขียนคำที่มี รร (หัน) ได้ อย่างถูกต้อง 3. ยกตัวอย่างคำที่มี รร (หัน) ได้ อย่าง ถูกต้อง

ตารางที่ 2 เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

หน่วย	พฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การเรียนรู้
คำที่มี ร ล ควบ กล้ำ	อ่านเขียนสะกดคำที่มี ร ล ควบกล้ำ ได้อย่างถูกต้อง	1. บอกลักษณะของคำที่มี ร ล ควบกล้ำ ได้อย่างถูกต้อง 2. จำแนกประเภทคำที่มี ร ล ควบกล้ำ ได้อย่างถูกต้อง 3. อ่านและเขียนคำที่มี ร ล ควบกล้ำ ได้ อย่างถูกต้อง 4. ยกตัวอย่างคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ อย่างถูกต้อง
คำพ้องเสียง	อ่านเขียนสะกดคำและใช้คำพ้อง เสียงได้อย่างถูกต้อง	1. บอกลักษณะของคำพ้องได้ถูกต้อง 2. อ่านและเขียนคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง 3. เลือกใช้คำพ้องเสียงได้อย่างถูกต้อง

2.2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

2.2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3
ท่าน ที่มีความผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบฝึกและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและ
ประเมินผลการศึกษา พิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดย
ใช้แบบตรวจสอบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้
กับวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ IOC (Index of Item Objective Congruence) พิจารณา
และให้คะแนนดังนี้

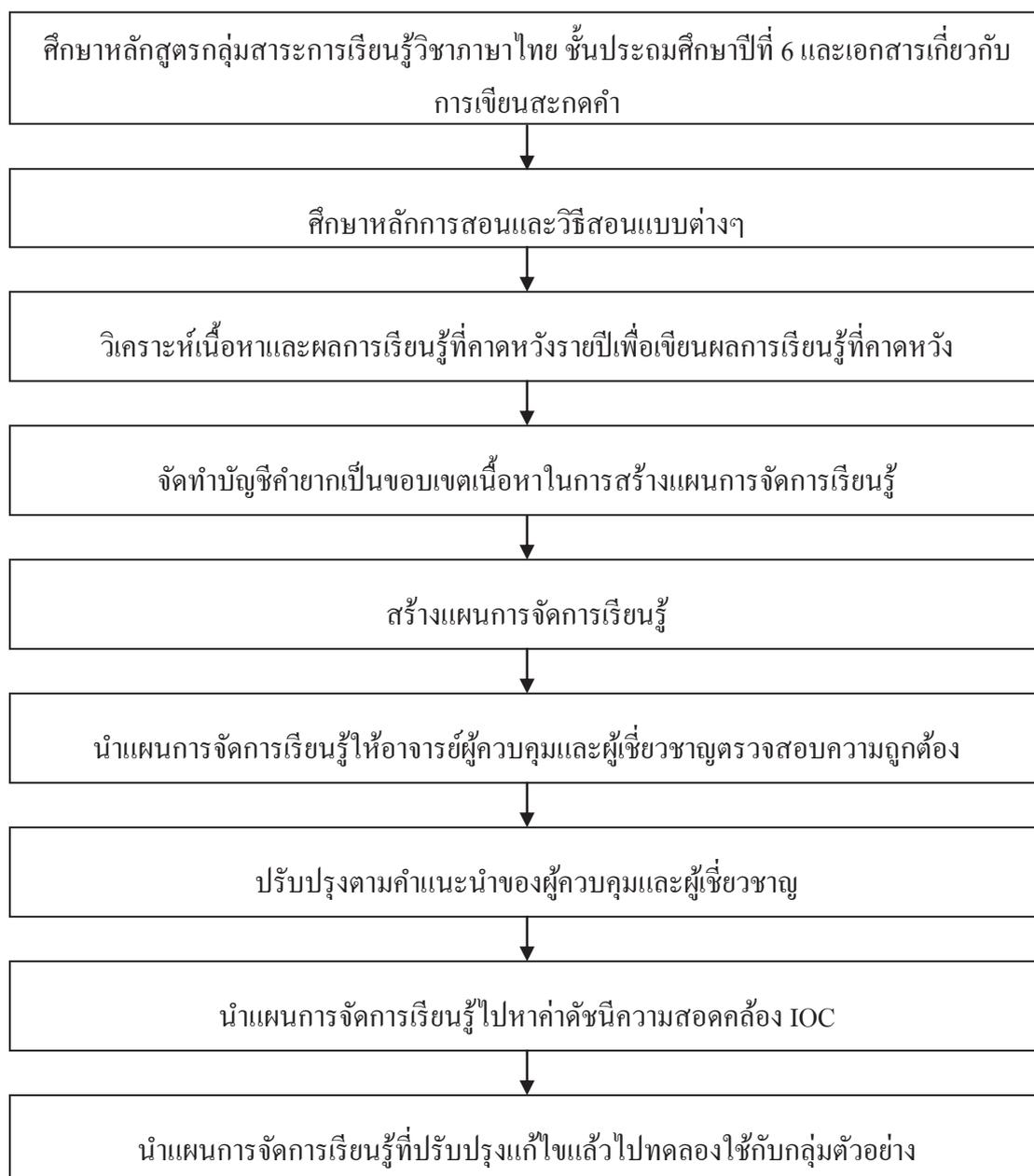
+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือไม่

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 (รายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 355)

2.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก

การเขียนสะกดคำ

2.3.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

2.3.3 ศึกษาเอกสารการสร้างชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ วิเคราะห์เนื้อหา การเรียนรู้ภาษาไทยและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ช่วงชั้นที่ 2

2.3.4 กำหนดจุดประสงค์ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ในวงคำศัพท์ที่มีความยากมากขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำภาษาไทยได้ถูกต้อง

คล่องแคล่ว

3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้คำได้ถูกต้องตามความหมาย

2.3.5 สร้างชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เริ่มดำเนินการสำรวจคำที่นักเรียน มักเขียนผิดบ่อย ๆ ผู้วิจัยทำการรวบรวมคำยากและคำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อย ๆ จากหนังสือ ภาษาไทย สังคมศึกษา และสุขศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้รวบรวมได้คำจำนวน 316 คำ

2.3.6 สร้างแบบตรวจสอบคำยากจากการประมวลคำทั้ง 316 คำ โดย นำเสนอให้ ให้ครูผู้สอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 โรงเรียน ในกลุ่มโรงเรียนเจ้า หมื่นดิ่ง มีส่วนร่วมในการคัดเลือกคำ โดยขอให้พิจารณาคำศัพท์ในแบบตรวจสอบว่าคำศัพท์ใด เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนเขียนผิดบ่อยๆ ให้ถือว่าคำๆนั้นเป็นคำยากและพิจารณาว่าคำศัพท์ใดเป็น คำศัพท์ง่ายแล้วคัดออกไป ทั้งนี้ใช้ค่าสถิติความเห็นพ้องกันที่ร้อยละ 60 เป็นเกณฑ์ในการเลือกว่า คำศัพท์ใดยากหรือง่าย

2.3.7 นำบัญชีคำศัพท์ที่ผ่านการคัดเลือกตามข้อ 2.2.6 มาจัดประเภทหรือ กลุ่มตามลักษณะความซับซ้อนของอักษรวิธี โดยแยกกลุ่มเป็น คำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 32 คำ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ จำนวน 30 คำ คำที่ใช้ รร (หัน) จำนวน 20 คำ คำที่มี ร ล ควบกล้ำ จำนวน 22 คำ และคำพ้องเสียง จำนวน 10 คำ แล้วนำบัญชีคำดังกล่าวสร้างเป็น แบบสอบถาม สอบถามความคิดเห็น ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3.8 นำผลที่ได้จากการตรวจพิจารณาของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในข้อ 2.2.7 มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของขอบเขตคำศัพท์ที่ใช้กำหนดขอบเขตเนื้อหาสำหรับการสร้างแบบฝึกและศัพทานุกรมนักเรียนได้คำศัพท์รวม 114 คำ

2.3.9 ศึกษาแบบแผนและแนวทางการจัดสร้างแบบฝึก จากหนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ นำมาประยุกต์ ออกแบบสร้างชุดแบบฝึกแบบต่างๆ คือ แบบฝึกเติมคำให้ตรงความหมาย แบบฝึกการใบ้คำ แบบฝึกปริศนาหาคำ แบบฝึกปริศนาอักษรไขว้ แบบฝึกการเรียงลำดับคำ แบบฝึกการเขียนเรื่องและแต่งประโยค ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำศัพท์ยากต่างๆจากบัญชีคำศัพท์จากข้อ 2.2.8 มาสร้างเป็นแบบฝึกแบบต่างๆดังกล่าวเป็นชุดแบบฝึก จำนวน 5 ชุด ดังนี้

1. หน่วยที่ 1 เรื่อง คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
2. หน่วยที่ 2 เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
3. หน่วยที่ 3 เรื่อง คำที่ใช้ ร หัน
4. หน่วยที่ 4 เรื่อง คำที่มี ร ล ควบกล้ำ
5. หน่วยที่ 5 เรื่อง คำพ้องเสียง

2.3.10 นำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.11 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบฝึกการเขียนสะกดคำ (Index of the Item Objective Congruence) IOC โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านสถิติและการวิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านแบบฝึก พิจารณาและให้คะแนนดังนี้ (รายละเอียดในภาคผนวก ช)

+1 หมายถึง แน่ใจว่าคุณลักษณะของชุดแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของชุดแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าคุณลักษณะของชุดแบบฝึกไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ทั้งนี้ดัชนีความสอดคล้องที่ได้มีค่าเท่ากับ 1

2.3.12 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพ ไปหา ประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง เป็น 3 กลุ่มคือ

1. การหาประสิทธิภาพรายบุคคล (Individual Testing) ผู้วิจัยนำ แบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยดิ่ง กลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง ที่ไม่เคยเรียนเรื่องนี้มาก่อนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากการเลือก แบบเจาะจงจากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 1 คน ผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 1 คน และผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 1 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (60/60) นำผลที่ได้มาหาข้อบกพร่องของแบบฝึกการเขียนสะกดคำและเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ตารางที่ 3 คะแนนวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของนักเรียนที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน

การหา ประสิทธิภาพ รายบุคคล	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ประสิทธิภาพ
กระบวนการ (E_1)	3	100	86.67	3.21	86.67
ผลลัพธ์ (E_2)	3	40	30.33	7.51	75.83

จากตารางที่ 3 ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ทดลองกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบเดี่ยวจำนวน 3 คน พบว่าประสิทธิภาพ ของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนน จากแบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละ 86.67 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 75.83 สูงกว่าเกณฑ์ 60 / 60

2. การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small group Testing) ผู้วิจัยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านดึก กลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง ที่ไม่เคยเรียนเรื่องนี้มาก่อนและไม่ใช้กลุ่มเดิม โดยการ เลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 3 คน ผลการเรียนระดับ 2

จำนวน 3 คน ผลการเรียนรู้ระดับ 1 จำนวน 3 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (70/70) เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึกการเขียนสะกดคำแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

ตารางที่ 4 คะแนนวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 9 คน

การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าประสิทธิภาพ
กระบวนการ (E_1)	9	100	90.89	1.36	90.89
ผลลัพธ์ (E_2)	9	40	33.33	5.96	83.33

จากตารางที่ 4 ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนในแบบฝึกการเขียนสะกดคำ (E_1) คิดเป็นร้อยละ 90.89 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีค่ามีสูงกว่าเกณฑ์ 70/70

3. การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Try Out) โดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน ตรงเรียนบ้านดงคู กลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง ที่ไม่เคยเรียนเรื่องนี้มาก่อนและไม่ใช่กลุ่มเดิม โดยการเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับ 4 หรือ 3 จำนวน 10 คน ผลการเรียนรู้ระดับ 2 จำนวน 10 คน ผลการเรียนรู้ระดับ 1 จำนวน 10 คน กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) จากนั้นนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

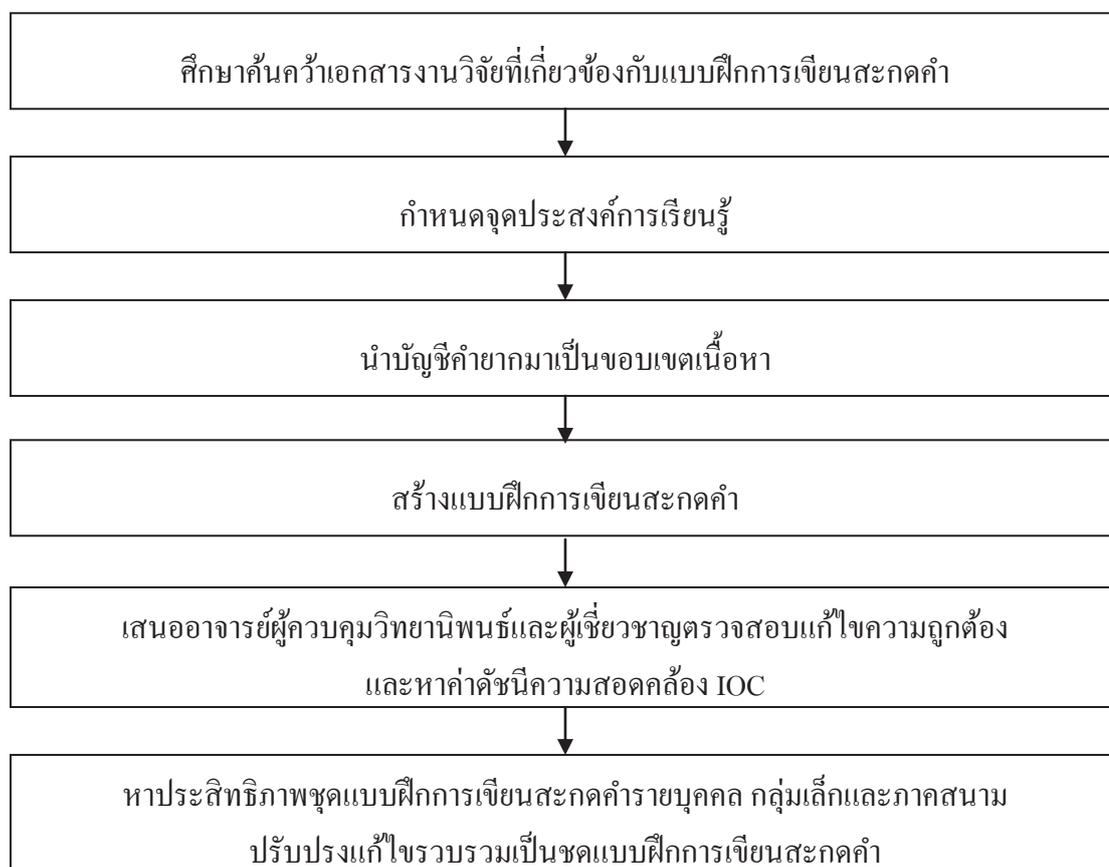
ตารางที่ 5 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน

การหา ประสิทธิภาพแบบ ภาคสนาม	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ประสิทธิภาพ
กระบวนการ (E ₁)	30	100	92.70	2.42	92.70
ผลลัพธ์ (E ₂)	30	40	34.87	6.12	87.18

จากตารางที่ 5 ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำทดลอง
กับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่าประสิทธิภาพของ
กระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียน (E₁) คิดเป็นร้อยละ 92.70
และประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
หลังเรียน (E₂) คิดเป็นร้อยละ 87.18 สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80

2.3.13 ผู้วิจัยนำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำซึ่งได้รับการตรวจสอบ
ประสิทธิภาพแล้วตามขั้นตอนทั้ง 3 ขั้นตอน ในข้อ 2.3.12 ข้างต้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ กลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง
จำนวน 20 คน เพื่อพิสูจน์สมมติฐานการวิจัยและเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้าง โดยสรุปดังนี้

แผนภูมิที่ 3 การสร้างชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.4.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4.3 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยศึกษาจากเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้ง 5 หน่วย ซึ่งข้อคำถามสอดคล้องกับผลการเรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาในแบบฝึกและแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในข้อ 2.2.9

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเขียนสะกดคำ

ชื่อเรื่อง	จำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	7	-	3	2	-	-	12
2. คำที่มีเครื่องหมาย ทัณฑาทกกำกับ	6	-	2	2	-	-	10
3. คำที่ใช้ รร (หัน)	3	-	3	1	-	-	7
4. คำที่มี ร ล ควบกล้ำ	3	-	1	2	-	-	6
5. คำพ้องเสียง	2	-	2	1	-	-	5
รวม	21	-	11	8	-	-	40

2.4.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ฉบับร่าง เป็นแบบเลือกตอบ 4
ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ รวม 80 ข้อ

2.4.5 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา

2.4.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบฝึกและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
การศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความสอดคล้องของ
แบบทดสอบวัดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนี
ความสอดคล้อง เท่ากับ 1 (รายละเอียดในภาคผนวก ช)

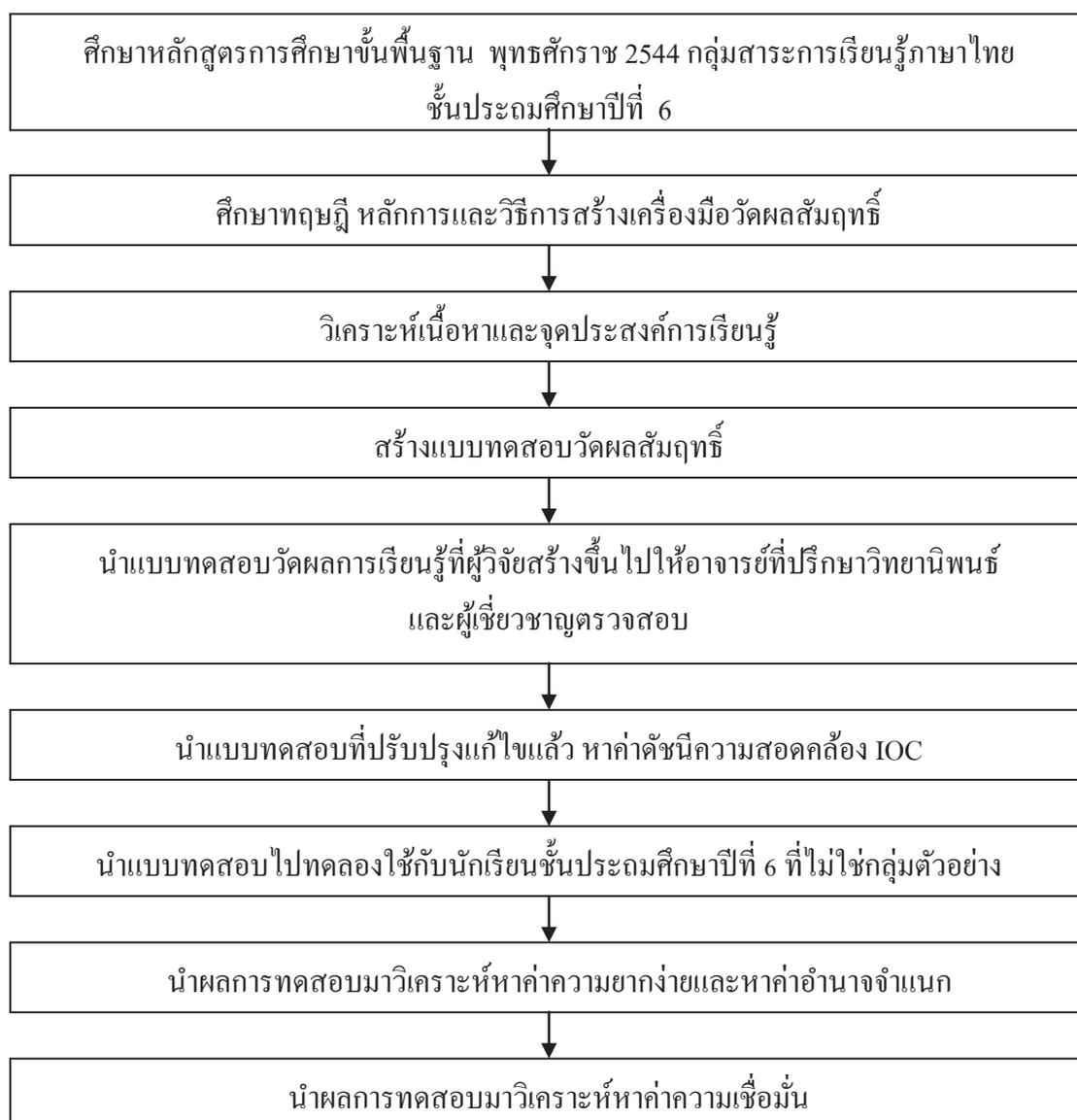
2.4.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคย
เรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 120 คน ซึ่งเป็น
นักเรียนโรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ (บ้านหาดสูง) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.4.8 ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบข้อที่ถูกต้องให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด
ได้ 0 คะแนน วัดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนี
ความสอดคล้อง เท่ากับ 1 (รายละเอียดในภาคผนวก

2.4.9 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายระหว่าง 0.51 – 0.79 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.38 – 0.80 พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์จนได้แบบทดสอบหลังเรียนที่สมบูรณ์ จำนวน 40 ข้อ

2.4.10 นำแบบทดสอบไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR 20 ของ กูเดอร์ และ ริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) ได้เท่ากับ 0.95 (รายละเอียดในภาคผนวก ข)

การสร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียน เพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.5 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยชุดแบบฝึก มีขั้นตอนดังนี้

2.5.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.5.2 กำหนดจุดประสงค์ของการสัมภาษณ์เป็นคำถามแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi structure) ในประเด็นต่อไปนี้ คือ

1. ความยากง่ายของเนื้อหา

2. รูปแบบของการเขียนสะกดคำ

2.5.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน

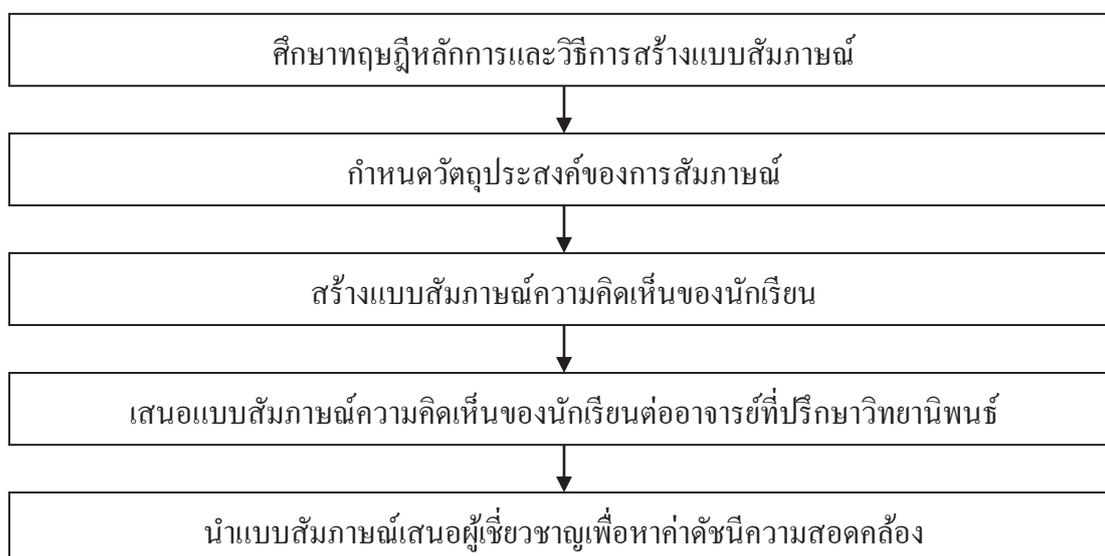
2.5.4 เสนอแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา

2.5.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบฝึกและผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องแบบสัมภาษณ์และวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาและให้คะแนนดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสัมภาษณ์สอดคล้องกับจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะแบบสัมภาษณ์ของสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าคุณลักษณะของแบบสัมภาษณ์ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่า (IOC) (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1 (รายละเอียดในภาคผนวก ช)

การสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบ One shot case study

X	T₂
----------	----------------------

X หมายถึง การเรียนด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นก่อนทดลอง

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการจัดทำแบบตรวจสอบและบัญชีคำยากโดยการสำรวจคำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อยจากหนังสือ ภาษาไทย สังคมศึกษา และสุขศึกษา นำคำที่ได้เสนอให้ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้ง 7 โรงเรียน ในกลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่งพิจารณาตรวจสอบและคัดเลือกคำศัพท์ที่มีความยากง่ายมาจัดทำเป็นบัญชีคำศัพท์ และนำคำศัพท์ที่

คัดเลือกมาจัดประเภท โดยแยกกลุ่มเป็น คำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 32 คำ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ จำนวน 30 คำ คำที่ใช้ รร (หัน) จำนวน 20 คำ คำที่มี ร ล ควบกล้ำ จำนวน 22 คำ และคำพ้องเสียง จำนวน 10 คำ แล้วนำบัญญัติคำศัพท์ดังกล่าวมาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างชุดแบบฝึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 ชั้นทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 2 ชม. เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 10 คาบ

3.3 ชั้นหลังทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็น ข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ ตรวจให้คะแนนนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนมา เปรียบเทียบความแตกต่างกับคะแนนทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 เพื่อหาความคงทนของความรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ชุดเดียวกันแต่สลับข้อถามและคำตอบ หลังเสร็จสิ้นการทดสอบ หลังเรียนผ่านไปแล้วเป็นเวลา 14 วัน

ขั้นตอนที่ 4 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการทดลอง ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยนำคะแนนแบบฝึกแต่ละชุดและคะแนนทดสอบหลังเรียน ด้วยการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80

4.2 ใช้สถิติแบบบรรยายวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 การทดสอบสถิติ นำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มโดยการทดสอบด้วย One Sample t- test

4.4 เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับคะแนนทดสอบครั้งที่ 2 หลังจากผ่านไป 14 วัน โดยใช้สถิติ t-test-dependent

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรดังนี้

E_1 คือ แทนค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (ระหว่างเรียน)

E_2 คือ แทนค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (หลังเรียน)

E_1 หรือ E_2 สามารถคำนวณได้ดังนี้

การหาประสิทธิภาพกระบวนการ E_1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

X คือ คะแนนรวมจากการประเมินระหว่างเรียนของแต่ละคน

$\sum X$ คือ ผลรวมคะแนนของนักเรียนทั้งหมด

A คือ คะแนนเต็มรวม

N คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum f}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

f คือ คะแนนรวมจากการประเมินหลังเรียนของแต่ละคน

$\sum f$ คือ ผลรวมคะแนนของนักเรียนทั้งหมด

B คือ คะแนนเต็มรวม

N คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรง (IOC) ใช้สูตร ดังนี้
สูตรหาค่า IOC คือ

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามที่มีค่า $IOC > 0.50$ คือ ข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงใช้ได้

(ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์)

3. การวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

สูตรหาค่าความยากง่าย

$$p = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ p คือ ค่าความยากง่าย

R_H คือ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

R_L คือ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N_H คือ จำนวนคนที่เข้าสอบในกลุ่มสูง

N_L คือ จำนวนคนที่เข้าสอบในกลุ่มต่ำ

4. การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

สูตรหาค่าอำนาจจำแนก

$$r = \frac{R_H - R_L}{N_H}$$

- เมื่อ r คือ ค่าอำนาจจำแนก
- R_H คือ ค่าจำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
- R_L คือ ค่าจำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
- N_H คือ ค่าจำนวนคนที่เข้าสอบในกลุ่มสูง

5. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของคูเดอร์ & ริชาร์ดสัน

สูตรหาค่าความเชื่อมั่น KR-20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_r^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} คือ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- n คือ จำนวนข้อ
- p คือ สัดส่วนของคนที่ทำถูกแต่ละข้อ
- q คือ สัดส่วนของคนที่ทำผิดในแต่ละข้อ = $1 - p$
- S_r^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

6. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย

สูตรหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย $\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด n คือ จำนวนนักเรียน

7. การวิเคราะห์หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

 $\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนนักเรียนทุกคน $\sum X^2$ คือ ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองของนักเรียนทุกคน n คือ จำนวนนักเรียน

8. การทดสอบค่าที (t-test)

เป็นการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ใช้การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว (t-test แบบ one sample) ตามสูตร

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\sqrt{\frac{S_t^2}{n_1}}}$$

เมื่อ	t	คือ	ค่าทดสอบที
	\bar{x}	คือ	คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน
	μ	คือ	คะแนนเกณฑ์ที่กำหนด
	S_t^2	คือ	ค่าความแปรปรวน
	n_1	คือ	จำนวนนักเรียน

9. การวิเคราะห์เนื้อหา(Content analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยายที่ได้จากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (semi structure)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย 1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนเพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามของการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 7 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง

	จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ประสิทธิภาพ
กระบวนการ (E ₁)	20	100	86.90	4.70	86.90
ผลลัพธ์ (E ₂)	20	40	34.70	4.80	86.75

จากตารางพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็น กลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน ทำการทดลองวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำหลังเรียน (Posttest) ปีการศึกษา 2553 หลัง การฝึกด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึก จำนวน 5 ชุดแบบฝึก จากนั้นใช้เวลา ทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 1 คาบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียน สะกดคำ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ด้วยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการ เขียนสะกดคำเรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ คำที่ใช้ รร (หัน) คำที่มี ร ล ควบกล้ำ และคำพ้องเสียง เป็นข้อสอบแบบปรนัย 40 ข้อ การทดลอง พบว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียน สะกดคำ โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกคือ 86.90 / 86.75 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีค่าเฉลี่ย 34.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับคะแนนเกณฑ์ ร้อย ละ 80

ตารางที่ 8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

จำนวนนักเรียน	\bar{x}	S.D.	คะแนน เกณฑ์	t	p
20	34.70	4.80	32.0	2.51*	.01

จากตารางพบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.70 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ตารางที่ 9 การศึกษาความคงทนทางการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2

คะแนน	\bar{x}	S.D.	t	p
หลังเรียน (Post test)	34.70	4.80	-1.61	0.12
หลังเรียน 14 วัน	36.20	4.74		

จากตารางพบว่า การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ครั้งที่ 1 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.70 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.80 คะแนน ผ่านไป 14 วัน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.20 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.74 คะแนน แสดงว่าข้อมูลสะท้อนความคงทนทางความรู้ของนักเรียน

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ

จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นคำถามกึ่งโครงสร้าง (Semi Structure) เพื่อศึกษาความคิดเห็นใน 2 ประเด็นหลักคือ ความยากง่ายของเนื้อหาและรูปแบบของชุดแบบฝึกพบว่า

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหา

นักเรียนสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นชุดแบบฝึก เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เป็นชุดแบบฝึกยากที่สุด ดังตัวอย่างข้อมูล

“ไม่เข้าใจมาตราตัวสะกด”

“จำมาตราตัวสะกดไม่ได้”

“เขียนคำตรงกับมาตราตัวสะกดไม่ได้”

นักเรียนสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นชุดแบบฝึก เรื่อง คำพ้องเสียง เป็นชุดแบบฝึกที่ง่ายที่สุด ดังตัวอย่างข้อมูล

“เข้าใจเนื้อเรื่องนี้ดี”

“ทำแบบฝึกเข้าใจง่าย”

“แบบฝึกมีหลายแบบดี”

4.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบชุดแบบฝึกซึ่งมีทั้งหมด 6 รูปแบบดังนี้

4.2.1 เติมคำให้ตรงความหมาย

4.2.2 การไปคำ

4.2.3 ปริศนาคำ

4.2.4 ปริศนาอักษรไขว้

4.2.5 การเรียงลำดับคำ

4.2.6 การเขียนเรื่องและแต่งประโยค

ข้อมูลสะท้อนว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจรูปแบบการไปคำ ปริศนาหาคำ ปริศนาอักษรไขว้ เพราะให้ความรู้และเป็นการฝึกสมองทดลองปัญญา ดังข้อมูล

“ ให้ความเพลิดเพลิน ”

“ ฝึกให้คิดอย่างรอบคอบ ”

“ รู้สึกสนุกสนาน ”

“ เขียนสะกดคำได้ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น ”

ในขณะที่เดียวกันข้อมูลยังสะท้อนว่าเรื่องรูปแบบของชุดแบบฝึก ส่งผลให้นักเรียน เกิดทัศนคติในเชิงบวก

“ ออกแบบได้สวยดี ”

“ มีสีสันสวยงามมาก ”

“ มีการ์ตูนให้ดูด้วย ”

“ เพลิดเพลินในการทำงาน ”

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มโรงเรียนเจ้าหมื่นดั่ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านดงคู โรงเรียนบ้านห้วยดิ่ง โรงเรียนบ้านห้วยสักตะเพียนทอง โรงเรียนบ้านศาลาไก่อุป โรงเรียนบ้านตึก โรงเรียนบ้านหมอนสูงและโรงเรียนบ้านห้วยไคร้ มีนักเรียนทั้งสิ้น 120 คน

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนเรียน เนื้อหาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ และแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลังทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนและเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครั้งที่ 2 หลังจากระยะเวลาผ่านไป 14 วันเพื่อวัดความคงทนในการจำ และสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 20 คน หลังจากทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 ผ่านไป 14 วันเพื่อวัดความคงทนในการจำอีกครั้งและดูความแตกต่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยนำคะแนนแบบฝึกแต่ละชุดและคะแนนทดสอบหลังเรียน ด้วยการหาค่า E_2 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 ใช้สถิติแบบบรรยายวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบสถิติ นำคะแนนมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มโดยการ

ทดสอบด้วย One Sample T- test เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับคะแนนทดสอบครั้งที่ 2 หลังจากผ่านมา 14 วัน โดยใช้สถิติ T-test-dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.89/86.75 แสดงว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้ชุดแบบฝึกหลังเรียนมีประสิทธิภาพ 86.75 สูงกว่าคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มตามเกณฑ์คะแนนเต็ม
3. ผลการศึกษาความคงทนเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ พบว่านักเรียนมีความคงทนทางความรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ
4. ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ โดยใช้ชุดแบบฝึกพบว่านักเรียนสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหาและเรื่องรูปแบบของชุดแบบฝึก

การอภิปรายผล

การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้พบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.90 / 86.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งแบบฝึกในแต่ละชุดมีองค์ประกอบ ดังนี้ คำชี้แจงในการใช้ ใบความรู้ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบท้ายแบบฝึก ซึ่งในการพัฒนาแบบฝึกแต่ละชุดนั้น ได้พัฒนาขึ้นตามขั้นตอนอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนเอง และในระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6.) และสอบถามเพื่อนครูที่สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเครือข่ายเจ้าหมื่นดิ่ง ถึงปัญหาที่ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่กำลังประสบปัญหาอยู่ ผู้วิจัยจึงนำประเด็นปัญหามาแก้ไข เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกและนำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอดุลย์ ภูปลื้ม (2539 : 84 - 88) ได้สร้างแบบฝึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสุขไพวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุด ผ่าน

เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับเนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเสลาภูมิ สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 30 คน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้ได้มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากจำนวน 12 ชุด ผลการวิจัย พบว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหาย มีประสิทธิภาพ 85.96/81.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับกิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (80 / 80) คือ 92.29 / 80.17 ผลการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกด ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าการสอนโดยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับอรอุมา ตั้งพัฒนาสมบุญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ บัน – บรร สูงสุด และเรื่อง ตัวการ์นต์ต่ำสุด นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เพราะทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ในขณะที่เรียนและมีความสนุกสนานในการเรียน มีกิจกรรมได้ฝึกอย่างหลากหลาย รูปเล่มมีความสวยงามมีภาพสีประกอบรวมทั้งช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษา ช่วยให้เขียนคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับกัลยา ชมสะอาด (2542 : บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการนำคำจากหนังสือเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1-2 เป็นคำที่มีตัวสะกดทั้ง 9 มาตรา คือ แม่ก กา แม่กง แม่กน แม่เกย แม่เกว แม่กก แม่กค และแม่กบ จัดทำแบบฝึก 9 ชุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดสุขไพโรวัน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

การวิจัยในครั้งนี้ พบว่าการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยดิ่ง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบเดี่ยว จำนวน 3 คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละ 86.67 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนชุดหลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 75.83 สูงกว่าเกณฑ์ 60 / 60 และการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกหัดการเรียนสะกดคำ ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดึก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนในแบบฝึกการเขียนสะกดคำ (E_1) คิดเป็นร้อยละ 90.89 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนชุดหลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีค่ามีสูงกว่าเกณฑ์ 70 / 70 และการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทดลองกับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดงคู ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละ 92.70 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางการเรียนชุดหลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 87.18 สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 การหาประสิทธิภาพชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ทำการทดลองวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำหลังเรียน (Posttest) ปีการศึกษา 2553 หลังการฝึกด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึก จำนวน 5 แบบฝึก ใช้เวลาทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 1 คาบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ คำที่ใช้ รร (หัน) คำที่มี ร ล ควบกล้ำ และคำพ้องเสียง เป็นข้อสอบแบบปรนัย 40 ข้อ สลับข้อสลับตัวเลือกจากแบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ในการสอบหลังการทดลอง

พบว่า ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึก การเขียนสะกดคำโดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกคือ 86.90 / 86.75 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด และมีค่าเฉลี่ย 34.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.80

ผลจากการศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ มีความคงทนทางความรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพงศ์ สวางค์คู่ย (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนหนองหงส์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถในการสะกดคำ ยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละคนในการใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก มีความคงทนในการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับสงบ มั่นคง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า และเพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอน ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บ้านโพหนอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 คน ผล การศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้าประกอบการสอน ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.66 / 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้ามีความคงทนในการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เกิดจากการทำซ้ำ หลายๆครั้งจะช่วยในการจำของนักเรียนมากขึ้น ดังที่นักจิตวิทยาหลายท่านพยายามศึกษาปัจจัย ต่างๆ ที่จะช่วยในการจำ เทคนิคช่วยจำ และการถ่ายโยงการเรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่ จะทำให้ การศึกษากระบวนการสอนและวิธีการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีความคงทนในการ เรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำโดยการ สัมภาษณ์ ปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำโดย ใช้วิธีสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi structure) เพื่อสำรวจความคิดเห็นใน 2 ประเด็นหลักคือ ความ ยากง่ายของเนื้อหาและรูปแบบของชุดแบบฝึกพบว่าชุดแบบฝึกเรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตรฐานเป็นชุดแบบฝึกยากที่สุดและชุดแบบฝึกเรื่อง คำพ้องเสียงเป็นชุดแบบฝึกที่ง่ายที่สุดและ รูปแบบชุดแบบฝึกสะท้อนว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจรูปแบบการใบ้คำ ปริศนาหาคำ ปริศนาอักษรไขว้ เพราะให้ความรู้และเป็นการฝึกสมองทดลองปัญญาในขณะที่เดียวกันข้อมูลยัง สะท้อนว่ารูปแบบของชุดแบบฝึกส่งผลให้นักเรียนเกิดทัศนคติในเชิงบวกกับการเรียนรู้เรื่องการ เขียนสะกดคำ

จากผลการวิจัยของผู้วิจัยเองและผู้วิจัยอื่นๆ พบว่าชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เป็น เครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการเขียนสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยาก เรียนรู้สูงกว่าปกติ ประกอบกับชุดแบบฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกเป็นรูปธรรม เรียนจากง่ายไปหา ยาก จึงทำให้เรียนรู้ได้เร็วกว่าและดีกว่าการสอนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของธอร์นไคด์ เรื่อง กฎการฝึกหัด โดยการให้นักเรียนได้ฝึกหัดด้วยตนเอง นักเรียนมีโอกาสทำซ้ำๆ ในการเขียน สะกดคำ จึงทำให้นักเรียนจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น แบบฝึกหัดที่ดีจะส่งผลต่อการเรียนรู้ซึ่งตรงกับ ทฤษฎีของสกินเนอร์ เรื่อง กฎของการเสริมแรง โดยผู้วิจัยได้เสริมแรงด้วยการให้คำชมเชย ให้ กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ การให้กำลังใจจะทำให้ผู้เรียนไม่ย่อท้อต่อการเรียนรู้ เกิดความมานะ พยายามในการที่จะทำให้ตนเองเกิดการพัฒนาดนเองมากขึ้น ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในด้านการ เขียนสะกดคำ นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาไปตามลำดับขั้น มีการขำบททวนและทดสอบตนเอง ตลอดเวลา ถือเป็นลักษณะที่จำเป็นอย่างมากต่อการเรียนประเภทต้องฝึกทักษะ เช่น สาระวิชา ภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยตนเอง จากการสังเกตพฤติกรรมขณะดำเนินการพบว่า นักเรียนมักมองข้ามขั้นตอนการศึกษาไปความรู้โดยลงมือทำแบบฝึกหัดเลย เมื่อพบปัญหาจึงกลับมาศึกษาไปความรู้ ฉะนั้นก่อนการฝึกครูควรฝึกวินัยให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอน เริ่มจากการศึกษาไปความรู้ จากนั้นจึงลงมือทำแบบฝึก พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องจากเฉลยทีละตอน

2. การนำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปใช้ ควรใช้กับนักเรียนในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานเพราะส่วนใหญ่จะขาดแคลนสื่อการสอน จากการสังเกตพบว่า นักเรียนไม่เคยทำแบบฝึกมาก่อนจึงไม่เคยชินกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงมักถามครูโดยไม่อ่านคำชี้แจง ครูผู้สอนไม่ควรบอกแต่ควรให้นักเรียนศึกษาคำชี้แจงและตัวอย่างด้วยตนเองเพื่อสร้างนิสัยการเรียนรู้ใหม่

3. แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาเรื่อง การเขียนสะกดคำได้ในช่วงชั้นที่ 2 เพราะเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการเรียนโดยวิธีการแบบปกติเพื่อดูผลว่าแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 5 เพื่อแก้ไขปัญหาตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา เป็นการปูพื้นฐานให้นักเรียนได้เขียนสะกดคำคล่องขึ้นในระดับชั้นที่สูงต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. “บันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริ เรื่องปัญหาการใช้คำไทย ในการประชุมทางวิชาการ ชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2505.” ใน สารสถาบันภาษาไทย, 8. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว, 2539.
- _____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: การศาสนา, 2532.
- _____. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2544.
- _____. ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครูสภา, 2546.
- กันต์คนัย วรจิตติพล. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.
- กัลยา ชมสะอาด. “การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2542.
- กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย. “ผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2542.
- เกษรา ภัทรเดชไพศาล. “กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- ขนิษฐา แสงภักดี. “การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนสรุปความ 2 จากบทร้อยแก้ว “พัฒนาคุณ” จังหวัดสระบุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2540.

- จันทร์ชัย มหาโพธิ์. รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี
โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี: สำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี, 2535.
- ชาญชัย อาจินสมจาร. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2540.
- ชัยพร วิชชาวุธ. ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2520.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. “การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน.” เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยี
และสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5. กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2337.
- ณัฐพงศ์ สวางค์คู่ย์. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำยาก
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ดวงใจ ไทยอุบล. ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- คุณฎิพร ชำนิโชคสานต์. รวมบทความเรื่องภาษาและอักษรไทย. กรุงเทพฯ: กองวรรณคดี
ประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร, 2526.
- ถวัลย์ มาศจรัส. การเขียนสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพฯ: ชารอักษร, 2517.
- ทวี ศรีจันทร์. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยการสอนช่วยเสริมด้วยแบบฝึก.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2535.
- ทัศนีย์ สุกเมธี. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏชลบุรี, 2542.
- ทิพวรรณ นามแก้ว. “การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีพยัญชนะ น ง ด ม ก บ เป็น
ตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- ธีรญา เห่งยมจุล. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- นางเยาว์ บวงสรวง. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่ายางวิทยา
จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2538.

- นวลนุช สีทองดี. “การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะทางภาษาเรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตรา ตัวสะกด แม่กด เสริมทักษะวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.
- นฤดี ผิวงาม. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.
- นิภาพร วงษ์ศิลา. “การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาโปใหญ่ – โลกสุวรรณ จังหวัดมุกดาหาร รายงานการค้นคว้าอิสระ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2543.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เป็ดหอย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. “แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก.” สารพัฒนาหลักสูตร 14, 121 (เมษายน-มิถุนายน 2538): 53 – 56.
- ปัทมา ไตรคุป. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยนำความรู้ทางคติชนมาเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับวิธีสอนตามคู่มือครู.” ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. ลักษณะสำคัญของภาษาไทย การเขียน – การพูด – การฟัง. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น, 2532.
- พฐู ทังแดง. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534 .

- พรรณิภา อ่อนแสง. “การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทย ลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกโรงเรียนนครไทยวิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- พรรณิ ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิบูลย์การพิมพ์, 2522.
- พรรณิ ชื่นอุทัย. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะในการเขียนร้อยแก้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.
- พรรณิ แพ้วทอง. “การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายเกษตร ปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์.” วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- พวงเล็ก อุดระ. รายงานการวิจัยเรื่อง การใช้ของเล่นเพื่อสอนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูพระนคร, 2533.
- มนทิรา ภักดีณรงค์. “การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2538.
- มะลิ อาจวิชัย. “การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กด แม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- ยูร กมลเสวีรัตน์. “พระอัจฉริยภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ด้านภาษาไทย.” วัฒนธรรมไทย 36, 3 (2541): 2 – 3.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานามีบุคส์พับลิเคชั่น, 2546.

ละเอียด คชวัฒน์. “การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนกลอนสุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา จังหวัดฉะเชิงเทรา.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2537.

วรรณท์ อักษรพงศ์ และคณะ. ภาษาไทย 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

วรรณ แก้วแพรง. คู่มือการเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2526.

วรรณ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2544.

วราชา ขุนทอง. “การเปรียบเทียบความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากบทเรียน โปรแกรมชนิดร้อยกรองและร้อยแก้ว.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

วลี สุมิพันธ์. “การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและครูเป็นผู้สอน.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี. “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.

วัลภา ศศิวิมล. “รายงานการวิจัย เรื่องการสร้างแบบฝึกการเขียนตัวสะกดการันต์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก.” วิจัยสนเทศ 8, 95 (สิงหาคม 2531): 24-30.

วิชัย เพชรเรือง. “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สปอ.เมือง จังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

วิเชียร เกษประทุม. แบบฝึกการอ่านออกเสียง ร – ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา, 2545.

ศรีจันทร์ วิชาติตรง. “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษา สถาบันราช
ภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2540.” วิชาการ 2, 12 (ธันวาคม 2542): 65-72.

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. การสอนซ่อมเสริม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
โอเดียนสโตร์, 2535.

สงบ มั่นคง. “แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทย
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สปอ.เชิงใน จังหวัด
อุบลราชธานี.” รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.

สนิท ตั้งทวี. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2536.

สนิท สัตโยภาส. การสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์อักษร, 2526.

สมบูรณ์ สุภจริยวัตร. “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดการันต์สำหรับระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

สมพร มั่นตะสุตร. การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2540.

สมศักดิ์ สินธุเวชญ์. การประเมินผล 750 คำถาม. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช, 2524.

สลักจิต ตั้งสุจริตวงศ์. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ จากหนังสือเรียนภาษาไทย
ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนท่าช้างวิทยาคาร
จังหวัดสิงห์บุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.

สาคร บุญเลิศ. ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาคพัฒนามาตรฐานตำรา
และ เอกสารวิชาการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2538.

สายทิพย์ นุกุลกิจ. วรรณกรรมในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน,
2539.

สาลินี ภูติกนิษฐ์. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
ไทย พัฒนาพานิช, 2523.

- สุจริต เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย, 2543.
- สุปรียา มาลากาญจน์. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยครู นครศรีธรรมราช, 2527.
- สุปราณี พุดกิจการณ์. “การสอนเขียนอย่างไรให้สะกดถูก.” ข่าวครูไทย, 3, 1 (กันยายน - พฤศจิกายน) : 4 – 6.
- สุมามาลย์ พงษ์ไพบูลย์. “จากภาษา...พาสู่วัฒนธรรม.” วัฒนธรรมไทย 36, 2 (2541): 48 – 49.
- สุมาลี โกศลสมบัติ. “การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” ปรินญา นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2525.
- ไสว เลี่ยมแก้ว. ความจำมนุษย์: ทฤษฎีและวิธีสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2528.
- อดุลย์ ไทยเล็กทิม. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบฝึกทักษะสัมพันธ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านซำหวาย จังหวัดราชบุรี.” ปรินญานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.
- อดุลย์ ภูปลี้ม. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำคละคำ.” วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, 2539.
- อรทัย นุตรดิษฐ์. “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ, 2540.
- อารีย์ วาสน์อำนาจ. “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนว การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545

อนุชิต ประวัติสมบูรณ์. “การสร้างชุดการฝึกการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. “การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก.” ปรินญา
ณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.

อรพรรณ ภิญญาภาพ. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ โรงเรียน
ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย.” ปรินญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
ประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

อัญชลี แจ่มเจริญ. ศึกษา 231 วิธีสอนวิชากลุ่มทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล,
2526.

อุษา พุทธชาติเสวี. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ จังหวัดนครปฐม
ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบแผนภูมิคำศัพท์และวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546.

เอนก อัครบัณฑิต. ภาษาไทยคำที่มักเขียนผิด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ส่งเสริมวิชาการ, ม.ป.ป..

Aaron, I.E. “The Relationship of Selected Measures to Spelling Achievement at the Fourth
and Eight Grade Levels.” Journal of Educational Research, (1959).

Catalano, Eileen Aiken. “The Effect of a Spelling Program Using Words in given Context
on Reading Comprehension and Vocabulary Scores.” Dissertation Abstracts
International 39, 5 (1976): 4983-A.

Clanton, Patricia Brantley. “The Effectiveness of the Letter-cloze Procedure as a Method
of Teaching Spelling.” Dissertation Abstracts International 38, 5
(November 1977): 2690-2691-A.

Horn, Thomas. “Spelling.” Encyclopedia of Educational Research. 4th ed. New York:
Macmillan Co., 1969.

King, Mabel Houk. College Spelling. 5th ed. South-Western Pub. Co. (Cincinnati), 1984.

Lowray, Eleanor Blodwyn lane. "The Effects of Four Drill and Practics Times Unit on the Decoding Performances of Student With Specific Learning Disabilities."

Dissertation Abstracts International 39, 2 (August 1978): 817-A.

Mitchell, J. C. "Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on Spelling

Achievement in Grade 4, 5 and 6." Dissertation Abstracts International, no.4 (October 1980): 1392-A.

Schwartz, Sybil, and Donald G. Doehring. "A Developmental Study of Children's Ability

to Abstract Spelling Patterns." Resources in Education 12, 9 (September 1977): 55.

Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to

Spelling Achievement of Sixth Grade Students." Resources in Education 12, 12 (December 1977): 5.

Slattery, Daniel Patterick. "Effects of Practice and Emphasis on the Serial-Error- Curve in

Spelling Performance." Dissertation Abstracts International, (1970).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ 1 เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท. 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา อ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
2. นักเรียนจำแนกประเภทของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
3. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
4. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการสอน

1. นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์
2. นักเรียนมีทักษะกระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบ

ด้านคุณลักษณะ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

สาระการเรียนรู้

สาระสำคัญ

การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราจะมีพยัญชนะในการบังคับเสียงหลายตัว เพราะออกเสียงเหมือนเป็นตัวสะกดเดียวกัน คือมาตราตัวสะกด แม่ก ก แม่ก ด แม่ก บ แม่ก น

เนื้อหา/สาระ

เราแบ่งคำที่มีตัวสะกดออกเป็นมาตราต่าง ๆ ได้ 8 มาตรา ซึ่งมาตราตัวสะกดบางมาตราใช้พยัญชนะเพียงตัวเดียวในการบังคับเสียง แต่บางมาตราตัวสะกดก็มีพยัญชนะในการบังคับเสียงหลายตัว ดังนี้

มาตราตัวสะกดที่ใช้ตัวสะกดตัวเดียว ซึ่งจะเป็นตัวสะกดที่ตรงแม่ มีอยู่ 4 มาตรา คือ

1. แม่ก ก คือ คำที่มี ก เป็นตัวสะกด เช่น สวง ขวง ทวง แข็งแรง ฯลฯ
2. แม่ก ด คือ คำที่มี ด เป็นตัวสะกด เช่น ความงาม สนาม ตาม ฯลฯ
3. แม่ก บ คือ คำที่มี บ เป็นตัวสะกด เช่น ขโมย โดย คุย ฯลฯ
4. แม่ก น คือ คำที่มี น เป็นตัวสะกด เช่น หนาว ดาว แว่ววาว แล้วย ฯลฯ

มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกันหลายตัว เพราะออกเสียงเหมือนเป็นตัวสะกดเดียวกันเรียกว่า ตัวสะกดไม่ตรงแม่ มี 4 มาตรา

5. แม่ก ก มีตัวพยัญชนะ ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกด เช่น มาก เลข วิหค เมฆ ฯลฯ
6. แม่ก ด มีตัวพยัญชนะ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ฐ ศ ษ ส ทร เป็นตัวสะกด เช่น ตำรวจ เบ็ด บงกช ก๊าซ กฎหมาย ปราบฏ อัฐ อัฐ ครุฑ พัฒนา อนุญาต บทบาท โกรธ กระดาษ เลิศ ฯลฯ
7. แม่ก บ มีตัวพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด เช่น กลับ บาป โลก ศพ กราฟ ฯลฯ
8. แม่ก น มีตัวพยัญชนะ น ญ ณ ร ล พ เป็นตัวสะกด เช่น วิญญาณ บ้าน อาหาร พยาบาล พระกาฬ ฯลฯ

หมายเหตุ

1. ถ้าคำใดไม่มีตัวสะกด จัดอยู่ในมาตรา ก กา ทั้งหมด รวมทั้งตัว อ ด้วย เช่น พ่อ ก่อ เรือ เสือ หมา คือ ตัว โ ต โ ม โ ห เป็นต้น

2. พยัญชนะที่ไม่ใช่เป็นตัวสะกดในภาษาไทย ปัจจุบันมีอยู่ 8 ตัว คือ ค ข ฉ ฉ ผ ฝ ห ฮ

3. ตัว ซ และ ฬ มักใช้สะกดในภาษาอื่น เช่น ยีราฟ กราฟ ก๊าซ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นำแบบทดสอบเรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทดสอบก่อนเรียน
2. นักเรียนร้องเพลงตัวสะกด 9 แม่
3. นักเรียนสังเกตมาตราตัวสะกดในเนื้อเพลงว่ามีลักษณะอย่างไร
4. นักเรียนเล่นปริศนาคำทาย โดยทายเพื่อนในห้องเรียน และช่วยกันคิดหายาก (ปริศนาคำทายเป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา) จนได้คำที่ถูกต้อง ซึ่งมีคำ ดังนี้ อดีต ประราธนา มารยาท สมัคร ปฏิเสธ ทหาร โบสถ์ นำไปคิดไว้บนกระดานดำ

ขั้นสอน

1. แจกใบความรู้เรื่อง มาตราตัวสะกดให้นักเรียนศึกษาพร้อมกับครูอธิบายประกอบ
2. นักเรียนออกไปเขียนชื่อเล่นของแต่ละคนบนกระดานดำ และช่วยกันบอชื่อเล่นของแต่ละคนอยู่ในมาตราตัวสะกดใด
3. นักเรียนช่วยกันนำชื่อเล่นของแต่ละคน มาจัดเป็นหมวดหมู่ให้ตรงตาม
มาตรา
ตัวสะกด
4. ครูนำคำที่เตรียมไว้มาให้ให้นักเรียนอ่านและให้ช่วยกันเขียนคำอ่านของคำเหล่านั้น โดยมีคำ ดังนี้ วิหาร อุโบสถ ฆราวาส อาจารย์ มนุษย์ พสกนิกร โทรทัศน์ ไร่รส สาธารณสุข ตักบาตร
5. นักเรียนนำคำที่อ่านและเขียนคำอ่านมาจัดให้เป็นมาตราตัวสะกดแม่ต่างๆ
6. ครูแจกใบงานเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้นักเรียนทำ
7. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบงาน
8. นักเรียนทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะ ในชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันบอกคำปริศนาคำทายที่นักเรียนช่วยกันหาคำตอบว่าคำเหล่านั้นอยู่ในมาตราตัวสะกดใด ครูสรุปเรื่อง มาตราตัวสะกด
 2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
- สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. เพลงมาตราตัวสะกด 9 แม่
2. ปริศนาคำทาย
3. บัตรคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
4. ใบความรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด
5. ใบงานเรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การวัดประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะทำกิจกรรม
2. ตรวจใบงานเรื่อง คำที่ไม่ตรงตามมาตรา
3. ตรวจแบบฝึกทักษะเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
4. ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือประเมิน

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ใบงานเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
3. ชุดแบบฝึกทักษะเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
4. แบบทดสอบเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ตรวจชุดแบบฝึกทักษะ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. นักเรียนทำแบบทดสอบ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

เพลงมาตราตัวสะกด 9 แม่

คำร้อง ผศ. ประคอง สุทธิสาร

ทำนอง แคนลำโพง

มาตราตัวสะกดของไทย

มาตราแม่ก กา
 คำเหล่านี้ไม่มีตัวสะกด
 มาตราตัวสะกด แม่กน
 เกย เกอว อย่าหลงไหล
 ห้าแม่นั้นสะกดต่างกัน
 มาตราแม่ กก กค กบ
 มาตราทั้งสามแม่นี้
 ให้คำนั้นผันเป็นคำตาย

รวบรวมไว้มีกัมาตรา
 อย่าชักช้าจำให้ดี
 อย่าละลด เช่น ปู เต่า ปลา
 อีกแม่ กม และ แม่ กง
 ให้เราจงจำให้มั่น
 มาเร็วพลันจำให้ขึ้นใจ
 จำให้ครบเก้าแม่พอดี
 อย่ารอร้อออกเสียงสั้นๆ
 เราทั้งหลายจำไว้ไม่ลืม

ใบความรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด

เราแบ่งคำที่มีตัวสะกดออกเป็นมาตราต่าง ๆ ได้ 8 มาตรา ซึ่งมาตราตัวสะกดบางมาตราใช้พยัญชนะเพียงตัวเดียวในการบังคับเสียง แต่บางมาตราตัวสะกดก็มีพยัญชนะในการบังคับเสียง

หลายตัว ดังนี้

มาตราตัวสะกดที่ใช้ตัวสะกดตัวเดียว ซึ่งจะเป็นตัวสะกดที่ตรงแม่ มีอยู่ 4 มาตรา คือ

1. แม่กง คือ คำที่มี ง เป็นตัวสะกด เช่น สวง ขวง ทวง แข็งแรง ฯลฯ
2. แม่กม คือ คำที่มี ม เป็นตัวสะกด เช่น ความงาม สนาม ตาม ฯลฯ
3. แม่เกย คือ คำที่มี ย เป็นตัวสะกด เช่น ขโมย โดย คุย ฯลฯ
4. แม่เกว คือ คำที่มี ว เป็นตัวสะกด เช่น หนาว ดาว แว่ววาว แล้ว ฯลฯ

มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกันหลายตัว เพราะออกเสียงเหมือนเป็นตัวสะกดเดียวกันเรียกว่า ตัวสะกดไม่ตรงแม่ มี 4 มาตรา

5. แม่กก มีตัวพยัญชนะ ก ข ค ฉ เป็นตัวสะกด เช่น มาก เลข วิหค เมฆ ฯลฯ
6. แม่กค มีตัวพยัญชนะ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ฐ ศ ย ส ตร เป็นตัวสะกด เช่น ตำรวจ เบ็ด บงกช ก๊าซ กฎหมาย ปราบฏ อัฐ อัฐุ ครุฑ ตักบาตร พัฒนาอนุญาต บทบาท โกรธ กระดษ เลิศ ฯลฯ
7. แม่กบ มีตัวพยัญชนะ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด เช่น กลับ บาป โลก สพ กราฟ ฯลฯ
8. แม่กน มีตัวพยัญชนะ น ณ ฌ ร ล พ เป็นตัวสะกด เช่น วิญญาน บ้าน อาหาร พยาบาล พระกาฬ ฯลฯ

หมายเหตุ

1. ถ้าคำใดไม่มีตัวสะกด จัดอยู่ในมาตรา ก กา ทั้งหมด รวมทั้งตัว อ ด้วย เช่น พ่อ ก่อ เรือ เสือ หมา คือ ตัว โ ต โ ม โ ห เป็นต้น
2. พยัญชนะที่ไม่ใช่เป็นตัวสะกดในภาษาไทย ปัจจุบันมีอยู่ 8 ตัว คือ ค ฃ ฉ ฌ ผ ฝ ห ฮ
3. ตัว ช และ ฟ มักใช้สะกดในภาษาอื่น เช่น ชีราฟ กราฟ ก๊าซ

ใบงานเรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำสั่ง คำต่อไปนี้อยู่ในมาตราตัวสะกดใด

1. ลิขสิทธิ์
2. สุนทรียภาพ
3. ฃรวัส
4. ทศนาจร
5. วิทยาศาสตร์
6. สัมภาษณ์
7. มหรสพ
8. นคราญ
9. ม้วยมรณ
10. มนัสการ

แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

- คำชี้แจง 1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วให้คะแนน
 2. เกณฑ์การให้คะแนน ปฏิบัติได้ 2 คะแนน พอใช้ได้ 1 คะแนน
 3. เกณฑ์ผ่านการประเมิน ได้ไม่ต่ำกว่า 80 %

ที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					รวม	ผลการประเมิน	
		ตั้งใจ เรียน	ร่วม สนทนา ซักถาม	มี มารยาท สุภาพ	ทำงาน สำเร็จ	สนุก สนาน เพลิดเพลิน		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									

ผู้ประเมิน

(นายสมพงษ์ ศรีพชาติ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ 2 เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท. 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ อ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้ถูกต้อง
3. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการสอน

3. นักเรียนมีทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์

ด้านคุณลักษณะ

3. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. นักเรียนมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน

สาระการเรียนรู้

สาระสำคัญ

ทัณฑฆาต หมายถึง เครื่องหมาย ๕ ซึ่งเขียนไว้เบื้องบนตัวการ์นต์ สำหรับ บังคับไม่ให้ออกเสียง

เนื้อหา/สาระ

ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด นิยมใช้คำพยางค์เดี่ยวเป็นพื้น เมื่อนำคำบาลีและสันสกฤตมาใช้จึงต้องหาวิธีลดคำของพยางค์ให้ลดน้อยลง เพื่อเข้ากับระเบียบภาษาของเรา จะตัดพยัญชนะออกก็ทำให้รูปศัพท์เสียไป จึงต้องคงไว้อย่างเดิมเพื่อรักษารูปศัพท์ไว้ แต่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตบังคับไว้เพื่อไม่ให้ออกเสียง พยางค์ที่ใช้ไม่มีทัณฑฆาตบังคับไว้จำเป็นต้องเป็นพยางค์ที่เสียงเบา จึงต้องใช้สระเสียงสั้น 3 ตัว คือ อะ อิ อุ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนทำแบบทดสอบเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับทดสอบก่อนเรียน
2. ครูและนักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต
 - ตัวการันต์ คือ คำที่มีตัวอักษรที่ไม่ออกเสียงและมีทัณฑฆาตกำกับไว้ข้างบน เช่น สิงห์ องค์ ทุกข์ สงฆ์ ฯลฯ
 - ทัณฑฆาต คือ เครื่องหมาย ๖ ซึ่งเขียนไว้ข้างบนตัวการันต์

สำหรับ

บังคับไม่ให้ออกเสียง

ขั้นสอน

1. ครูและนักเรียนทบทวนเรื่อง ตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงกัน
2. นักเรียนศึกษาใบงานและร่วมกันแสดงความคิดเห็น อภิปรายคำที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
3. ครูอธิบายถึงการนำเครื่องหมายทัณฑฆาตมาใช้ในภาษาไทย พร้อมยกตัวอย่างคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ เช่น ชื่อสัตย์ คอนเสิร์ต ตั้งครุฑ มนุษย์ ประสพการณ์ วิทยาศาสตร์
4. นักเรียนช่วยกันอธิบายคำที่ครูนำมาเป็นตัวอย่าง ว่าพยัญชนะตัวไหนเป็นตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต
5. ครูนำคำที่เตรียมไว้ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก และตรวจสอบความถูกต้อง มีคำดังนี้ ม้วยมรณ อธิฤทธิ เสวยราชย์ ชื่อสัตย์ ผลิตภัณฑ์ เอกซเรย์ เพาเวอร์ พ้อยส์ วาทศิลป์ คอนเสิร์ต ประวัติศาสตร์ อปถักษณ์

6. ครูให้นักเรียนนำคำที่เขียนตามคำบอกมาแยกแยะว่าพยัญชนะตัวใดเป็นตัวสะกด พยัญชนะตัวใด เป็นตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต บนกระดานดำ
7. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ
8. นักเรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของคำที่มีตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง ตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต
2. ใบงานเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

การวัดประเมินผล

วิธีการวัดผล

5. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม
6. ตรวจใบงานเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
7. ตรวจแบบฝึกทักษะเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
8. ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือประเมิน

5. แบบสังเกตพฤติกรรม
6. ใบงานเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
7. ชุดแบบฝึกทักษะเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
8. แบบทดสอบเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

การประเมินผล

4. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
5. ตรวจชุดแบบฝึกทักษะ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
6. นักเรียนทำแบบทดสอบ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ใบความรู้เรื่อง ตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต

ตัวการันต์ หมายถึง พยัญชนะที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับอยู่และไม่ต้องการให้ออกเสียง เพื่อรักษารูปศัพท์เดิมและสะดวกในการออกเสียง ตัวการันต์อาจเป็น พยัญชนะตัวเดียวหรือหลายตัวก็ได้ เช่น

อุปัทวี	ว	เป็นตัวการันต์
ยนตร์	ตร	เป็นตัวการันต์
พระลักษมณ์	ยมณ	เป็นตัวการันต์

นอกจากนี้ ตัวการันต์ อาจมีสระกำกับอยู่ได้ โดยไม่ต้องออกเสียงทั้งพยัญชนะและสระ เช่น

พันธุ์	อ่าน	พัน
จักรพรรดิ	อ่าน	จัก – กระ – พัน
รามเกียรติ์	อ่าน	ราม – มะ – เกียน

เครื่องหมายทัณฑฆาต (์) คือเครื่องหมายที่เขียนบนตัวพยัญชนะ เพื่อแสดงให้เห็นว่าพยัญชนะตัวนั้นไม่ออกเสียง

หลักการใช้ตัวการันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต

1. ์ ใช้ในกรณีไม่ออกเสียง ร และ ร นั้นได้ควบกับตัวสะกด เช่น พักตร์ ยนตร์ จันท์ อินทร์ เสาร์
2. ร ควบกับตัวสะกด และมีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับอยู่ ถือเป็นตัวการันต์ เช่น วันศุกร์ เทเวศร์
3. พยัญชนะที่มีสระกำกับและเป็นตัวการันต์ จะใช้ตัวสะกดไม่ได้ เช่น

จักรพรรดิ	อ่าน	จัก – กระ – พัน
พระศรีมหาโพธิ์	อ่าน	พระ – สี – มะ – หา – โโพ
4. คำไทยแท้ส่วนมากไม่ใช้ตัวการันต์ เช่น ดำรง ลำปาง คำริ ไพเราะ โถ่ สิงโต
5. คำไทยที่ใช้ตัวการันต์ เช่น ฝี่ว (ฝิว,ฝิ)

ใบงานเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

คำสั่ง ให้นักเรียนใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตในคำต่อไปนี้

1. อุทาหร.....
2. คอมพิวเตอร์.....
3. เพาเวอ.....พอย.....
4. อินเทอ.....เน็ต.....
5. คอนเสี.....ต
6. โลกาภิวัต.....
7. ซื่อสัต.....
8. ไปรษณ.....
9. กฎเกณฑ์.....
10. ผลิตภัณฑ์.....

แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

- คำชี้แจง** 1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วให้คะแนน
 2. เกณฑ์การให้คะแนน ปฏิบัติได้ 2 คะแนน พอใช้ได้ 1 คะแนน
 3. เกณฑ์ผ่านการประเมิน ได้ไม่ต่ำกว่า 80 %

ที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					รวม	ผลการประเมิน	
		ตั้งใจ เรียน	ร่วม สนทนา ซักถาม	มี มารยาท สุภาพ	ทำงาน สำเร็จ	สนุก สนาน เพลิดเพลิน		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									

ผู้ประเมิน

(นายสมพงษ์ ศรีพชาติ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ 3 เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท. 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้ รร(หัน) อ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำที่ใช้ รร (หัน) ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ใช้ รร (หัน) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้ รร (หัน) ได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการสอน

1. นักเรียนมีความสามารถในการสังเกต
2. นักเรียนมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ด้านคุณลักษณะ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

สาระการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำที่ใช้ รร (หัน) คือคำที่มี ร เรียงกันสองตัว เมื่อผสมอยู่กับพยัญชนะใด จะออกเสียงเป็น อัน ในมาตราแม่กน แต่ถ้ามีตัวสะกด รร (หัน) จะใช้แทนไม้หันอากาศ การใช้ รร (หัน) ในภาษาไทยจะใช้เขียนคำสันสกฤตและคำเขมรบางคำ หากเขียนสะกดผิดจะทำให้การสื่อสารไม่บรรลุวัตถุประสงค์ การเข้าใจหลักเกณฑ์การเขียนสะกดคำ จะช่วยให้เขียนคำได้ถูกต้องตลอดจนสามารถใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหา/สาระ

ในภาษาไทยเราใช้ รร (หัน) แทนเสียงสระอะ ในมาตราต่างๆและแทนเสียงอัน ในแม่กน การใช้ รร(หัน) ใช้เพื่อรักษาประวัติของคำหรือเพื่อความไพเราะ ดังนั้นการใช้ให้ถูกต้อง จำเป็นต้องอาศัยการสังเกตและการจดจำหลักการ ดังนี้

1. ใช้กับคำที่มาจาก รุ (เรผะ) ในภาษาสันสกฤต รร(หัน) จะออกเสียงเหมือนประสมด้วยสระอะ เช่น วรค-วรรณ สุว-สุวรรณ จรยา-จรรยา ธรรม-ธรรมกรม-กรรม
2. ใช้กับคำแผลง เช่น กระโชค-กรรโชค คลอง-ครรลอง บริษัท-ปรรษัท ประทัด-ปรรทัด ประทม-ปรรทม ประจบ-ปรรจบ บริหาร-ปรรหาร ปรีชา-ปรรชาย

หมายเหตุ

คำที่ใช้ รร (หัน) บางคำออกเสียงเป็นสองแบบ เช่น

สรรพ ออกเสียง สับ ในบางคำ สรรพนาม สรรพคุณ
สรรพ ออกเสียง สัน ในคำ สรรพากร

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนทำแบบทดสอบเรื่องคำที่ใช้ รร (หัน) ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูแสดงบัตรคำศัพท์ที่ใช้ รร (หัน) จำนวน 10 คำ ได้แก่ หัตถกรรม อัจฉริยะ รังสรรค์ จรรโลง อรรถรส บรรพบุรุษ บรรทุก วัฒนธรรม สรรพสินค้า สรรพากร นักเรียนฝึกออกเสียงและสังเกตความคล้ายคลึงกันของคำศัพท์

ขั้นสอน

1. นักเรียนแต่ละคนรับใบความรู้เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน) ศึกษาและช่วยกันอภิปรายสรุป
2. ครูอธิบายเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
3. นักเรียนเขียนคำอ่านของคำศัพท์ที่ครูนำมาฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสังเกตความคล้ายคลึงกันของคำศัพท์
4. นักเรียนค้นหาความหมายของคำในบัตรคำ จำนวน 10 คำ จากพจนานุกรม
5. นักเรียนช่วยกันคิดและหาคำที่ใช้ รร (หัน) นอกเหนือจากบัตรคำ คนละ 1 คำ พร้อมหาความหมาย
6. นักเรียนนำคำที่หาได้เขียนบนกระดานพร้อมความหมาย เขียนคำอ่านของคำ และจดบันทึกลงสมุด
7. ครูแจกใบงานเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน) ให้นักเรียนทำ
8. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบงาน
9. นักเรียนทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะ ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)
2. ใบงานเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)
3. บัตรคำ
4. พจนานุกรม

การวัดประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะทำกิจกรรม
2. ตรวจใบงานเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)
3. ตรวจแบบฝึกทักษะเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)
4. ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ใบความรู้เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

ในภาษาไทยเราใช้ รร (หัน) แทนเสียงสระอะ ในมาตราต่างๆและแทนเสียง อัน ในแม่ กน การใช้ รร(หัน) ใช้เพื่อรักษาประวัติของคำหรือเพื่อความไพเราะ ดังนั้นการใช้ให้ถูกต้อง จำเป็นต้องอาศัยการสังเกตและการจดจำหลักการ ดังนี้

1. ใช้กับคำที่มาจาก รุ (เรอะ) ในภาษาสันสกฤต รร(หัน) จะออกเสียงเหมือนประสมด้วย สระอะ เช่น วรุค-วรค สุรว-สุวรรณ จรุยา-จรรยา ฐรม-ธรรม กรุม-กรรม
2. ใช้กับคำแผลง เช่น กระจอก-กรรอก คลอง-ครรลอง บริษัท-บรษัท ประทัด-บรทัด ประทม-บรทม ประจบ-บรจบ บริหาร-บรหาร ปรีชา-บรชา

หมายเหตุ

คำที่ใช้ รร (หัน) บางคำออกเสียงเป็นสองแบบ เช่น

สรรพ ออกเสียง สับ ในบางคำ สรรพนาม สรรพคุณ

สรรพ ออกเสียง สัน ในคำ สรรพากร

ใบงานเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

คำสั่ง ให้นักเรียนแก้ไขคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. อัจฉนย์
2. พันธุก่า
3. บันยาศาส
4. ทัสนะ
5. บัณณาธิการ
6. สันพากร
7. บันพชา
8. บันทัด
9. บันทุก
10. หัตถก่า

แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

- คำชี้แจง** 1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วให้คะแนน
 2. เกณฑ์การให้คะแนน ปฏิบัติได้ 2 คะแนน พอใช้ได้ 1 คะแนน
 3. เกณฑ์ผ่านการประเมิน ได้ไม่ต่ำกว่า 80 %

ที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					รวม	ผลการประเมิน	
		ตั้งใจ เรียน	ร่วม สนทนา ซักถาม	มี มารยาท สุภาพ	ทำงาน สำเร็จ	สนุก สนาน เพลิดเพลิน		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									

ผู้ประเมิน

(นายสมพงษ์ ศรีพชาติ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ 4 เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท. 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ อ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง
3. นักเรียนจำแนกประเภทคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง
4. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการสอน

1. นักเรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์
2. นักเรียนมีทักษะกระบวนการกลุ่ม ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ด้านคุณลักษณะ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
2. นักเรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

สาระการเรียนรู้

สาระสำคัญ

อักษรควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร ล ว ผสมสระเดียวกัน อ่านออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัวพร้อมกัน การอ่านและเขียนคำที่มี ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้สื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และยังเป็นพื้นฐานของการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหา/สาระ

อักษรควบ คือ พยางค์ที่มีพยัญชนะต้น 6 ตัว ออกเสียงควบกล้ำกันได้ทั้ง 2 เสียง พยัญชนะที่นำมาเป็นตัวควบกล้ำ ได้แก่ ร ล ว ออกเสียงควบกล้ำในภาษาไทย

คำควบกล้ำ	พยัญชนะเสียงต้น
ร	กร ขร ตร ทร ปร พร
ล	กล ขล คล ปล ผล พล
ว	กว ขว คว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนทำแบบทดสอบเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูนำบัตรคำที่มี ร ล ควบกล้ำ 15 คำ มาให้นักเรียนสังเกต และอ่านพร้อมกัน ได้แก่ กระตือรือร้น เตรีอเตรุ่ ปราดเปรื่อง พรังพร้อม ตรวจตรา พลิกแพลง เกลื้อนกลาด กลับกลาย เปลี่ยนแปลง ครื้นเครง ทรุคโทรม ทรัพย์ เสร้าสร้อย แทรกแซง ทราบ
3. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเรื่อง คำควบกล้ำแท้ และควบกล้ำไม่แท้

ขั้นสอน

1. ครูแจกใบความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ และควบกล้ำไม่แท้ ให้นักเรียนศึกษา พร้อมกับครูอธิบายประกอบ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
2. นักเรียนฝึกออกเสียงคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ ซึ่งเป็นคำควบแท้ทั้ง 10 คำตามครู
3. ครูอธิบายถึงการออกเสียง ร ล จะออกเสียงต่างกัน คือ ร อ่านออกเสียง รัวลิ้น แต่ ล อ่านออกเสียงไม่รัวลิ้น
4. นักเรียนช่วยกันหาคำที่มี ร ล ควบกล้ำในบทเรียน และเขียนไว้บนกระดาน เพื่อฝึกออกเสียง และจดบันทึกลงสมุด
5. ครูแจกใบงานเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำให้นักเรียนทำ
6. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบงาน
7. นักเรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้

ร ล ควบกล้ำ

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ใบความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ และควบกล้ำไม่แท้
3. ใบงานเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

การวัดประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจใบงานเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ
3. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ
4. ตรวจสอบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เครื่องมือประเมิน

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. ใบงานเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ
3. ชุดแบบฝึกทักษะเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ
4. แบบทดสอบเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบชุดแบบฝึกทักษะ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. นักเรียนทำแบบทดสอบ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

บันทึกผลหลังสอน

.....

.....

.....

ใบความรู้เรื่อง คำควบกล้ำแท้ และควบกล้ำไม่แท้

คำควบกล้ำ คือ อักษรหรือพยัญชนะต้นใดก็ตามที่อยู่ร่วมสระเดียวกับ ร ล ว แล้วอ่านออกเสียงควบเป็นพยางค์เดียวกัน เช่น กราบ พระ ปราบ คลาน ขวาง กว่า คว่า ปลา แปลก

คำควบกล้ำ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. อักษรควบกล้ำแท้ คือ พยัญชนะต้นที่ควบกับ ร ล ว อยู่ในสระเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ควบกันเลย คือออกเสียงพร้อมกันทั้ง 2 ตัว

2. อักษรควบไม่แท้ คือ พยัญชนะต้นที่ควบกับ ร ล ว อยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว หรือออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่น

2.1 ออกเสียงเป็นพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว เช่น

จริง อ่านเสียงตัว จ ตัวเดียวเป็น จิง

ไซร์ อ่านเสียงตัว ซ ตัวเดียวเป็น ไซ้

2.2 ออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่น ได้แก่ คำที่มีอยู่ในคำกลอนต่อไปนี้

ทรวด ทรง ทราบ ทราม ทราย ทรุคโทรม หมายนค อินทรี

มัทรี อินทรีย์มี เทริดนนทรี พุทรา เพรา

ทรวง ไทร ทรัพย์ แทรก วัด โทรมนัสย์* ละเชิงเทรา

ตัว “ทร” เหล่านี้ ออกสำเนียงเป็นเสียง “ซ”

(*คำว่า โทรมนัสย์ ปัจจุบันเขียนเป็น โทมัส)

ทรวด อ่านว่า ซวด

ทรง อ่านว่า ซง

ทราบ อ่านว่า ซาบ

ใบงานเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

คำสั่ง ให้นักเรียนแก้ไขคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำต่อไปนี้ ให้ถูกต้อง

1. คลอบคลัว
2. เตล็ดเตร่
3. ปราบเปลื่อง
4. ครึนเคลง
5. พลั้งพร้อม
6. พริกแพลง
7. กลมเกรี้ยว
8. ครอบเครีย
9. เกรื่อนกราด
10. โปรบปลาย

แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

- คำชี้แจง 1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วให้คะแนน
 2. เกณฑ์การให้คะแนน ปฏิบัติได้ 2 คะแนน พอใช้ได้ 1 คะแนน
 3. เกณฑ์ผ่านการประเมิน ได้ไม่ต่ำกว่า 80 %

ที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					รวม	ผลการประเมิน	
		ตั้งใจ เรียน	ร่วม สนทนา ซักถาม	มี มารยาท สุภาพ	ทำงาน สำเร็จ	สนุก สนาน เพลิดเพลิน		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									

ผู้ประเมิน

(นายสมพงษ์ ศรีพยาด)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ 5 เรื่อง คำพ้องเสียง

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท. 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเขียนสะกดคำเรื่อง คำพ้องเสียง อ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเลือกใช้คำพ้องเสียงได้ถูกต้อง
4. นักเรียนนำคำพ้องเสียงไปแต่งประโยคได้ตรงตามความหมาย

ด้านทักษะ / กระบวนการสอน

1. นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ด้านคุณลักษณะ

1. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน

สาระการเรียนรู้

สาระสำคัญ

คำพ้องเสียง คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกัน และต่างความหมายกัน หากเขียนสะกดผิดจะทำให้การสื่อสารไม่บรรลุวัตถุประสงค์ การเข้าใจหลักเกณฑ์การเขียนสะกดคำ จะช่วยให้เขียนคำได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหา/สาระ

คำพ้องมี 2 ประเภท คือ คำพ้องเสียงและคำพ้องรูป

1. คำพ้องเสียง คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน และเขียนต่างกัน เช่น กาน การ กาล กภาพ การณ์ กานต์ เป็นต้น

2. คำพ้องรูป คือ คำที่เขียนเหมือนกัน แต่อ่านออกเสียงไม่เหมือนกัน และมีความหมายต่างกันด้วย การอ่านคำพ้องรูปจะต้องสังเกตความหมายของคำใกล้เคียง หรือคำที่มาประกอบคำนั้น ๆ จึงจะอ่านได้ถูกต้อง เช่น

พิชัยฝึกสมาธิโดยนั่งสมาธิกำหนดลมหายใจเข้าออก

โรคพยาธิรุมเร้าเด็ก ๆ ตามชนบทเพราะมีพยาธิตัวจิ๋วขึ้นสมอง

หลักการสังเกตการอ่านคำพ้องรูป

1. ถ้าเป็นคำประพันธ์ดูจากการสยัผัส
2. ถ้าเป็นข้อความหรือประโยค ดูที่ข้อความประกอบใกล้เคียง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. นักเรียนทำแบบทดสอบเรื่อง คำพ้องเสียง ทดสอบก่อนเรียน
2. นักเรียนร้องเพลงคำพ้องรูปและคำพ้องเสียง
3. นักเรียนสังเกตคำที่พบจากเนื้อเพลง และเขียนคำไว้บนกระดาน ซึ่งได้แก่ คำว่า โคลง โคลง แหน แหน กระทำ พระธรรม แพร่พันธ์ พรรณ ผูกพัน
4. นักเรียนช่วยกันหาความหมายคำในเนื้อเพลงคำพ้องรูปและพ้องเสียงที่เขียนไว้บนกระดาน
5. นักเรียนสังเกตลักษณะของคำที่ช่วยกันหาความหมายและบอกลักษณะของคำว่าเป็นคำพ้องประเภทใด เช่น
 - คำที่มีรูปร่างต่างกันแต่อ่านออกเสียงอย่างเดียวกัน
 - คำที่มีรูปเหมือนกันแต่ออกเสียงต่างกันและมีความหมายต่างกัน

ขั้นสอน

1. แจกใบความรู้เรื่อง คำพ้องให้นักเรียนศึกษาและครูอธิบายประกอบ
2. ครูนำคำที่เตรียมไว้ให้นักเรียนอ่าน ซึ่งมีคำดังนี้ พัน จัน การ พรรณ อนุญาต

จันท์ เกิน พืชพันธุ์ มารยาท จันท์ กาล สัมพันธ์ พยัคฆ์ โจษจัน กานต์ กาญจน์ กภาพ

3. นักเรียนเปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำข้างต้น
4. นักเรียนช่วยกันจัดประเภทของคำพ้องและให้บอกว่า เป็นคำพ้องประเภทใด
5. นำคำที่หาความหมายและจัดประเภทมาแต่งประโยค
6. ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องความหมายของคำและประโยค
7. นักเรียนช่วยกันบอกลักษณะของคำพ้องเสียงโดยละเอียด
8. ครูแจกใบงานเรื่อง คำพ้องเสียงให้นักเรียนทำ
9. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยใบงาน
10. นักเรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำพ้อง

เสียง

ขั้นสรุป

1. นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของคำพ้องเสียง
2. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. เพลงคำพ้องรูปและคำพ้องเสียง
2. บัตรคำเรื่อง คำพ้องเสียง
3. ใบความรู้เรื่อง คำพ้องเสียง
4. ใบงานเรื่อง คำพ้องเสียง

การวัดประเมินผล

วิธีการวัดผล

1. สังเกตพฤติกรรมนักเรียนขณะร่วมกิจกรรม
2. ตรวจใบงานเรื่อง คำพ้องเสียง
3. ตรวจแบบฝึกทักษะเรื่อง คำพ้องเสียง
4. ตรวจแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ใบความรู้เรื่อง คำพ้องเสียง

คำพ้องเสียง คือ คำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดต่างกัน และมีความหมายแตกต่างกันไป เช่น

กัณฐ์	คอ
กัณฑ์	เรื่อง หมวด ตอน
กัณฑ์	ตัด โคน
กัณย์	สาวรุ่น สาวน้อย
กัลป์	เวลาที่ยาวนาน
กาญจน์	ทอง
กานท์	บทกลอน
การ	งาน
การณ	เหตุ เค้า มูล
กาล	เวลา
กาฬ	ดำ รอยดำหรือแดงที่ผุดขึ้นตามร่างกายคนที่ตายไปแล้ว
ขัน	ภาชนะชนิดหนึ่ง อากาศส่งเสียงของไก่อหรือนกบางชนิด ทำให้แน่น นำหัวเราะ
ขันท์	ภาค ตอน ส่วน
ขันธุ์	หมู ส่วน กอง
ขรรค์	อาวุธชนิดหนึ่ง
จันท์	คูร้าย หยาบช้า คุ้นเฉียว น้ำจันท์(สุราเมรัย ใช้เป็นคำราชาศัพท์)
จัน	ต้นไม้ผลชนิดหนึ่ง ผลหอมหวาน
จันทน์	ต้นไม้ชนิดหนึ่ง ไม้ ดอกและผลหอม
จันทร	ดวงเดือน
จรรย์	ความประพฤติ เช่น พรหมจรรย์
คาด	ลาด ปู คาดฟ้า
คายน	มากมาย เกือบกลาด ฝืนชนิดหนึ่ง
คาน	ดินเหนียว หินแข็ง

บาด	ทำให้เป็นแผลด้วยของมีคม
बात	ตก ตกไป เช่น อุกกาบาต บิณฑบาต
บาตร	ภาชนะใส่อาหารของนักบวช
บาท	เท่า เจริง มาตรฐานของไทย
บาทว์	พยางค์หลังของคำอุบาทว์(อัปรีชฺ์ จัญไร)
บาศ	บัว
บาศก์	ลูกเต๋า ลูกสกา ลูกบาศก์
พันธ์	ผูก มัด ตรึง
พรรณ	สีของผิว ชนิด
พัน	เรียกจำนวน วงรอบด้วยสิ่งที่เป็นเส้นด้าย
พันธ์	พวกพ้อง พี่น้อง วงศ์วาน
สันต์	สอบ
สรร	คัดเลือก
สรรค์	สร้าง
สรรพ์	ทั้งหมด
อินทรี	ชื่อนกขนาดใหญ่ในวงศ์เดียวกับเหยี่ยว
อินทรีชฺ์	ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สิ่งมีชีวิต

ใบงานเรื่อง คำพ้องเสียง

คำสั่ง จงขีดเส้นใต้คำในวงเล็บ ให้ตรงกับสำนวนต่อไปนี้

1. งมเข็มในมหา (สมุทร , สมุด)
2. ตกบันไดพลอย (โจร , โจน)
3. กงเกวียน (กรรม , กำ) เกวียน
4. ตัก (บาตร , บาท) อย่าถามพระ
5. คีด (สี , ศรี) ตีป่า
6. ทำคุณบูชาโทษ โปรด (สัตว์, สัตย์) ได้บาป
7. ใจไม้ (ไส้ , ใส) ระกำ
8. ต้อนรับขับ (สู้ , ชู)
9. กินเหล็ก กิน (ไหล , ไหล)
10. กระจายหมาย (จันทน์ , จันทร)

แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

- คำชี้แจง 1. สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแล้วให้คะแนน
 2. เกณฑ์การให้คะแนน ปฏิบัติดี ได้ 2 คะแนน พอใช้ได้ 1 คะแนน
 3. เกณฑ์ผ่านการประเมิน ได้ไม่ต่ำกว่า 80 %

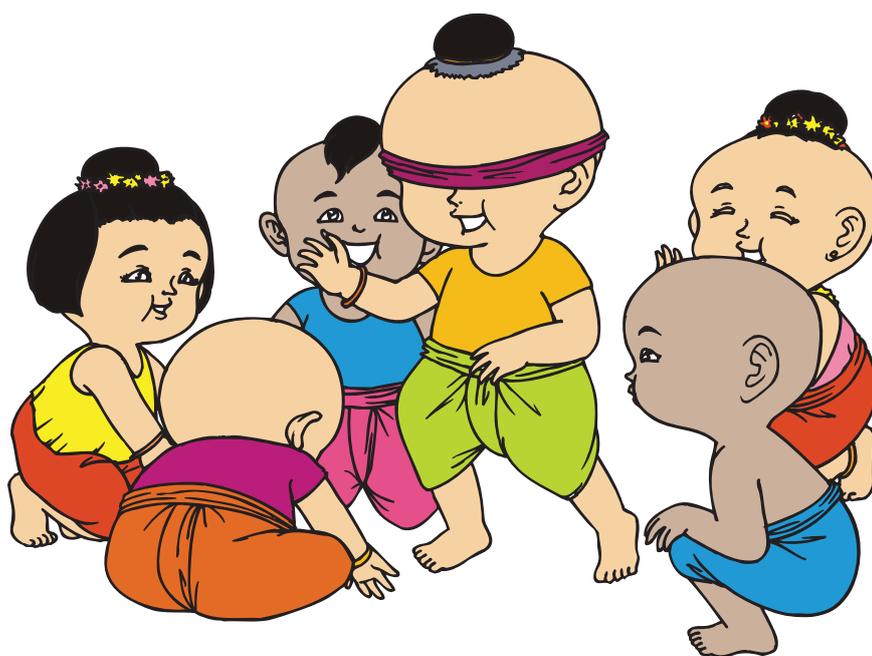
ที่	ชื่อ - นามสกุล	รายการประเมิน					รวม	ผลการประเมิน	
		ตั้งใจ เรียน	ร่วม สนทนา ซักถาม	มี มารยาท สุภาพ	ทำงาน สำเร็จ	สนุก สนาน เพลิดเพลิน		ผ่าน	ไม่ ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									

ผู้ประเมิน

(นายสมพงษ์ ศรีพยาด)

ภาคผนวก ข
ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

นายสมพงษ์ ศรีพยาด

คำชี้แจง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เป็นชุดแบบฝึกที่ใช้ข้อมูลจากหนังสือภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า ซึ่งตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมถึงข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนมีโอกาส ฝึกฝน ประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง ได้มีความรู้ถูกต้อง และจดจำการเขียนสะกดคำ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มีทั้งหมด 10 กิจกรรม ขอบข่ายของเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาจัดทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำได้จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาความบกพร่องในด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ครูควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า เมื่อเรียนจบแล้ว นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. บทเรียนนี้เสนอเนื้อเรื่อง การเขียนสะกดคำส่วนย่อยๆ ต่อเนื่องกันไป
3. อ่านคำสั่งในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำแต่ละชุดแล้ว ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละกิจกรรม
4. ดูเฉลยด้านหลังของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
5. ถ้าตอบผิดขอให้กลับไปเขียนคำตอบใหม่อีกครั้ง จนถูกต้อง
6. เมื่อจบแบบฝึกแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึก เพื่อวัดความเข้าใจของนักเรียนอีกครั้ง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำแนะนำในการฝึกเขียนสะกดคำในชุดแบบฝึก

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ให้เขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมี 10 กิจกรรม นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น

วิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1. ศึกษาในความรู้และเอกสารประกอบชุดแบบฝึกการสะกดคำให้เข้าใจ
2. อ่านคำชี้แจงหรือคำอธิบาย วิธีการทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดก่อนลงมือทำ
3. นักเรียนสามารถเขียนคำตอบ ตามคำชี้แจง หรือคำอธิบายลงในชุดแบบฝึกได้เลย โดยเริ่มทำจากกิจกรรมที่ 1 ก่อน
4. หากสงสัยกิจกรรมใดหรือชุดใด ให้สอบถาม ขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
5. ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและเชื่อมั่น จึงจะทำให้เขียนสะกดได้ถูกต้องแม่นยำ

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดให้ครบทุกกิจกรรม จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนา ทักษะทางภาษาและทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
2. นักเรียนจำแนกประเภทของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
3. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
4. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง

มาตราตัวสะกด

มาตราตัวสะกด

มาตราตัวสะกด คือ พยางค์ที่ประสมอยู่ข้างหลังพยางค์ ในแม่ ก. กา ทำให้แม่ ก. กา มีตัวสะกด เช่น ทา เมื่อประสมกัน ง เป็น ทาง

มาตราตัวสะกด มีทั้งหมด 8 มาตรา คือ แม่กก แม่กค แม่กบ แม่กม แม่กง แม่กน แม่เกย แม่เกอว

มาตราตัวสะกดตรงมาตรา ใช้ตัวสะกดตัวเดียว มี 4 มาตรา คือ

1. แม่กง ใช้ตัว ง สะกด เช่น นาง หนึ่ง แปรง แข็งแรง มะปราง ฝรั่ง ดอง ของแห้ง แป้ง
2. แม่กม ใช้ตัว ม สะกด เช่น สาม ปลอม เสียม แรม
3. แม่เกย ใช้ตัว ย สะกด เช่น เฉยเมย สวย ปลาย หลาย ทำลาย ขโมย สมัย ขยาย
4. แม่เกอว ใช้ตัว ว สะกด เช่น สาว หนาว เจียว มะนาว สีขาว กล่าว เปรี๊ยว เลว

มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกันหลายตัว
เพราะออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน เรียกว่าตัวสะกดไม่ตรงมาตรา มี 4
มาตรา คือ

1. แม่กน ใช้ตัว น ญ ณ ร ลพ สะกด เช่น นาน วิญญาณ บุญ
กราฟ สุภาพ สรรพสินค้า
2. แม่กก ใช้ตัว ก ข ค ฃ สะกด เช่น นก หก เมฆ โขด
ประโยชน์ สุข
3. แม่กด ใช้ตัว ด จ ช ฌ ฎ ฏ ต ถ ท ฐ ศษ ส สะกด เช่น
ขาด จด บุญคุณ รถยนต์ชาติ กฎ ปฏิบัติ กระดาษ บาท
4. แม่กบ ใช้ตัว บ ป ภ พ ฟ สะกด เช่น พบ รูปภาพ ศพ ยีราฟ

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง คำต่อไปนี้อยู่ในมาตราตัวสะกดใดและมีกี่พยางค์

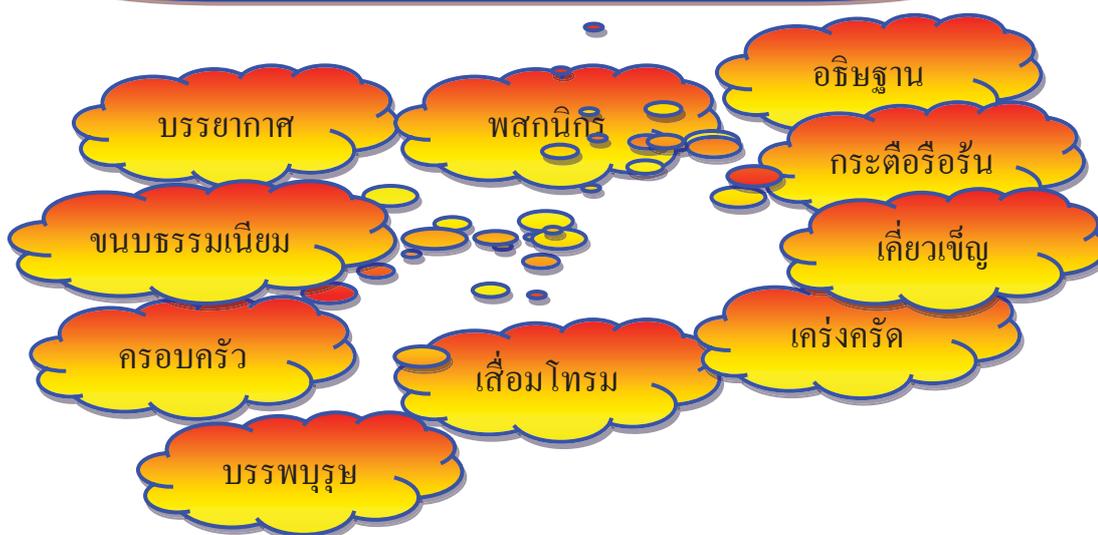

1. กราฟ	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
2. เคี้ยวเจี๊ย	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
3. สาธารณสุข	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
4. พสกนิกร	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
5. นมัสการ	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
6. บรรณาธิการ	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
7. อุตสาหกรรม	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
8. บรรพบุรุษ	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
9. กัญพิบัติ	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์
10. ชรรษชาติ	มาตราตัวสะกด..... มี.....พยางค์

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

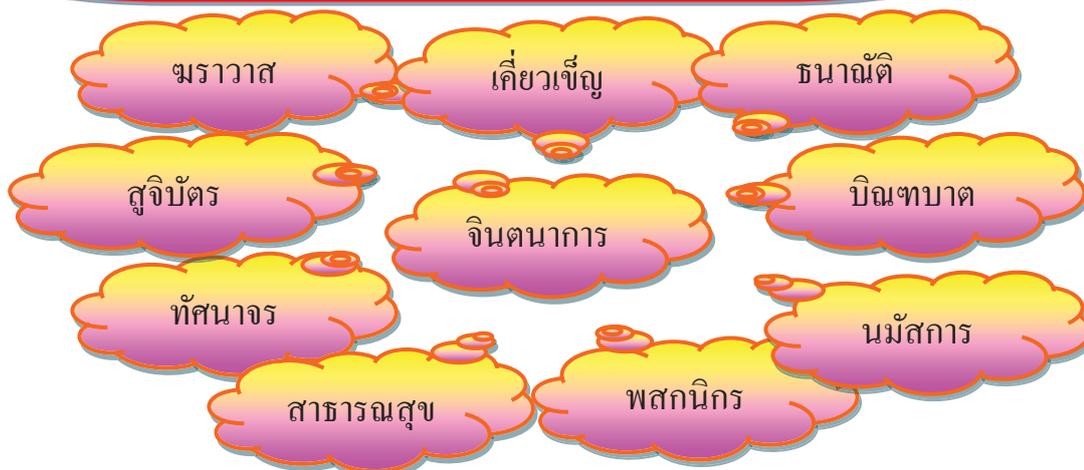

_____ ยามเช้าดวงอาทิตย์ทอแสง อ่อนๆเรื่อเรืองกระจายทาบท้องฟ้า
 หมุ่นกกาส่งเสียงร้องและออกหาอาหาร คนแก่คนเฒ่าตื่นแต่เช้า _____
 เตรียมสำหรับกับข้าวเพื่อตัดบาตรพระเสร็จแล้วคนแก่จะตั้งจิต _____
 กรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ _____ และเจ้ากรรมนายเวร แบบแผนนี้เป็น
 ประเพณีที่ปฏิบัติกันมาอย่าง _____ โดยคนแก่พยายามปลุกฝังและ _____
 ลูกหลานใน _____ ของตน ให้มุ่งมั่นบำรุงพระพุทธศาสนา และไม่ทำตัว
 ให้เป็นปัญหาหรือซ้ำเติมสังคมซึ่งกำลัง _____ ลง เยาวชนรุ่นหลังปฏิบัติ
 ตามคนแก่โดยช่วยกันทะนุบำรุงศาสนา เพื่อสืบสาน _____ ประเพณีที่ดี
 เป็น _____ ที่ดี ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง เรียงลำดับคำที่กำหนดให้ตามพจนานุกรม พร้อมทั้ง
บอกความหมายของคำให้ถูกต้อง

คำ ที่	คำ	มาตราตัวสะกด	ความหมาย
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์และเขียนคำอ่าน

พระพุทธรูปหามณีรัตนปฏิมากร (พระแก้วมรกต)

พระพุทธรูปหามณีรัตนปฏิมากร (พระแก้วมรกต) ประดิษฐานอยู่ใน

พระ _____ วัดพระศรีรัตน _____ (วัดพระแก้ว) กรุงเทพมหานคร

ด้วยเหตุที่เป็น _____ ที่แกะสลักจากหินสีเขียว ประชาชนทั่วไป จึงนิยม

เรียกว่า _____

พระแก้วมรกตเป็นพระพุทธรูปปาง _____ พุทธศิลป์เชียงแสน

พบครั้งแรกในพระเจดีย์เก่าเมืองเชียงราย พระเจ้าสามฝั่งแกนกษัตริย์แห่งล้านนา

ได้จัดกระบวนมาอัญเชิญเพื่อไปประดิษฐานที่เมืองเชียงใหม่ แต่ช้างที่อัญเชิญ

พระแก้วมรกตไปไม่ยอมเข้าเมืองเชียงใหม่ แต่เลยไปถึงเมืองลำปาง จึงต้อง

_____ อยู่ที่วัดพระแก้วดอนเต้า ณ เมืองลำปาง ต่อมาพระเจ้าติโลกราช

แห่งล้านนาได้ _____ พระแก้วมรกตไปประดิษฐานที่ _____ วัดเจดีย์หลวง
เมืองเชียงใหม่มานานถึง 84 ปี หลังจากนั้นพระเจ้าไชยเชษฐา _____ แห่ง
กรุงศรีสัตนาคณหุต ได้ัญเชิญพระแก้วมรกตไปประดิษฐานยังเมืองหลวงพระบาง
และเมืองเวียงจันทน์ ต่อมารัชกาลที่ 1 ได้ัญเชิญมาไว้ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
พระแก้วมรกตเป็นพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของไทย เป็นที่เคารพ _____
ของชาวพุทธทั้งปวง

1. อุโบสถ คำอ่าน _____

2. ศาสดาราม คำอ่าน _____

3. พระพุทธรูป คำอ่าน _____

4. พระแก้วมรกต คำอ่าน _____

5. สมာธิ คำอ่าน _____

6. ัญเชิญ คำอ่าน _____

7. ประดิษฐาน คำอ่าน _____

8. วิหาร คำอ่าน _____

9. กษัตริย์ คำอ่าน _____

10. สักการบูชา คำอ่าน _____

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง เติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับข้อความทางขวามือ

1.

เ	คิ			เ	จี	
---	----	--	--	---	----	--

 😊 บีบบังคับ, บีบคั้นให้ได้ความลำบาก
2.

ม		า	ว	า	
---	--	---	---	---	--

 😊 คนทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่นักบวช
3.

สู	ิ	บ้		ร
----	---	----	--	---

 😊 ใบแสดงรายการ
4.

น	เ		ก	า	
---	---	--	---	---	--

 😊 การแสดงความนอบน้อม โดยการกราบไหว้
5.

อ้		จ			ย้
----	--	---	--	--	----

 😊 แปลก, ประหลาด
6.

	ธิ		ฐ	า	
--	----	--	---	---	--

 😊 ตั้งใจมุ่งมั่นอย่างใดอย่างหนึ่ง
7.

ภั		พิ	ั	
----	--	----	---	--

 😊 สิ่งที่น่ากลัว, อันตราย
8.

ม	□			ย้
---	---	--	--	----

 😊 สัตว์ที่รู้จักใช้เหตุผล, สัตว์ที่มีจิตใจสูง, คน
9.

พ	ส		นิ		
---	---	--	----	--	--

 😊 คนที่อยู่ในประเทศ
10.

ส			พ	า	ก	
---	--	--	---	---	---	--

 😊 อาการที่เก็บจากสิ่งที่เป็นเองหรือมีป่อเกิดเป็นรายได้

กิจกรรมที่ 6

คำชี้แจง เติมตัวสะกดคำต่อไปนี้และแต่งประโยค

1. ทั__ ยี__ ประโยค _____

2. พรอ__ ประโยค _____

3. บี__ ทบา__ ประโยค _____

4. นม้__ กา__ ประโยค _____

5. ไวรั__ ประโยค _____

6. มนุ__ ย้ ประโยค _____

7. อธิ__ ลฐา__ ประโยค _____

8. อ้_จ__ ย้ ประโยค _____

9. จิ__ ตนากา__ ประโยค _____

10. ท้_นาจ__ ประโยค _____

กิจกรรมที่ 7

คำชี้แจง หาคำศัพท์จากความหมายและคำใบ้ที่กำหนดให้

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ฉ ลงท้ายด้วย ส หมายถึง
คนทั่ว ๆ ไปไม่ใช่นักบวช

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ม ลงท้ายด้วย ย หมายถึง
สัตว์ที่รู้จักใช้เหตุผล, สัตว์ที่มี
จิตใจสูง, คน

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
น ลงท้ายด้วย ร หมายถึง
การแสดงการนอบน้อมด้วย
การไหว้

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ภ ลงท้ายด้วย ต หมายถึง
สิ่งน่ากลัว, อันตราย,
ความฉิบหาย

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
จ ลงท้ายด้วย ร หมายถึง
การสร้างภาพขึ้นในใจ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
อ ลงท้ายด้วย น หมายถึง
ตั้งใจ มุ่งมั่นอย่างใดอย่าง
หนึ่ง ตั้งจิตปรารถนาขอต่อ
สิ่งศักดิ์สิทธิ์

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ค ลงท้ายด้วย ฉ หมายถึง
บีบบังคับ, บีบบั่นให้ได้รับ
ความลำบาก

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ท ลงท้ายด้วย ร หมายถึง
เที่ยวไป

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
พ ลงท้ายด้วย ก หมายถึง
หมู่ชน, พลเมือง

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ป ลงท้ายด้วย ย์ หมายถึง
สิ่งที่น่าอัศจรรย์

ความหมาย

1. การแสดงดนตรีสากลแบบหนึ่ง ใช้เครื่องดนตรีวงใหญ่
2. การแสดงความนอบน้อมโดยการไหว้
3. การสร้างภาพขึ้นในใจ
4. ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับแพทย์, ป้องกัน, บำบัด รักษาและส่งเสริมสุขภาพประชาชน
5. ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มาก ครอบคลุมไปทั่วโลก
6. ความงามในธรรมชาติ หรืองานศิลปะ ที่แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจและรู้สึกได้
7. ตั้งใจมุ่งมั่นอย่างใดอย่างหนึ่ง, ตั้งจิตปรารถนา ขอต้อสิ่งศักดิ์สิทธิ์
8. หมู่ชน, พลเมือง
9. ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งกระบวนการความรู้เชิงประจักษ์
10. คนทั่ว ๆ ไปไม่ใช่นักบวช

กิจกรรมที่ 9

คำชี้แจง จากตารางพยัญชนะและสระนี้ ให้นักเรียนหาคำ
ทั้งแนวตั้งและแนวนอน และเขียนคำลงในช่องว่าง

โ	ท	ร	ทั	ศ	น์	ง	ค	จ	ต	ท	ล
ส	ค	ก	ญ	พ	อ	น	ก	ค	ก	ค	ห
ต	อ	บ	แ	ท	น	ฟ	จ	บ	า	ล	ย
ย	ง	ณ	ค	ม	ม้	ล	ช	ฝ	ต	อ	ว
ศ	เ	ญ	ก	พ	ส	ก	นิ	ก	ร	ง	ท
ง	ลี	น	ฌ	ง	ก	ค	ช	ป	ง	ต	รุ
จ	อ	ย	ญ	โ	า	ก	ญ	จ	ข	ถ	ด
ท	ก	ง	ว	ฌ	ร	า	ว	า	ส	ค	โ
ศ	ส	อ	ษ	ษ	ล	ย	ต	ญ	ค	ย	ท
ช	ร	ค	อ	ณ	ว	ตั	ก	บ	า	ต	ร
บ	ร	ร	ณ	า	รั	ก	ษ์	อ	ช	ร	ม

ตัวอย่าง โทรทัศน์

แนวตั้ง

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

แนวนอน

6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

กิจกรรมที่ 10

คำชี้แจง เรียงลำดับคำที่กำหนดให้ตามพจนานุกรม
และนำคำไปแต่งเป็นเรื่องราว พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่อง

จินตนาการ	ภัยพิบัติ	บรรยากาศ	ปาฏิหาริย์	จรรยาบรรณ
ออมทรัพย์	มนุษย์	อริยฐาน	ครั้นครัง	ทัศนจักร

เฉลยกิจกรรมที่ 1

1. กราฟ	แม่กบ	1 พยางค์
2. เคี้ยวข้าว	แม่กน	2 พยางค์
3. สาธารณสุข	แม่กก	5 พยางค์
4. พสกนิกร	แม่กน	4 พยางค์
5. นมัสการ	แม่กน	4 พยางค์
6. บรรณาธิการ	แม่กน	4 พยางค์
7. อุตสาหกรรม	แม่กน	4 พยางค์
8. บรรพบุรุษ	แม่กค	4 พยางค์
9. ภัยพิบัติ	แม่กค	3 พยางค์
10. ธรรมชาติ	แม่กค	3 พยางค์

เฉลยกิจกรรมที่ 2

1. บรรยายภาพ
 2. กระตือรือร้น
 3. พสกนิกร
 4. อธิษฐาน
 5. บรรพบุรุษ
 6. ขนบธรรมเนียม
 7. เครื่องครัด
 8. เคี้ยวข้าว
 9. ครอบครัว
 10. เลื่อมโทรม

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. เคี้ยวเจี๊ญ	แม่กน ความหมาย	บิบบังคับ, บิบคั้นให้ได้ลำบาก
2. ฆราวาส	แม่กด ความหมาย	คนทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่นักบวช
3. จินตนาการ	แม่กน ความหมาย	การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ
4. ธนาณัติ	แม่กด ความหมาย	การส่งเงินทางไปรษณีย์
5. นมัสการ	แม่กน ความหมาย	การแสดงความนอบน้อมโดยการไหว้
6. บิณฑบาต	แม่กด ความหมาย	พระภิกษุ สามเณร รับของที่เขานำมาใส่บาตร
7. พสกนิกร	แม่กน ความหมาย	คนที่อยู่ในประเทศ
8. สาธารณสุข	แม่กก ความหมาย	ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์
9. สูจิบัตร	แม่กด ความหมาย	ใบแสดงรายการ
10. ทักษนาจร	แม่กน ความหมาย	ท่องเที่ยว

เฉลยกิจกรรมที่ 4

1.	อุโบสถ	อ่านว่า	อุ-โบ-สฺต
2.	ศาสดาราม	อ่านว่า	สาด-สะ-ดา-ราม
3.	พระพุทธรูป	อ่านว่า	พระ-พุท-ทะ-รฺูป
4.	พระแก้วมรกต	อ่านว่า	พระ-แก้ว-มอ-ระ-กต
5.	สมาธิ	อ่านว่า	สะ-มา-ที
6.	ประดิษฐาน	อ่านว่า	ประ-ดิศ-สะ-ถาน
7.	อัญเชิญ	อ่านว่า	อัน-เชิน
8.	วิหาร	อ่านว่า	วิ-หาน
9.	กษัตริย์	อ่านว่า	กะ-สัศ
10.	สักการบูชา	อ่านว่า	สัก-กา-ระ-บุ-ชา

เฉลยกิจกรรมที่ 5

1. เคี้ยวข้าว
2. ฆราวาส
3. สูจิบัตร
4. นมัสการ
5. อัจฉรย์
6. อธิษฐาน
7. ภัยพิบัติ
8. มนุษย์
9. พสกนิกร
10. สรรพากร

เฉลยกิจกรรมที่ 6

1. ทักษิณ
2. พรอท
3. บินทบาท
4. นมัสการ
5. ไวรัส
6. มนุษย์
7. อธิษฐาน
8. อัจฉรย์
9. จินตนาการ
10. ทศนาจร

เฉลยกิจกรรมที่ 7

1. ฃรวัส
2. นมัสการ
3. จินตนาการ
4. มนุษย์
5. ภัยพิบัติ
6. อธิษฐาน
7. เคียวเจ็ญ
8. พสกนิกร
9. ปาฏิหาริย์
10. ทศนาจร

เฉลยกิจกรรมที่ 8

1. คอนเสิร์ต
2. นมัสการ
3. จินตนาการ
4. สาธารณสุข
5. อินเทอร์เน็ต
6. ศูนย์วิทยภาพ
7. อธิษฐาน
8. พสกนิกร
9. วิทยาศาสตร์
10. พระวาสา

เฉลยกิจกรรมที่ 9

1. เลือกสรร
2. โฆษณา
3. นมัสการ
4. ทดลอง
5. ทรุคโทรม
6. ตอบแทน
7. พสกนิกร
8. ฃรราวาส
9. ตักบาตร
10. บรรณารักษ์

เฉลยกิจกรรมที่ 10

1. ขรุขระ
2. กรีนเครง
3. จินตนาการ
4. ทศนาจร
5. บรรยากาศ
6. ปาฏิหาริย์
7. ภัยพิบัติ
8. มนุษย์
9. อธิษฐาน
10. ออมทรัพย์

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบคำที่มีตัวสะกด จำนวน 5 ข้อ

ต่างจากเพื่อน

ตอนที่ 3 แบบทดสอบเลือกคำตอบตรงกับความหมาย จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตราแม่กก

ก. กัมปนาท	ข. ลิขสิทธิ์
ค. ปรรณนา	ง. ประโยค
2. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตราแม่กบ

ก. วิทยาศาสตร์	ข. ไวร้ส
ค. รูปภาพ	ง. กกล้าหาญ
3. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตราแม่กน

ก. เศรษฐกิจ	ข. ภัยพิบัติ
ค. ตักบาตร	ง. ทศกัณฑ์
4. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตราแม่กค

ก. สัมภาษณ์	ข. สร้างสรรค์
ค. สามีคคี	ง. สหกรณ์

ตอนที่ 3 เลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย

เอกราช ศัลยแพทย์ วรรณยุกต์ พิพิธภัณฑ ธนบัตร

1. _____ เครื่องหมายแสดงเสียงสูง ต่ำ ของคำในภาษาไทย
2. _____ แพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ผ่าตัด
3. _____ สถานที่เก็บรวบรวมหรือแสดงสิ่งต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ
ด้านวัฒนธรรมหรือวิทยาศาสตร์
4. _____ ความเป็นอิสระภาพ ไม่ขึ้นกับใคร
5. _____ สิ่งที่ใช้แทนเงินตรา ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ออกให้ใช้ชำระหนี้
ได้ตามกฎหมาย

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงมาตรา

ตอนที่ 1

1. ข	6. ค
2. ค	7. ก
3. ง	8. ค
4. ก	9. ค
5. ค	10. ข

ตอนที่ 2

1. สุภายิต
2. ยูโรป
3. ผนวช
4. อาวุธ
5. จลาจล

ตอนที่ 3

1. วรรณยุกต์
2. ศัลยแพทย์
3. พิพิธภัณฑ
4. เอกราช
5. ชนบัตร

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง คำที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

นายสมพงษ์ ศรีพยาด

คำชี้แจง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดทำขึ้น เพื่อประกอบการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เป็นชุดแบบฝึกที่ใช้ข้อมูลจากหนังสือภาษา พาทีและวรรณคดีลำนํ้า ซึ่งตรงตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมถึง ข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีโอกาส ฝึกฝน ประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง ได้มีความรู้ถูกต้อง และจดจำการเขียนสะกดคำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ มีทั้งหมด 10 กิจกรรม ขอบข่ายของเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาจัดทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ได้จากการ วิเคราะห์สภาพปัญหาความบกพร่องในด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ ครูควร ปฏิบัติ ดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า เมื่อเรียนจบแล้ว นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. บทเรียนนี้เสนอเนื้อเรื่อง การเขียนสะกดคำส่วนย่อยๆ ต่อเนื่องกันไป
3. อ่านคำสั่งในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำแต่ละชุดแล้ว ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

ในแต่ละกิจกรรม

4. ดูเฉลยด้านหลังของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
5. ถ้าตอบผิดขอให้กลับไปเขียนคำตอบใหม่อีกครั้งจนถูกต้อง
6. เมื่อจบแบบฝึกแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึก เพื่อวัดความเข้าใจ ของ นักเรียนอีกครั้ง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

คำแนะนำในการฝึกเขียนสะกดคำในชุดแบบฝึก

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ให้เขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมี 10 กิจกรรม นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น

วิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1. ศึกษาใบความรู้และเอกสารประกอบชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำให้เข้าใจ
2. อ่านคำชี้แจงหรือคำอธิบาย วิธีการทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดก่อนลงมือทำ
3. นักเรียนสามารถเขียนคำตอบ ตามคำชี้แจงหรือคำอธิบายลงในชุดแบบฝึกได้เลยโดยเริ่มทำจากกิจกรรมที่ 1 ก่อน
4. หากสงสัยกิจกรรมใดหรือชุดใดให้สอบถามขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
5. ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและเชื่อมั่น จึงจะทำให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดให้ครบทุกกิจกรรม จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาและทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกความหมายของเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้ถูกต้อง
3. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับได้ถูกต้อง

ตัวการ์นต์และเครื่องหมายทัณฑฆาต

ตัวการ์นต์ คือ พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาต (')

กำกับอยู่เวลาอ่านจะไม่ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น

- การใช้พยัญชนะการ์นต์ท้ายเสียงสระ เช่น

วิวาท์ เคราะห์ พาท์ โล่เทห์ มโนราห์

- พยัญชนะการ์นต์ที่มีรูปสระกำกับ เช่น โภธิ์

บริสุทธี พันธุ์ สันต์ ศักดิ์ สิทธิ ปริดีเปรม

บาทบงส์ ยานต์ลู่ สิ้นธุ์

- คำที่มีพยัญชนะท้ายหลายตัว เมื่อใช้

ไม้ทัณฑฆาตก็งดออกเสียงทุกตัว เช่น กาญจน์

ลักษณะ ศาสตร์

- คำที่มีเสียงอ่านเหมือนกัน อาจมีพยัญชนะ

การ์นต์ต่างกัน เช่น องค์กร - องค์กร โจทก์ - โจทย์

สรรพ - สันต์ กานต์ - กานท์

- พยัญชนะที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตอยู่หน้า

ตัวสะกด เช่น ฟาร์ม ปาล์ม กอล์ฟ สาสัน

คอนเสิร์ต

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

เทคโนโลยี

อินเทอร์เน็ต

อิเล็กทรอนิกส์

ประสบการณ์

เพาเวอร์พอยท์

พาสเวิร์ด

คอมพิวเตอร์

มนุษย์

ไวรัส

วิทยาศาสตร์

ปัจจุบันความก้าวหน้าทาง_____และ_____

เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตประจำวันของ_____สามารถรับข้อมูลข่าวสาร

ต่าง ๆ ได้ทางสื่อ_____สื่อชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง

และเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน คือ _____ในการสืบค้นหรือ

หาข้อมูลเรื่องราวได้ทาง_____ที่กลายเป็นความจำเป็นที่ต้องเรียนรู้

และสามารถเก็บข้อมูลส่วนตัวได้ทาง_____ซึ่งเป็นเสมือนกุญแจ

เก็บข้อมูลลับของตน ถ้าต้องการนำเสนอข้อมูล เพื่อให้เกิดความสนใจต้องทำ

โปรแกรม_____เมื่อมีข้อดีก็มีข้อเสีย นั่นคือ คอรัสมักระวัง

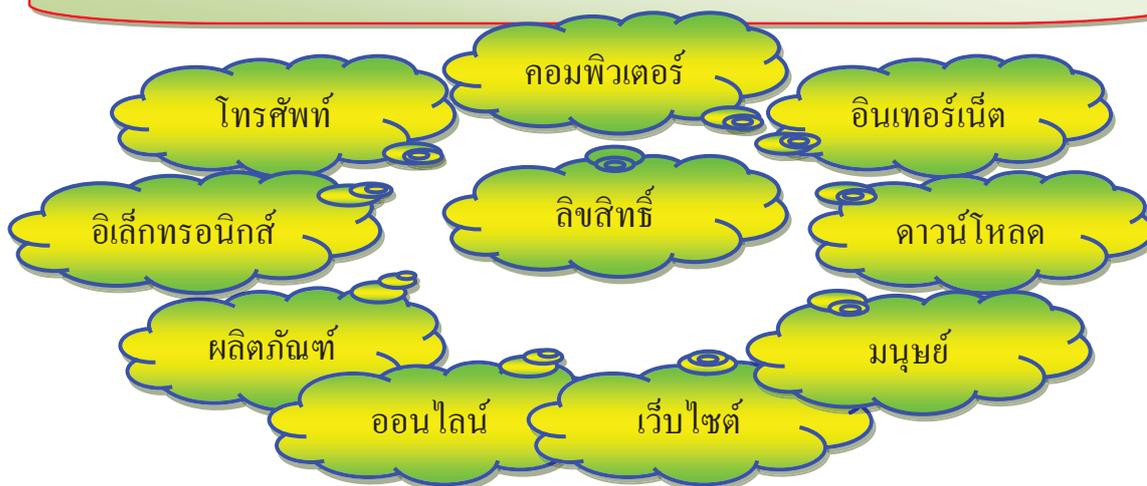
_____ซึ่งเป็นอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนั้น

ผู้ใช้ควรมี_____ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้สมบูรณ์และบอกพยางค์ของคำ

ก้าวไกลไปกับเทคโนโลยี

ติกได้รับจดหมายจากแพร แต่เป็นจดหมาย _____ ที่ใช้ติดต่อสื่อสาร

ในโลกยุคปัจจุบันที่ _____ มีความเจริญก้าวหน้า โดยใช้ _____

เป็นเครื่องมือในการติดต่อเชื่อมโยงกันทั่วโลก แพร _____ เล่าให้ติก

ฟังถึงวิธีการใช้คอมพิวเตอร์ว่า คอมพิวเตอร์กับ _____ เป็นของคู่กัน

อินเทอร์เน็ต มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย เช่น ชื่อของ ขายของ ส่งไปรษณีย์

อิเล็กทรอนิกส์ _____ ข้อมูลต่างๆ _____ เล่นเกม _____

ค้นหาข้อมูลไม่เสียเวลาและใช้เวลานาน แพรมีความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์มาก

ขึ้น และมี _____ เป็นของตนเองแพรทำธุรกิจของครอบครัวมี _____

ประกาศขายเป็น _____ ของตนเองและความเจริญก้าวหน้าเป็นลำดับ

1. อีเมล มี _____ พยางค์

2. อินเทอร์เน็ต มี _____ พยางค์

3. อิเล็กทรอนิกส์ มี _____ พยางค์

4. แชนท มี _____ พยางค์

5. ดาวนโหลด มี _____ พยางค์

6. ออนไลน์ มี _____ พยางค์

8. เว็บไซต์ มี _____ พยางค์

9. คอมพิวเตอร์ มี _____ พยางค์

10. โปรแกรม มี _____ พยางค์

11. เทคโนโลยี มี _____ พยางค์

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง เขียนคำอ่านและนำคำไปเติมในช่องว่าง
ของเรื่อง ตูละคร แล้วย้อนคิด

1. วันเสาร์ คำอ่าน _____

2. มโนราห์ คำอ่าน _____

3. นาฏดุริยางค์ คำอ่าน _____

4. นาฏศิลป์ คำอ่าน _____

5. รื่นรมย์ คำอ่าน _____

6. คอนเสิร์ต คำอ่าน _____

7. ลิขสิทธิ์ คำอ่าน _____

8. โทรศัพท์ คำอ่าน _____

9. ภาพยนตร์ คำอ่าน _____

10. สัมภาษณ์ คำอ่าน _____

ดูละครแล้วย้อนคิด

บ่าย _____ คุณยายพาหลานไปดูละครนอก เรื่อง _____
 ที่โรง _____ แห่งชาติ สถาบัน _____ จัดการแสดงขึ้น มีผู้มาชมมากมาย
 แสดงว่าคนไทยยังนิยมชม _____ ไทยอยู่ ภายในโรงละครเงียบสงบ
 นำ _____ ด้วยเสียงเพลงไทยเดิม ระหว่างรอการแสดงผู้เขียนได้ชม _____
 ก่อนการแสดงละคร การไปชมละครควรไปก่อนเวลา เพราะจะมีการ _____
 นักแสดงและห้ามถ่ายภาพเพราะการแสดงละครเป็น _____ ของสถาบันและ
 ให้ปิดเครื่อง _____ เมื่อชมละครจบ หลานบอกกับคุณยายว่า อยากเรียนฝึกรำไทย

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง คำต่อไปนี้เขียนถูกหรือไม่ คำไหนเขียนถูกใส่เครื่องหมาย ✓
 คำไหนเขียนผิดใส่เครื่องหมาย ✕ แล้วแก้ไขให้ถูกต้อง

คำ	เครื่องหมาย	แก้ไข
โทรทัศพ์		
ผลิตภณย์		
พาสเวิร์ด		
ชื่อสัตว์		
วาทศิลป์		
มนุษย์		
ประสบการณ์		
วิทยาศาสตร์		
เพาเวอร์พอยส์		
วรรณยุกต์		
ไปรษณีย์		
สัมภษณ์		
ตั้งครรย์		
ลิขสิทธ์		
ออมทรัพย์		
คอนเสิร์ต		
ประวัติศาสตร์		

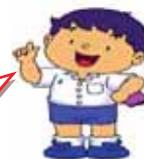
กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง เติมพยัญชนะตัวการ์นต์ เครื่องหมายทัณฑฆาต และ
ตัวการ์นต์ที่ตัว

1. ประวัติศาสตร์ _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
2. ประสบการณ์ _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
3. วรรณคดี _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
4. เพาะเวอร์พ้อย _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
5. วิทยาศาสตร์ _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
6. ลูกจัน _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
7. อินทรี _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
8. วาฬสี _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
9. อัปลัก _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว
10. ไปรษณีย์ _____ มีตัวการ์นต์ _____ ตัว

กิจกรรมที่ 6

คำขี้แฉง เติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับข้อความทางขวามือ

1.

็	อ	ั	ต	ั
---	---	---	---	---

 ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง
2.

โ		ร	ั	ศ	ั
---	--	---	---	---	---

 กระบวนการถ่ายทอดภาพและเสียงเคลื่อนไหวได้
3.

นั		จั		ฤ	ก	ั
----	--	----	--	---	---	---

 งานรื่นเริงตามธรรมเนียมตามฤดูกาล
4.

ผ	ิ	ต	ั	ณ	ั
---	---	---	---	---	---

 สิ่งที่ทำขึ้น
5.

ไ	ป		ษ	ณิ	ั
---	---	--	---	----	---

 วิธีการส่งหนังสือและหีบห่อสิ่งของ
6.

อ		จ		ร	ั
---	--	---	--	---	---

 สิ่งที่น่าอัศจรรย์
7.

ะ	ม	ภ	า		ั
---	---	---	---	--	---

 การสอบทั่วที่ วาจาและไหวพริบ
8.

ว		ร		ยุ	ก	ั
---	--	---	--	----	---	---

 เครื่องหมายแสดงเสียงสูงต่ำของคำในภาษาไทย
9.

ว	า		ศิ		ั
---	---	--	----	--	---

 ศิลปะในการใช้ถ้อยคำให้ประทับใจ
10.

ติ		ติ		ั
----	--	----	--	---

 สิทธิผูกขาดในช่วงระยะเวลาจำกัด

กิจกรรมที่ 7

คำชี้แจง คำศัพท์จากความหมายและคำใบ้ที่กำหนดให้

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ป สระ ไอ หมายถึง วิธีการ
ส่งหนังสือและหีบห่อสิ่งของ
โดยมีองค์กรที่จัดตั้งขึ้นสำหรับ
ทำหน้าที่รับส่งโดยเฉพาะ

มี 3 พยางค์ ขึ้นด้วยด้วย
อ หมายถึง ตั้งใจมุ่งมั่นอย่าง
ใดอย่างหนึ่ง ตั้งจิตปรารถนา
ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ช สระ อือ หมายถึงไม่คดโกง
ไม่หลอกหลวง

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย น
หมายถึง การแสดง
ความนอบน้อมโดยการ
กราบไหว้

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ป
สระ อา หมายถึง สิ่งที่น่า
อัศจรรย์

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย บ
หมายถึง ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูล
ซึ่งมีผู้สืบสายโลหิตมา

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ม
หมายถึง สัตว์ที่รู้จักใช้เหตุผล,
สัตว์ที่มีจิตใจสูง,คน

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
บ สระ อี หมายถึง กิริยาที่
พระภิกษุ สามเณร รับของที่
เขานำมาใส่บาตร

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ว สระ อี หมายถึง ความรู้
เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ
ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต
รวมทั้งกระบวนการความรู้
เชิงประจักษ์

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
สระเอ ค หมายถึง บิบ
บังคับ, บิบคั้นให้ได้ความ
ลำบาก

กิจกรรมที่ 8

คำชี้แจง นำตัวอักษรที่กำหนดให้มาเขียนคำศัพท์ลงในช่องทางขวามือ
ให้ตรงตามความหมาย

ความหมาย	ตัวอักษร	คำศัพท์
1. ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติที่มีชีวิต และไม่มีชีวิต, รวมทั้งกระบวนการความรู้เชิง ประจักษ์	วิ ศ ส ท ย าร์ ต์	
2. งานรื่นเริงตามประเพณี	ยั ก ฎ ร์ ฤ ก ณ์	
3. การถ่ายทอดเสียงและภาพเคลื่อนไหว	ท ั ร์ โ ท ณ์ ส	
4. สิ่งที่น่าอัศจรรย์	ฎ ี ป า ห า ย ั ร์	
5. โปรแกรมนำเสนองาน	เว ร์ อ ็ พ เ พ อ ร์ ์ ท์	
6. ร่างกายและจิตใจ	ย ัน ท อ ี ร์	
7. วันที่ ๒ ของสัปดาห์	ท น ว ั ร์ จ ัน	
8. วิชาว่าด้วยความเป็นมาหรือเรื่องราวของ ประเทศชาติ	ศ า ต ิ ป วั ช ระ ร์ ส ต	
9. คำถามในวิชาคณิตศาสตร์	ท ข ย ์ โ ล เ ฉ	
10. การพบปะพูดคุยสอบถามเรื่องราว จากอีกฝ่ายหนึ่ง	ฉ ั ญ ั ฆ าม ษ ส ์	

กิจกรรมที่ 9

คำชี้แจง จากตารางพยัญชนะและสระนี้ ให้นักเรียนหาคำทั้งแนวตั้ง
และแนวนอน และเขียนคำลงในช่องว่าง

เ	ท	ค	โ	น	โ	ล	ยี่	พ	ณ	ม	ย
ด	อ	อ	ค	น	ป	ว	ค	เ	ม	า	ถ์
า	เ	ม	ณ	ช	ร	ะ	ข	ง	ค	ข	ต
ว	ม	พิ	ด	ง	แ	จ	ถ์	ว	พ	ณ	ศ
น	ล	ว	ณ	ล	ก	ณ	ชี	คิ	ร	อ	ม
โ	ห	เ	า	ช	ร	ต	คิ	ก	ย	เ	ว
ห	ถ	ค	จ	ญ	ม	ย	ย์	พ	ค	ม	ง
ล	อ	อ	น	ไ	ล	น	บ	ผ	น	ล	ด
ค	ข	ร	อ	น	เ	ต	อ	ร	เ	นี้	ต
ก	ย	น	า	พ	ล	จ	ร	ท	ณ	า	ก
เ	ว	บ	ไ	ช	ถ์	ถ	ค	ข	ช	ย	ด

ตัวอย่าง เทคโนโลยี

แนวตั้ง

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

แนวนอน

6. _____
7. _____
8. _____
9. _____
10. _____

กิจกรรมที่ 10

คำชี้แจง เลือกคำที่มีจำนวนพยางค์เท่ากับคำที่กำหนดให้
แล้วเลือกบางคำมาแต่งประโยค

ไวยุทธ์	โทรทัศน์	กฎเกณฑ์	วรรณยุกต์	ตักบาตร
อศจรรย	ผลิตภัณฑ์	ประสบการณ์	อิทธิฤทธิ์	สัมภาษณ์
ชื่อสัตย์	นักขัตฤกษ์	อิเล็กทรอนิกส์	ประวัติศาสตร์	โลกาภิวัตน์

1. มนุษย์ _____
- _____
2. ลิขสิทธิ์ _____
- _____
3. วิทยาศาสตร์ _____
- _____

แต่งประโยค

1.
2.
3.
4.
5.

กลยุทธ์ที่ 1

1. วิทยาศาสตร์
2. เทคโนโลยี
3. มนุษย์
4. อิเล็กทรอนิกส์
5. คอมพิวเตอร์
6. อินเทอร์เน็ต
7. พาสเวิร์ด
8. เพาเวอร์พอยท์
9. ไวรัส
10. ประสบการณ์

เฉลยกิจกรรมที่ 2

1. โทรศัพท์	2 พยางค์
2. คอมพิวเตอร์	3 พยางค์
3. อินเทอร์เน็ต	3 พยางค์
4. อิเล็กทรอนิกส์	4 พยางค์
5. ลิขสิทธิ์	3 พยางค์
6. ดาวนโหลด	2 พยางค์
7. ผลิตภัณฑ์	3 พยางค์
8. ออนไลน์	2 พยางค์
9. เว็บไซต์	2 พยางค์
10. มนุษย์	1 พยางค์

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. วัน – เสา
2. มะ – โน – รา
3. นาด – ตะ – คุ – ริ – ยาง
4. นาด – ตะ – สิ้น
5. รื่น – รม
6. คอน – เสิด
7. ลิก – ขะ – สิด
8. โท – ระ – สับ
9. พาบ – พะ – ยน
10. ส้า – พาด

กลยุทธ์ที่ 4

โทรศัพท์

ผลิตภัณฑ์

ผู้ถือหุ้น

มนุษย์

วิทยาศาสตร์

เพาเวอร์พอยท์

ไปรษณีย์

ตั้งครรภ์

ออมทรัพย์

ประวัติศาสตร์

เฉลยกิจกรรมที่ 5

1. ประวัติศาสตร์ 2 ตัว
2. ประสบการณ์ 1 ตัว
3. วรรณยุกต์ 1 ตัว
4. เพาเวอร์พ้อยท์ 1 ตัว
5. วิทยาศาสตร์ 2 ตัว
6. ลูกจันทน์ 2 ตัว
7. อินทรีย์ 1 ตัว
8. วาทศิลป์ 1 ตัว
9. อักษรณั 2 ตัว
10. ไพรณัย์ 1 ตัว

เฉลยกิจกรรมที่ 6

1. ซื่อสัตย์
2. โทรทัศน์
3. นักขัตฤกษ์
4. พลิตภัณฑ์
5. ไปรษณีย์
6. อัจฉริยะ
7. สัมภาษณ์
8. วรรณยุกต์
9. วาทศิลป์
10. ลิขสิทธิ์

เคลงยกิจกรรมที่ 7

1. ไปรษณีย์
2. อธิษฐาน
3. ซื่อสัตย์
4. นมัสการ
5. ปาฏิหาริย์
6. บรรพบุรุษ
7. มนุษย์
8. บิณฑบาต
9. วิทยาศาสตร์
10. เค็ลวเจ็ญ

เฉลยกิจกรรมที่ 8

1. วิทยาศาสตร์
2. นักขัตฤกษ์
3. โทรทัศน์
4. ปาฐกถารีย์
5. เพาเวอร์พ้อยท์
6. อินทรีย์
7. วันจันทร์
8. ประวัติศาสตร์
9. โจทย์เลข
10. สัมภาษณ์

เคล็ดลับกิจกรรมที่ 9

แนวตั้ง

1. คีย์บอร์ด
2. โปรแกรม
3. ดาวน์โหลด
4. คอมพิวเตอร์
5. อีเมล

แนวนอน

6. แม่สี
7. เว็บไซต์
8. อินเทอร์เน็ต
9. ออนไลน์
10. ซีดีรอม

เฉลยกิจกรรมที่ 10

มนุษย์ ไวรัส กฎเกณฑ์ ตักบาตร
 ชื่อสัตว์ สัมภาษณ์

ลิขสิทธิ์ โทรทัศน์ วรรณยุกต์ อัจฉริยะ
 อิทธิฤทธิ์ ประสบการณ์

วิทยาศาสตร์ ผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ ประวัติศาสตร์
 นักขัตฤกษ์ โลกาวัดน์

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน
เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัศนธาตุกำกับ

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มี 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบเลือก	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 2 แบบทดสอบเติมตัวการ์นต์ที่หายไป	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 3 แบบทดสอบเขียนคำให้ตรงกับความหมาย	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 4 แบบทดสอบเลือกคำมาใส่ลงในช่องว่าง	จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. คำในข้อใดเขียนสะกดการ์นต์ผิด

ก. อุบาทว์	ข. อุโมงค์
ค. พระสงฆ์	ง. ชื้อสัตว์
2. คำในข้อใดเขียนสะกดการ์นต์ผิด

ก. ผลิตภัณฑ์	ข. ตั้งครรย
ค. ปาฏิหาริย์	ง. ประคิษฐ์
3. คำในข้อใดเขียนสะกดการ์นต์ผิด

ก. เหตุการณ์	ข. นิพนธ์
ค. ลูกจันทร์	ง. รามเกียรติ์
4. คำในข้อใดเขียนสะกดการ์นต์ถูกต้อง

ก. ประสบการณ์	ข. เลือกสรรค์
ข. สัมภาษณ์	ง. นักขัตฤกษ์

5. คำในข้อใดเขียนสะกดการันต์ถูกต้อง

ก. มนุษย์

ข. ผลិតภัณฑ์

ค. กฎเกณฑ์

ง. โจทก์เลข

ตอนที่ 2 ให้เติมตัวการันต์ที่หายไปในช่วงว่างให้ถูกต้อง

1. ประวัติศาส _____
2. อุทาห _____
3. ไพรษ _____
4. ช้อส _____
5. โทรศ _____

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเลือกคำให้ตรงกับความหมาย

1. _____ ความตาย
2. _____ การถ่ายภาพอวัยวะภายในร่างกาย
3. _____ พระภิกษุที่บวชอยู่ในวัด
4. _____ มีลักษณะที่ถือว่าไม่เป็นมงคล
5. _____ ศิลปะในการใช้ถ้อยคำ

ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเลือกคำมาใส่ลงในช่องว่าง

1. ชาวเมืองเชียงใหม่ร่วมกัน _____ ป่าไม้
2. ก่อนนอนต้อง _____ ใหัวพระ
3. _____ ที่เกิดขึ้นทำให้มีผู้เสียชีวิต
4. สินค้าโอท็อปเป็น _____ ที่มีคุณภาพและควรส่งเสริม
5. _____ จำทิวอยู่จังหวัดพิษณุโลก

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

ตอนที่ 1

1. ง
2. ข
3. ค
4. ง
5. ค

ตอนที่ 2

1. รั
2. ณ์
3. ย์
4. ย์
5. ทั

ตอนที่ 3

1. ม้วยมรณ์
2. เอกขเรย์
3. พระสงฆ์
4. อัปลักษณ์
5. วาทศิลป์

ตอนที่ 4

1. อนุรักษ์
2. สวคมนต์
3. เหตุการณ์
4. ผลิตภัณฑ์
5. พิพิธภัณฑ์

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

นายสมพงษ์ ศรีพยาค

คำชี้แจง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เป็นชุดแบบฝึกที่ใช้ข้อมูลจากหนังสือภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า ซึ่งตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมถึงข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนมีโอกาส ฝึกฝน ประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง ได้มีความรู้ถูกต้อง และจดจำการเขียนสะกดคำ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน) มีทั้งหมด 10 กิจกรรม ขอบข่ายของเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาจัดทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำได้จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาความบกพร่องในด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน) ครูควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า เมื่อเรียนจบแล้ว นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. บทเรียนนี้เสนอเนื้อเรื่อง การเขียนสะกดคำส่วนย่อยๆ ต่อเนื่องกันไป
3. อ่านคำสั่งในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำแต่ละชุดแล้ว ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

ในแต่ละกิจกรรม

4. ดูเฉลยด้านหลังของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
5. ถ้าตอบผิดขอให้กลับไปเขียนคำตอบใหม่อีกครั้ง จนถูกต้อง
6. เมื่อจบแบบฝึกแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึก เพื่อวัดความเข้าใจของนักเรียน

อีกครั้ง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

คำแนะนำในการฝึกเขียนสะกดคำในชุดแบบฝึก

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน) จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ให้เขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมี 10 กิจกรรม นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น

วิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1. ศึกษาในความรู้และเอกสารประกอบชุดแบบฝึกการสะกดคำให้เข้าใจ
2. อ่านคำชี้แจงหรือคำอธิบาย วิธีการทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดก่อนลงมือทำ
3. นักเรียนสามารถเขียนคำตอบ ตามคำชี้แจง หรือคำอธิบายลงในชุดแบบฝึกได้เลย โดยเริ่มทำจากกิจกรรมที่ 1 ก่อน
4. หากสงสัยกิจกรรมใดหรือชุดใด ให้สอบถาม ขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
5. ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและเชื่อมั่น จึงจะทำให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดให้ครบทุกกิจกรรม จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนา ทักษะทางภาษาและทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำที่ใช้ รร (หัน) ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ใช้ รร (หัน) ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้ รร (หัน) ได้ถูกต้อง

คำที่ใช้ รร (หัน)

ในภาษาไทยเราใช้ รร (หัน) แทนเสียงสระอะ ในมาตราต่างๆและแทนเสียง อัน ในแม่ กน การใช้ รร(หัน) ใช้เพื่อรักษาประวัติของคำหรือเพื่อความไพเราะ ดังนั้นการที่จะใช้ให้ถูกต้อง จำเป็นต้องอาศัยการสังเกตและการจดจำหลักการ ดังนี้

1. ใช้กับคำที่มาจาก รุ (เรอะ) ในภาษาสันสกฤต รร(หัน) จะออกเสียงเหมือนประสมด้วยสระอะ เช่น วรุค – วรรค สรุว – สวรรค์ จรุยา – จรรยา ฐรม – ธรรม กรุม – กรรม

2. ใช้กับคำแผลง เช่น กระโชค – กรรโชค คลอง – ครรคลอง บริษัท – บรรษัท ประทัด – บรรทัด ประทม – บรรทม ประจบ – บรรจบ บริหาร – บรรหาร ปริยาย – บรรยาย

หมายเหตุ

คำที่ใช้ รร (หัน) บางคำออกเสียงเป็นสองแบบ เช่น
สรรพ ออกเสียง สับ ในบางคำ สรรพนาม สรรพคุณ
สรรพ ออกเสียง สัน ในคำ สรรพากร

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง บอกพยางค์ของคำพร้อมเขียนคำอ่าน

คำ	พยางค์	คำอ่าน
1. ขนบธรรมเนียม		
2. วัฒนธรรม		
3. อุตสาหกรรม		
4. บรรพชา		
5. บรรณาธิการ		
6. หัตถกรรม		
7. อัจฉริยะ		
8. ศิลกรรม		
9. บรรทัด		
10. ตั้งครุฑ		

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง เรียงลำดับคำที่กำหนดให้ก่อน/หลัง ตามลำดับ
พจนานุกรม แล้วเขียนลงในช่องว่าง

1. บรรพบุรุษ	ศีลธรรม	เลือกสรร	สรรพากร
2. ขนบธรรมเนียม	บรรพชา	ผิวพรรณ	วัฒนธรรม
3. บรรยากาศ	อุตสาหกรรม	สรรพสินค้า	หัตถกรรม
4. อรรถรส	บรรณารักษ์	พันธกรรม	พรรณนา
5. บรรณาธิการ	บรรทัด	ตั้งครรภ์	อัศจรรย์

เรียงตามลำดับดังนี้

1.	_____	_____	_____	_____
2.	_____	_____	_____	_____
3.	_____	_____	_____	_____
4.	_____	_____	_____	_____
5.	_____	_____	_____	_____

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง เขียนความหมายของคำต่อไปนี้ แล้วเลือก 5 คำ
นำมาเขียนเรื่องและตั้งชื่อเรื่อง

1. บรรพบุรุษ	หมายถึง _____
2. ศิลกรรม	หมายถึง _____
3. บรรยาศ	หมายถึง _____
4. สรรพสินค้า	หมายถึง _____
5. วัฒนธรรม	หมายถึง _____
6. เลือกสรร	หมายถึง _____
7. บรรพชา	หมายถึง _____
8. ขนบธรรมเนียม	หมายถึง _____
9. อุตสาหกรรม	หมายถึง _____
10. พันธกรรม	หมายถึง _____

ชื่อเรื่อง _____

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง เขียนคำศัพท์ให้ถูกต้องจากข้อมูลที่กำหนดให้

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
บ ลงท้ายด้วย ช หมายถึง
การบวช คำนี้คือ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
อ ลงท้ายด้วย ย์ หมายถึง
แปลก ประหลาด คำนี้คือ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
บ ลงท้ายด้วย ษ์ หมายถึง
ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้
หนังสือในห้องสมุด คำนี้คือ

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
บ ลงท้ายด้วย ด หมายถึง
ข้อความที่เขียนหรือพิมพ์
ต่อเนื่องกันเป็นแถว, เรียก
อุปกรณ์ชนิดหนึ่งเพื่อขีดเส้นให้
ตรง คำนี้คือ _____

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
บ ลงท้ายด้วย ย หมายถึง
ฉิบหาย, วอดวาย, ย่อยยับ
คำนี้คือ

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
บ ลงท้ายด้วย ษ หมายถึง
ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูล ซึ่งมีผู้สืบ
สายโลหิตมา คำนี้คือ

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
 ว ลงท้ายด้วย ม หมายถึง
 สิ่งทำให้เจริญงอกงามแก่
 หมู่คณะ คำนี้คือ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
 อ ลงท้ายด้วย ส หมายถึง
 ถ้อยคำที่ทำให้เกิดความ
 ซาบซึ้ง คำนี้คือ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
 พ ลงท้ายด้วย ม หมายถึง
 พี่น้อง, วงศ์วาน, เทือกเขา,
 เหล่ากอ คำนี้คือ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
 ห้ ลงท้ายด้วย ม หมายถึง
 งานที่ทำด้วยมือ คำนี้คือ

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง เติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับข้อความทางขวามือ

1.

บ			พ	บุ	รุ	
---	--	--	---	----	----	--

 ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูลซึ่งมีผู้สืบสายโลหิตมา
2.

บ			ย	า		า
---	--	--	---	---	--	---

 อากาศที่ห่มห่อโลก, ความรู้สึกหรือสิ่งที่อยู่รอบตัว
3.

คี		ธ			ม
----	--	---	--	--	---

 ความประพฤติที่ดีที่ชอบ
4.

บ			พ		า
---	--	--	---	--	---

 การบวช
5.

เ	ล	ล		ก	ส	
---	---	---	--	---	---	--

 คัดเอาสิ่งที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งขึ้นไปเพื่อเอาไว้หรือเอาออกตามต้องการ
6.

พ		ฐ	ก			ม
---	--	---	---	--	--	---

 พี่น้อง วงศ์วาน เทือกเขา เหล่ากอ
7.

บ			ท	
---	--	--	---	--

 ข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ต่อเนื่องกันเป็นแถว เรียกอุปกรณ์ชนิดหนึ่งเพื่อขีดเส้นให้ตรง
8.

บ			ณ	า	ร	ั
---	--	--	---	---	---	---

 ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หนังสือในห้องสมุด
9.

อ			ถ	ร	
---	--	--	---	---	--

 ถ้อยคำที่ทำให้เกิดความซาบซึ้ง
10.

วิ		น	ธ			ม
----	--	---	---	--	--	---

 สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ

กิจกรรมที่ 6

คำชี้แจง เขียนคำให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้
แล้วแต่งให้เป็นประโยคที่สละสลวย

ตัวอย่าง จับหาย, วอดวาย, ย่อยยับ

บ ร ร ล ็ ย = 2 พยางค์

ประโยค ไฟไหม้บ้านวอดวายบรรลัย ย่อยยับหมดเลย

1. จดกัน, โกล้ซัดติดต่อกัน, ทำให้เข้าสนิทกัน

___ ___ ___ จ ___ = 2 พยางค์

ประโยค

2. ตั้งใจทำ, ทำโดยระมัดระวัง, ความประณีต

___ ___ ___ จ ___ = 2 พยางค์

ประโยค

3. ทั้งหลาย, ทั้งปวง, ทั้งหมด

___ ___ ___ ๑ ___ = 2 พยางค์

ประโยค

4. การบวช

_____ 1 = 3 พยางค์
 ประโยค

5. คนงาน, ลูกจ้างที่ใช้แรงงาน

_____ ม _____ = 3 พยางค์
 ประโยค

6. แบบอย่างที่นิยมกันมา

_____ ใ ี _____ =
 4 พยางค์

7. การฆ่าคน

ฆ 1 _____ = 3 พยางค์
 ประโยค

8. การลัก, การขโมย, การปล้น

โ _____ = 3 พยางค์
 ประโยค

9. สิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่ตามธรรมดาของสิ่งนั้น ๆ, ภาพภูมิประเทศ

_____ 1 ิ = 3 พยางค์
 ประโยค

10. ไม้ลงในขวด หีบหรือถุง ไม้ลงไว้ในภาชนะหรือสถานที่ใด
 ที่หนึ่งที่มิดชิด

_____ □ = 2 พยางค์
 ประโยค

กิจกรรมที่ 7

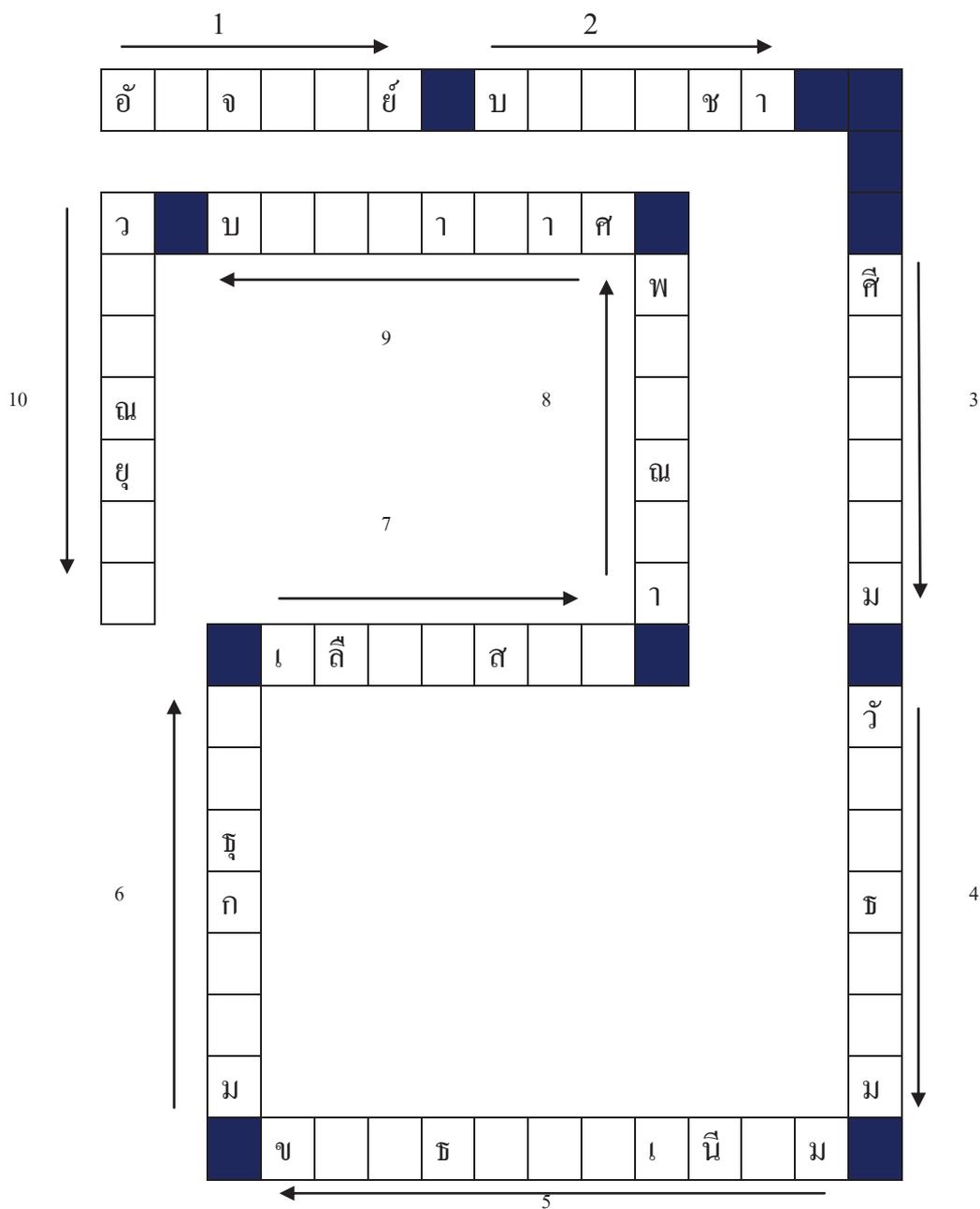
คำชี้แจง นำตัวอักษรที่กำหนดให้มาเขียนคำศัพท์ลงในช่องทางขวามือ
ให้ตรงตามความหมาย

ความหมาย	ตัวอักษร	คำศัพท์
1. อาการที่เจ็บจากสิ่งที่เป็นเองหรือป่อเกิด เป็นรายได้	รรापสรก	_____
2. การทำในโรงงานอุตสาหกรรม	ตห้กถรรรม	_____
3. ถ้อยคำที่ทำให้เกิดความซาบซึ้ง	รรสรถอ	_____
4. ผู้รับผิดชอบเรื่องลงพิมพ์ ตรวจสอบแก้ไข คัดเลือกในหนังสือพิมพ์	รกรรณชึบณ	_____
5. กิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงาน เพื่อผลิต สิ่งของ	สาตอุมกหรร	_____
6. แบบอย่างที่นิยมกันมา	เนึบยขบนมธรร	_____
7. แปลก, ประหลาด	ศรรอัย้จ	_____
8. สิ่งของทั้งหมด ทั้งปวง รวมกันอยู่ ในที่เดียว	สิพรรค่านส	_____
9. หญิงซึ่งกำลังตั้งท้อง	ภ้ตู้คังรร	_____
10. สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ	ฒวันมรรธ	_____

กิจกรรมที่ 8

คำชี้แจง เต็มคำในปริศนาหาคำตามความหมายที่ให้

ความหมาย

1. แปลก, ประหลาด
2. การบวช
3. ความประพฤติที่ดีที่ชอบ
4. สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ
5. แบบอย่างที่นิยมกันมา
6. ฟีน้อง, วงศ์วาน, เทือกเขา, เหล่ากอ
7. คัดเอาสิ่งที่มีจำนวนมากว่าหนึ่งขึ้นไป
8. กล่าวอย่างละเอียดให้ผู้ฟังนึกเห็นเป็นภาพ
9. อากาศที่ห่อหุ้มโลก, ความรู้สึกหรือสิ่งที่อยู่รอบตัว
10. เครื่องหมายแสดงเสียงสูงต่ำในภาษาไทย

กิจกรรมที่ 10

คำชี้แจง เติมตัวอักษรต่อเนื่องกันในตาราง โดยดูความหมาย
ประกอบการหาคำต่อไป

	คำ	ความหมาย											
1.	<table border="1"> <tr> <td>บ</td><td></td><td></td><td></td><td>บุ</td><td></td><td></td> </tr> </table>	บ				บุ			ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูลซึ่งมีผู้สืบสายโลหิตมาก				
บ				บุ									
2.	<table border="1"> <tr> <td>ข</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> </table>	ข										แบบอย่างที่นิยมกันมา	
ข													
3.	<table border="1"> <tr> <td>จ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td> </tr> </table>	จ						คำพูดไว้ไม่ให้ล้มลง					
จ													
4.	<table border="1"> <tr> <td>อ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>ย</td> </tr> </table>	อ						ย	แปลก, ประหลาด				
อ						ย							
5.	<table border="1"> <tr> <td>ว</td><td></td><td></td><td></td><td>ธ</td><td></td><td></td><td></td><td>ม</td> </tr> </table>	ว				ธ				ม	สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมูกณะ		
ว				ธ				ม					
6.	<table border="1"> <tr> <td></td><td>ร</td><td>ร</td><td></td><td>ช</td><td>า</td> </tr> </table>		ร	ร		ช	า	สิ่งที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่ตามธรรมดาของสิ่ง นั้นๆ ภาพภูมิประเทศ					
	ร	ร		ช	า								
7.	<table border="1"> <tr> <td>ห</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>ลี</td><td></td><td></td> </tr> </table>	ห								ลี			สิ่งของทั้งหมดทั้งปวง เครื่องอุปโภค บริโภค รวมกันอยู่ในที่เดียว
ห								ลี					
8.	<table border="1"> <tr> <td>อ</td><td></td><td></td><td></td><td>ห</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>ม</td> </tr> </table>	อ				ห					ม	กิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อผลิตสิ่งของ หรือจัดให้มีบริการ ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจ เกี่ยวกับการอุตสาหกรรม	
อ				ห					ม				
9.	<table border="1"> <tr> <td>บ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>า</td><td>ศ</td> </tr> </table>	บ								า	ศ	อากาศที่ห่อหุ้มโลก ความรู้สึกหรือ สิ่งที่อยู่รอบตัว	
บ								า	ศ				
10.	<table border="1"> <tr> <td>พ</td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td>า</td> </tr> </table>	พ								า	กล่าวอย่างละเอียดให้ผู้ฟังนึกเห็นเป็นภาพ		
พ								า					

เฉลยกิจกรรมที่ 1

1. ขนบธรรมเนียม	4 พยางค์	คำอ่าน	ขะ-หนบ-ท่า-เนียม
2. วัฒนธรรม	4 พยางค์	คำอ่าน	วัด-ละ-นะ-ท่า
3. อุตสาหกรรม	4 พยางค์	คำอ่าน	อุต-สา-หะ-ท่า
4. บรรพชา	3 พยางค์	คำอ่าน	บัน-พะ-ชา
5. บรรณาธิการ	4 พยางค์	คำอ่าน	บัน-นา-ทิ-กาน
6. หัตถกรรม	3 พยางค์	คำอ่าน	หัต-ละ-ท่า
7. อัจฉริยะ	3 พยางค์	คำอ่าน	อัค-สะ-จัน
8. ศิลกรรม	3 พยางค์	คำอ่าน	สีน-ละ-ท่า
9. บรรทัด	2 พยางค์	คำอ่าน	บัน-ทัด
10. ตั้งครรภ์	2 พยางค์	คำอ่าน	ตั้ง-กัน

เฉลยกิจกรรมที่ 2

1. บรรพบุรุษ	เลือกสรร	ศีลธรรม	สรรพากร
2. ขนบธรรมเนียม	บรรพชา	ผิวพรรณ	วัฒนธรรม
3. บรรยาศ	สรรพสินค้า	หัตถกรรม	อุตสาหกรรม
4. บรรณารักษ์	พรรณนา	พันธุกรรม	อรรถรส
5. ตั้จครรภ์	บรรณาธิการ	บรรทัด	อัศจรรย์

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. บรรพบุรุษ	หมายถึง	ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูล ซึ่งมีผู้สืบสายโลหิตมา
2. ศีลธรรม	หมายถึง	ความประพฤติที่ดีที่ชอบ
3. บรรยากาศ	หมายถึง	อากาศที่ห่อหุ้มโลก, ความรู้สึกหรือสิ่งที่อยู่รอบตัว
4. สรรพสินค้า	หมายถึง	สิ่งของทั้งหมดทั้งปวง รวมกันอยู่ในที่เดียว
5. วัฒนธรรม	หมายถึง	สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ
6. เลือกลงสรร	หมายถึง	คัดเอาสิ่งที่มีจำนวนมากว่าหนึ่งขึ้นไป
7. บรรพชา	หมายถึง	การบวช
8. ขนบธรรมเนียม	หมายถึง	แบบอย่างที่นิยมกันมา
9. อุตสาหกรรม	หมายถึง	กิจกรรมที่ใช้ทุนหรือแรงงานเพื่อผลิต สิ่งของ
10. พันธกรรม	หมายถึง	พี่น้อง, วงศ์วาน , เทือกเขา, เหล่ากอ

เขียนเรื่อง : อยู่ในคุลยพินิจของครู

เคล็ดลับกิจกรรมที่ 4

1. บรรพชา
2. บรรณารักษ์
3. บรรลัย
4. อัจฉริยะ
5. บรรทัด
6. บรรพบุรุษ
7. วัฒนธรรม
8. พันธกรรม
9. อรรถรส
10. หัตถกรรม

เคลยกิจกรรมที่ 5

1. บรรพบุรุษ
2. บรรยาศ
3. ศีลธรรม
4. บรรพชา
5. เลือกสรร
6. พันธุกรรม
7. บรรทัด
8. บรรณารักษ์
9. อรรถรส
10. วัฒนธรรม

เคล็ดลับกิจกรรมที่ 6

1. บรรจบ
2. บรรจง
3. บรรดา
4. บรรพชา
5. กรรมกร
6. ขนบธรรมเนียม
7. ฆาตกรรม
8. โจรกรรม
9. ธรรมชาติ
10. บรรจุ

เคล็ดลับกิจกรรมที่ 7

1. สรรพากร
2. หัตถกรรม
3. อรรถรส
4. บรรณาธิการ
5. อุตสาหกรรม
6. ขนบธรรมเนียม
7. อัจฉริยะ
8. สรรพสินค้า
9. ตั้งครรภ์
10. วัฒนธรรม

เฉลยกิจกรรมที่ 8

1. อัจฉริยะ
2. บรรพชา
3. ศีลธรรม
4. วัฒนธรรม
5. ขนบธรรมเนียม
6. พันธุกรรม
7. เลือกสรร
8. พรรณนา
9. บรรยากาศ
10. วรรณยุกต์

เฉลยกิจกรรมที่ 9

แนวตั้ง

1. ขนบธรรมเนียม
2. อธิษฐาน
3. กระเบน
4. บรรยาย
5. กาลเทศะ

แนวนอน

1. นมัสการ
2. บรรณารักษ์
3. มนุษย์
4. สนาม
5. บรรยากาศ

เคลตยกิจกรรมที่ 10

1. บรรพบุรุษ
2. ขนบธรรมเนียม
3. จรรโลง
4. อัจฉรยั
5. วัฒนธรรม
6. ธรรมชาติ
7. ห้างสรรพสินค้ำ
8. อุตสาหกรรม
9. บรรยากาศ
10. พรรณนา

แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน

เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	แบบทดสอบแบบเลือกตอบ	จำนวน 10 ข้อ
ตอนที่ 2	แบบทดสอบเขียนคำอ่าน	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 3	แบบทดสอบเลือกคำตรงกับความหมาย	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 4	แบบทดสอบเติมประโยคให้สมบูรณ์	จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ก. อัศจรรย์	ข. อษ์จรรย์	ค. อรรถจันทร์	ง. อัศจันทร์
2. ก. บันยาศาส	ข. บรรยาศาส	ค. บรรยาศาส	ง. บรรยาศาด
3. ก. บรรณารักษ์	ข. บรรนารักษ์	ค. บันณารักษ์	ง. บันนารักษ์
4. ก. วรรณกรรม	ข. วรรณกำ	ค. วันกรรม	ง. วันกำ
5. ก. วัฒนธรรม	ข. วัฒนทำ	ค. วัฒนธรรม	ง. วัฒนธรรม

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำต่อไปนี้

- หัตถกรรม อ่านว่า _____
- วัฒนธรรม อ่านว่า _____
- สรรพากร อ่านว่า _____
- ธรรมชาติ อ่านว่า _____
- รังสรรค์ อ่านว่า _____

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน**เรื่อง คำที่ใช้ รร (หัน)****ตอนที่ 1**

1. ก
2. ข
3. ก
4. ก
5. ก

ตอนที่ 2

1. หัด-ถะ-กำ
2. วัด-ถะ-นะ-ทำ
3. สั้น-พา-กอน
4. ทำ-มะ-ชาด
5. รัง-สั้น

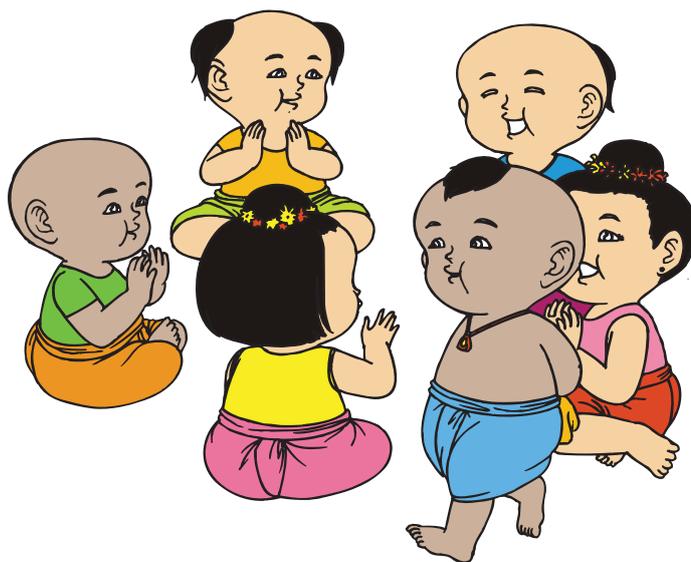
ตอนที่ 3

1. ขนบธรรมเนียม
2. บรรณาธิการ
3. บรรจง
4. สรรพากร
5. ตั้งสรรค์

ตอนที่ 4

1. หัตถกรรม
2. อุตสาหกรรม
3. ธรรมชาติ
4. บรรณารักษ์
5. บรรยากาศ

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

นายสมพงษ์ ศรีพยาด

คำชี้แจง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เป็นชุดแบบฝึกที่ใช้ข้อมูลจากหนังสือภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า ซึ่งตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมถึงข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนมีโอกาส ฝึกฝนประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง ได้มีความรู้ถูกต้อง และจดจำการเขียนสะกดคำ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ มีทั้งหมด 10 กิจกรรม ขอบข่ายของเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาจัดทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำได้จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาความบกพร่องในด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ ครูควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า เมื่อเรียนจบแล้ว นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. บทเรียนนี้เสนอเนื้อเรื่อง การเขียนสะกดคำส่วนย่อยๆ ต่อเนื่องกันไป
3. อ่านคำสั่งในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำแต่ละชุดแล้ว ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

ในแต่ละกิจกรรม

4. ดูเฉลยด้านหลังของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
5. ถ้าตอบผิดขอให้กลับไปเขียนคำตอบใหม่อีกครั้ง จนถูกต้อง
6. เมื่อจบแบบฝึกแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึก เพื่อวัดความเข้าใจของนักเรียน

อีกครั้ง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

คำแนะนำในการฝึกเขียนสะกดคำในชุดแบบฝึก

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้เขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมี 10 กิจกรรม นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น

วิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1. ศึกษาในความรู้และเอกสารประกอบชุดแบบฝึกการสะกดคำให้เข้าใจ
2. อ่านคำชี้แจงหรือคำอธิบาย วิธีการทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดก่อนลงมือทำ
3. นักเรียนสามารถเขียนคำตอบ ตามคำชี้แจง หรือคำอธิบายลงในชุดแบบฝึกได้เลย โดยเริ่มทำจากกิจกรรมที่ 1 ก่อน
4. หากสงสัยกิจกรรมใดหรือชุดใด ให้สอบถาม ขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
5. ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและเชื่อมั่น จึงจะทำให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ในการฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดให้ครบทุกกิจกรรม จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนา ทักษะทางภาษาและทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง
3. นักเรียนจำแนกประเภทคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง
4. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำได้ถูกต้อง

คำควบกล้ำ

คือ คำที่มีพยัญชนะสองตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้งสองตัวพร้อมกัน พยัญชนะต้นที่นำมาควบกล้ำ ได้แก่ ร ล ว

แบ่งเป็น 2 ชนิด

1. คำควบกล้ำแท้
2. คำควบกล้ำไม่แท้

1. คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นควบกล้ำ ร ล ว อยู่ในสระเดียวกัน และออกเสียงควบพร้อมกันทั้งสองตัว

เช่น ขวาน กราบ ปราบปราม พระ แปลกปลอม ควัน ไชว์ควัว
ครอบคร้ว กลับกลาย เพราะ มะพร้าว ปลุกกล้วย กว่างขวาง

2. คำควบกล้ำไม่แท้ คือ พยัญชนะต้นที่ควบกับ ร ล ว อยู่ในสระเดียวกันแต่ออกเสียงพยัญชนะตัวเดียวหรือออกเสียงเป็นพยัญชนะอื่น

เช่น จริง ไชรั เศร้า สร้อย เสริมสร้าง ทราบ สระน้ำ หาดทราย

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง หากคำควบกล้ำ พร และ พล ที่มีความสัมพันธ์กับข้อความ
แล้วเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. อะไรอยู่คู่กับนางเอก _____
2. ไข่เรียกข้างตัวผู้ _____
3. ทำผิดไปให้ใจระทม _____
4. เป็นหินหลากหลายสีมีราคา _____
5. จำต้องพรากจากกันไปหาไม่พบ _____
6. ถือไม้กลมยาว เหมาะกับข้อมือ _____
7. ไม่อยากพูดแต่ก็พูดออกไปแล้ว _____
8. สวยงามตวยิ่งฉลองเต็มท้องฟ้า _____
9. ห่มผ้าไหมสวยสะน่าไหลหลง _____
10. ของหกหายไป ไม่เต็มภาชนะ _____

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง บอกพยางค์ของคำและนำมาเติมในช่องว่าง

ผลิตผล	_____ พยางค์	เปลี่ยนแปลง	_____ พยางค์
เครื่องมือ	_____ พยางค์	พลังเหลือ	_____ พยางค์
กระตือรือร้น	_____ พยางค์	เกลี่ยนกลาด	_____ พยางค์
ครั้นครัง	_____ พยางค์	กลับกลาย	_____ พยางค์
ตรวจตรา	_____ พยางค์	โปรดปราน	_____ พยางค์

สังคมไทยเป็นสังคมเกษตรมาแต่เดิม ปัจจุบันสังคมไทย เปลี่ยนเป็น
สังคมเทคโนโลยีโดยนำ _____ ทางการเกษตรมาแปรรูปเป็นอุตสาหกรรมส่งออก
นำ _____ ที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต ทำให้วิถีชีวิตของคนไทย _____
ไป ทิ้งไร่นามาทำงานโรงงาน _____ เป็นสาวเป็นหนุ่มโรงงานใช้ชีวิตสังคมเมือง
_____ อาหารฟาสฟู๊ด กินทิ้งกินขว้าง _____ ไม่รู้จักประหยัดเพียว
สนุกสนาน _____ ทำตัวฟุ้งเฟ้อ แต่งตัวสวยงาม _____ และใช้สิ่งของ
ที่มีราคาแพง ไม่มีความ _____ ในการทำงาน ใช้ชีวิตอย่างประมาท
_____ ลืมกำฟ้าัดตนเอง

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง นำคำตรงกันข้ามมาใส่ให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง เกิดยศ คำตรงข้าม รัก, บุษบา

1. กลับกลาย	คำตรงข้าม	_____
2. เกล็ดนกลาด	คำตรงข้าม	_____
3. ขรุขระ	คำตรงข้าม	_____
4. เครื่องครัด	คำตรงข้าม	_____
5. เปลี่ยนแปลง	คำตรงข้าม	_____
6. ปราดเปรื่อง	คำตรงข้าม	_____
7. พลั่งผลอ	คำตรงข้าม	_____
8. พลิกแพลง	คำตรงข้าม	_____
9. เสื่อมโทรม	คำตรงข้าม	_____
10. ทรวดโทรม	คำตรงข้าม	_____

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง เติมคำพ้องเพศต่อไปนี้ ให้ถูกต้อง ด้วยคำควบแท้และคำควบไม่แท้

1. รำไม่ดี โทษปีโทษ _____
2. ชี _____ ให้กระรอก
3. ตัดหาง _____ วัด
4. _____ ตัวกินไข่ _____ ปลาไหลกินน้ำแกง
5. _____ ในดิน สิ้นในน้ำ
6. เขียนเสือให้วัว _____
7. ดำน้ำ _____ ละลายแม่น้ำ
8. เจ็น _____ จิ้นภูเขา
9. เอาพิมเสนไปแลก _____
10. _____ เรือนตามใจผู้อยู่ ผูกอู่ตามใจผู้นอน
11. ฆ่า _____ อย่าเสียดาบ
12. จับ _____ สองมือ
13. _____ ไม่พ่นคอ
14. สี่เท้ายังรู้ _____ นัก _____ ยังรู้ _____
15. _____ วิมานในอากาศ

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง เติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับข้อความทางขวามือ

1.

ก	ะ	ตี	เ	ื่อ	อ	ั	น
---	---	----	---	-----	---	---	---

 รีบร้อน, เร่งรีบ
2.

ข	ุ	ข	ะ
---	---	---	---

 เป็นปุ่มเป็นปมไม่ราบเรียบ
3.

ค	อ	เ	ค	ื่อ	ย
---	---	---	---	-----	---

 เคล้าคู่กัน, เคล้าเคียงกัน
4.

ป	า	ค	เ	ป	ื่อ	อ	ง
---	---	---	---	---	-----	---	---

 มีความคิดต้องแคล้วคล่องไว
5.

โ	ป	ค	ป	า
---	---	---	---	---

 เอ็นดู, รักใคร่
6.

พ	ื่อ	ง	พ	ื่อ
---	-----	---	---	-----

 รวมอยู่พร้อมหน้ากัน
7.

พ	ื่อ	ก	แ	พ	ง
---	-----	---	---	---	---

 สับปลับ กลับกลอก
8.

เ	ลี้	ม	โ	ท
---	-----	---	---	---

 เสียไป, ลี้ไป, ค่อยหมดไป
9.

เ	ต	ื่อ	ค	เ	ต	อ
---	---	-----	---	---	---	---

 เทียวไปไม่อยู่เป็นที่
10.

ต	ว	ต
---	---	---

 พิจารณาดูให้รอบคอบถี่ถ้วน

กิจกรรมที่ 6

คำชี้แจง เติมจำนวนคำ ๔ พยางค์ ต่อจากคำที่กำหนดให้
มีความสัมพันธ์กัน

1. _____ กว่าขึ้น			จับปลา
2. _____ กินต่าง			หลังพระ
3. _____ เข้าวัด			นอนหลับ
4. กลับเนื้อ _____			ก้นเปรี๊ยะ
5. ก่อร่าง _____			ปลายดี
6. _____ ใจจริง			ปล่อยวัด
7. ถึงพริก _____			เข็นครก
8. น่าเกลียด _____			ยามร้าย
9. ปอกกล้วย _____			ตื้นตื้น
10. หน้าไหว้ _____			กงเกวียน
11. _____ กำเกวียน			หลังหลอก
12. กระต่าย _____			เข้าปาก
13. เคราะห์ห้าม _____			น่าซึ้ง
14. _____ ขึ้นเขา			ถึงขิง
15. ตัดหาง _____			น้ำใส
16. ตื้นร้าย _____			สร้างตัว
17. _____ ทับสิทธิ์			กลับตัว
18. ปากหวาน _____			จนทราย
19. ปิดทอง _____			ใกล้เกลือ
20. _____ สองมือ			กรวดน้ำ

กิจกรรมที่ 7

คำชี้แจง คำศัพท์จากความหมายและคำใบ้ที่กำหนดให้

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
พ ลงท้ายด้วย ง หมายถึง
สลับปลับ, กลับกลอก

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
พ ลงท้ายด้วย ก หมายถึง
จากกันไป, ไปเสียจาก

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ค ลงท้ายด้วย ว หมายถึง
สถาปนัสังคม ประกอบด้วย
สามี ภรรยา บุตร เป็นต้น

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ก ลงท้ายด้วย ย หมายถึง
เปลี่ยนแปลงไป เป็นอย่างอื่น

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ค ลงท้ายด้วย ง
หมายถึง เสียงดังครึกครื้น

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ข ลงท้ายด้วย ร หมายถึง
เป็นปุ่มเป็นปม ไม่ราบเรียบ

มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ก ลงท้ายด้วย น หมายถึง
รีบร้อน, เร่งรีบ, ขมิขมัน

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ป ลงท้ายด้วย ง หมายถึง
เอาสิ่งหนึ่งเข้าไปแทน
อีกสิ่งหนึ่ง

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
ต ลงท้ายด้วย ร หมายถึง
พิจารณาคุณให้รอบคอบ ถี่ถ้วน

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย
พ ลงท้ายด้วย ม หมายถึง
รวมอยู่พร้อมหน้ากัน

ความหมาย

1. เข้ากันได้เป็นอันหนึ่งอันเดียว
2. เสื่อมไปเพราะร่วงโรย, คร่ำคร่า
3. ตกหล่น, หาย, จากไป
4. ถูปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ
5. สถาบันสังคมที่ประกอบด้วยสามี ภรรยา บุตร เป็นต้น
6. เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างอื่น
7. คืดทบทวน, ตริตrong
8. เอาสิ่งหนึ่งเข้าแทนอีกสิ่งหนึ่ง
9. กระจัดกระจายอยู่ไปทั่ว
10. เสียงดังครึกครื้น

กิจกรรมที่ 9

คำชี้แจง เขียนคำให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้
แล้วแต่งประโยคให้สละสลวย

ตัวอย่าง

พิจารณาคำให้รอบคอบถี่ถ้วน

ต ร ว จ ต ร ๑ = 2 พยางค์

ประโยค พ่อตรวจตราประตู หน้าต่าง ก่อนเข้านอน

รีบเร่ง, เร่งรีบ, ขมิขมัน

_ _ ะ _ ี _ ี _ ี่ _ = 4 พยางค์

ประโยค _____

มีความคิดคล่องแคล่วองไว

_ _ ๑ _ ! _ ี่ _ _ = 2 พยางค์

ประโยค _____

ถือปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ

เ _ ่ _ ั _ = 2 พยางค์

ประโยค _____

เกล้าคู่กัน, เกล้าเคียงกัน

_ _ _ เ _ ี _ = 2 พยางค์

ประโยค _____

เที่ยวไปไม่เป็นที

เ _ ี _ _ _ ั _ = 2 พยางค์

ประโยค _____

กิจกรรมที่ 10

คำชี้แจง เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำที่มีความหมายแล้วแต่งประโยค

1. คอบรัครว _____
ประโยค _____
2. ลีพกงลแพ _____
ประโยค _____
3. ปครโราปน _____
ประโยค _____
4. ตจตวรรา _____
ประโยค _____
5. รุขระข _____
ประโยค _____
6. ร้พงพมร้อ _____
ประโยค _____
7. ระตีกอวีรื้อน _____
ประโยค _____
8. ทมรุโคทร _____
ประโยค _____
9. ลกเกมลิว _____
ประโยค _____
10. กลเกลาเลื่อน _____
ประโยค _____

เฉลยกิจกรรมที่ 1

1. พระเอก
2. พลาย
3. พลาด
4. พลอย
5. ปลัด
6. พลอง
7. ปลั่ง
8. พลุ
9. แพร
10. พร่อง

เฉลยกิจกรรมที่ 2

1. ผลิตผล	3 พยางค์
2. เครื่องมือ	2 พยางค์
3. เปลี่ยนแปลง	2 พยางค์
4. กลับกลาย	2 พยางค์
5. โปรดปราน	2 พยางค์
6. เกื่อนกลาด	2 พยางค์
7. ครื้นเครง	2 พยางค์
8. เลือกสรร	2 พยางค์
9. กระตือรือร้น	4 พยางค์
10. พลังเหลือ	2 พยางค์

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. กลับกลาย	=	โอะละฟ่อ
2. เกลื้อนกลาด	=	โหรงเหรง
3. ขรุขระ	=	ราบเรียบ
4. เครื่องครัด	=	ฝาฝืน
5. เปลี่ยนแปลง	=	ชงักงัน
6. ปราดเปรื่อง	=	ทืบทืม
7. พลุ้ผลอ	=	รอบคอบ
8. พลิกแพลง	=	สิ้นตำรา
9. เสื่อมโทรม	=	เต็มบริบูรณ์
10. ทรุคโทรม	=	บริบูรณ์

เคลงกักรรรมที่ 4

1. กลอง
2. โพรง
3. ปล่อย
4. เกลัยค,เกลัยค
5. ทรัพยั
6. กลั้ว
7. พรึก
8. ครก
9. เกลัอ
10. ปลุก
11. ควาย,พรึก
12. ปลา
13. ขว้าง
14. พลาด,ปราชญั,พลั้ง
15. สร้าง

เคลยกิจกรรมที่ 5

1. กระตือรือร้น
2. ขรุขระ
3. คลอเคลีย
4. ปราศเปรื่อง
5. โปรดปราน
6. พรั่งพร้อม
7. พลิกแพลง
8. เสื่อมโทรม
9. เตรี้ดเตร่
10. ตรวจตรา

เฉลยกิจกรรมที่ 6

1. กรวดน้ำ
2. ไกล่เกลื่อ
3. ขนทราย
4. กลับตัว
5. สร้างตัว
6. น้ำใส
7. ถึงขิง
8. นำขัง
9. เข้าปาก
10. หลังหลอก
11. กงเกวียน
12. ตื่นตูม
13. ยามร้าย
14. เข็นครก
15. ปล่อยวัด
16. ปลายดี
17. นอนหลับ
18. ก้นเปรี้ยว
19. หลังพระ
20. จับปลา

เฉลยกิจกรรมที่ 7

1. พลิกแพลง
2. กรอบคร่าว
3. กรีนเครง
4. ปลัดพราก
5. กลับกลาย
6. ขรุขระ
7. กระตือรือร้น
8. ตรวจตรา
9. เปลี่ยนแปลง
10. พรั่งพร้อม

เฉลยกิจกรรมที่ 8

1. กลมเกลียว
2. ทรวดโทรม
3. พลัดพราว
4. เครื่องครัด
5. กรอบครัว
6. กลับกลาย
7. ไตร่ตรอง
8. เปลี่ยนแปลง
9. เกล็ดนกลาด
10. กรีนเครง

เคล็ดลับกิจกรรมที่ 9

1. กระดาษรีอ้วน
2. ปราบปราม
3. เครื่องครัว
4. กลอเคลีย
5. เตรี้ดเตร้

เฉลยกิจกรรมที่ 10

1. กรอบครัว
2. พลิกเพลง
3. โปรดปราน
4. ตรวจตรา
5. ขรุขระ
6. พรั่งพร้อม
7. กระตือรือร้น
8. ทรุคโทรม
9. กลมเกลียว
10. เกล็ดนกลาด

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน
เรื่อง คำที่มี ร ล ควบกล้ำ

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบเลือกคำให้ตรงกับความหมาย จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบทดสอบเลือกคำตรงกับความหมาย จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

ข้อ 1-3 คำในข้อใดเป็นคำที่ออกเสียง ร ล ควบกล้ำ

1. ก. ไตร่ตรอง	ข. จริงไซร์	ค. ทрудโทรม	ง. สร้างเสริม
2. ก. สรรเสริญ	ข. รับทราบ	ค. แทรกแซง	ง. พร้อมพรั่ง
3. ก. เส้าสร้อย	ข. ขรุขระ	ค. ทรัพย์สิน	ง. ทราบ

ข้อ 4-6 คำในข้อใดเป็นคำที่ไม่ออกเสียง ร ล ควบกล้ำ

4. ก. คร่ำครวญ	ข. เศรษฐี	ค. กล้าแกร่ง	ง. ปลอดโปรง
5. ก. ศรัทธา	ข. ปลุกพริก	ค. แปลกปลอม	ง. ครั้นเครง
6. ก. ขลุ่ยขลุ่ย	ข. พุทรา	ค. กลากเกลื่อน	ง. เปล่าเปลี่ยว
7. คำควบกล้ำข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำแท้			
ก. ครอบครวั เครื่องครัด			
ข. ปลัดพราก พลั้งผลอ			
ค. เปลี่ยนแปลง กลมเกลียว			
ง. เส้าสร้อย ทรัพย์			

ตอนที่ 3 จงเติมคำควบกล้ำลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์

กลับกลาย ปลอดภัย ปลอมแปลง เกล็ดอื่น เครื่องครัด

1. นักเรียนที่ดีควรปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่าง _____
2. นายกฯ ประกาศตกเตือนให้ผู้ขับรถคำนึงถึงความ _____ ของผู้โดยสาร
เป็นสำคัญ
3. ชาวบ้านกำลังช่วยกันเก็บผักที่ตก _____ ถนน เพราะรถบรรทุก
พลิกคว่ำ
4. ชาวพม่าถูกจับติดคุก เนื่องจากพวกเขา _____ เอกสารลักลอบ
เข้าเมือง
5. รัชชัชเป็นคนดี ขยันและประหยัดทำให้เขา _____ เป็นคน
มีฐานะมั่นคง

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

เรื่อง คำที่มี ร ล ควบกล้ำ

ตอนที่ 1

1. ก	6. ข
2. ง	7. ง
3. ข	8. ค
4. ข	9. ง
5. ก	10. ง

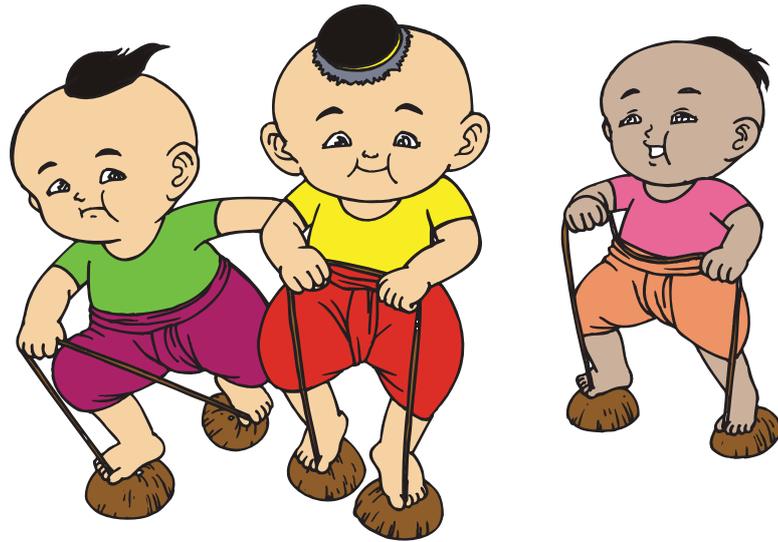
ตอนที่ 2

1. ง
2. ข
3. ค
4. ก
5. ค

ตอนที่ 3

1. เครื่องคิด
2. ปลอศคภัย
3. เกลื้อน
4. ปลอมเปลง
5. กลั้บกลย

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง คำพ้องเสียง

นายสมพงษ์ ศรีพยาด

คำชี้แจง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เป็นชุดแบบฝึกที่ใช้ข้อมูลจากหนังสือภาษาพาทีและวรรณคดีลำนํ้า ซึ่งตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รวมถึงข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนมีโอกาส ฝึกฝน ประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง ได้มีความรู้ถูกต้อง และจดจำการเขียนสะกดคำ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำพ้องเสียง มีทั้งหมด 10 กิจกรรม ขอบข่ายของเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาจัดทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำได้จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาความบกพร่องในด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำพ้องเสียง ครูควรปฏิบัติ ดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า เมื่อเรียนจบแล้ว นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. บทเรียนนี้เสนอเนื้อเรื่อง การเขียนสะกดคำส่วนย่อยๆ ต่อเนื่องกันไป
3. อ่านคำสั่งในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำแต่ละชุดแล้ว ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

ในแต่ละกิจกรรม

4. ดูเฉลยด้านหลังของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
5. ถ้าตอบผิดขอให้กลับไปเขียนคำตอบใหม่อีกครั้ง จนถูกต้อง
6. เมื่อจบแบบฝึกแล้วให้ทำแบบทดสอบหลังชุดแบบฝึก เพื่อวัดความเข้าใจของนักเรียน

อีกครั้ง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

เรื่อง คำพ้องเสียง

คำแนะนำในการฝึกเขียนสะกดคำในชุดแบบฝึก

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำพ้องเสียง จัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้เขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมี 10 กิจกรรม นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น

วิธีการทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1. ศึกษาใบความรู้และเอกสารประกอบชุดแบบฝึกการสะกดคำให้เข้าใจ
2. อ่านคำชี้แจงหรือคำอธิบาย วิธีการทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดก่อนลงมือทำ
3. นักเรียนสามารถเขียนคำตอบ ตามคำชี้แจง หรือคำอธิบายลงในชุดแบบฝึกได้เลย โดยเริ่มทำจากกิจกรรมที่ 1 ก่อน
4. หากสงสัยกิจกรรมใดหรือชุดใด ให้สอบถามขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
5. ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและเชื่อมั่น จึงจะทำให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้อง ทำชุดแบบฝึกแต่ละชุดให้ครบทุกกิจกรรม จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาและทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเรื่อง คำพ้องเสียง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกลักษณะของคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนคำพ้องเสียงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนเลือกใช้คำพ้องเสียงได้ถูกต้อง
4. นักเรียนนำคำพ้องเสียงไปแต่งประโยคได้ตรงตามความหมาย

คำพ้องเสียง

คำพ้องเสียง คือ คำที่อ่าน
ออกเสียงเหมือนกัน แต่
เขียนต่างกัน และต่าง
ความหมายกัน หากเขียน
สะกดผิดจะทำให้การสื่อสาร
ไม่บรรลุวัตถุประสงค์

ตัวอย่าง เช่น

กาญจน์	ทอง
กานท์	บทกลอน
การ	งาน
การณ์	เหตุ,เค้า,มูล
กาล	เวลา
กาพ	ดำ,รอยดำหรือ แดงที่ผุดตาม ร่างกายคนเมื่อ ตายแล้ว

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง บอกพยางค์ และเขียนคำอ่านของคำต่อไปนี้

1. โจทก์จำเลย _____ พยางค์ คำอ่าน _____

2. โจทย์เลข _____ พยางค์ คำอ่าน _____

3. ซ้อนส้อม _____ พยางค์ คำอ่าน _____

4. ซ่อมแซม _____ พยางค์ คำอ่าน _____

5. ตักบาตร _____ พยางค์ คำอ่าน _____

6. บิณฑบาต _____ พยางค์ คำอ่าน _____

7. ศิวพรรณ _____ พยางค์ คำอ่าน _____

8. พันธกรรม _____ พยางค์ คำอ่าน _____

9. วันจันทร์ _____ พยางค์ คำอ่าน _____

10. ลูกจันทน์ _____ พยางค์ คำอ่าน _____

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง เลือกคำเติมลงในช่องว่างของแต่ละข้อให้ได้ข้อความที่มีความหมาย

1. ปรุงอาหารให้รสดีมี _____
2. กรอกข้อมูลไม่ครบถ้วนชวน _____
3. แสน _____ คนทุกซ์ยากลำบากใจ
4. จะ _____ สิ่งใหม่ให้คนชม
5. ยามพลัดพรากจากไกลให้ _____
6. น้ำชุ่มเจ้าทำให้ใสใช้ _____
7. ร่วม _____ สนทนาเพลินอารมณ์
8. ทำบุญบ้านต้องผูกด้วยเวียน _____
9. การเวียนวายพระท่านว่า _____ วัฏ
10. ฟ้าจรัสเมฆหมอกหมดสวย _____

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง เลือกคำในวงเล็บมาเขียนลงในประโยคให้สมบูรณ์ถูกต้อง

1. นักเรียนมาโรงเรียนแต่เช้าเพราะพวกเขา _____ ทราบว่าโรงเรียนถูกไฟ _____ (ไม่, ไหม)
2. คุณ _____ บอกให้คนสวนตัด _____ ที่สนามหน้าบ้าน (หญ้า, ยา)
3. สุนัขได้ชื่อว่าเป็น _____ ที่มีความเชื่อ _____ และรักเจ้าของมาก (สัตย์, สัตว์)
4. คุณแม่บอกให้คุณพ่ออ่านหนังสือพิมพ์ _____ เวลา เพราะแม่จะต้องไปจ่ายเงิน _____ โทรศัพท์ (มา, ค่า)
5. ปีนี้สมชายขายมะม่วง _____ เขียวสวยได้เงินหลาย _____ บาท (พัน, พันธุ์)
6. ลูกเดินนั่ง _____ เพื่อรอ _____ พวกที่กำลังแต่งตัว (พัก, พรรค)
7. แม่บอกให้เด็ด _____ พริก ก่อนเอาไป _____ (คั่ว, ข้าว)
8. คารณ _____ ใจที่จะรับ _____ และแต่งงานกับชาติรี (หมั้น, มั่น)
9. แพนเค้กมีใบ _____ สวยงามและเป็นคาราที่ _____ รักมาก (น่า, หน้า)
10. นับวันการนุ่งผ้า _____ กำลังจะสูญ _____ ไปเรื่อย ๆ (สั้น, ชั้น)

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง นำคำที่ออกเสียงเหมือนกันมาอยู่ในพวกเดียวกัน

- กาญจน์ เขี้ยว การณ์ เคี้ยว กาล
- บาท โจทย์ บาด โจทก์ บาตร
- โจย พันธุ์ ประทาน พรรณ ศาสตร์
- ประธาน พัน ศาสน์ ศิษย์ สิทธิ

_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง นำคำพ้องเสียงที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ได้

ความหมาย

สัตว์ สัด สัตย์

_____ ส่วน

ฆ่า _____

ชื่อ _____

รด รถ รส

_____ ยนต์

_____ น้ำ

_____ ชาด

บาด บาท บาตร

ตัด _____

_____ แผล

เงิน _____

เฒ่า เท่า ถ่า

_____ จู้

_____ กัน

_____ ผู้

กาล การณ์

_____ เหตุ

_____ เวลา

จรรย์ จันท์ จันทร์

_____ อัส

_____ ลูก

_____ วัน

โจทก์ โจทย์ โจษ

_____ จำเลย

_____ เลข

_____ ขาน

กิจกรรมที่ 6

คำชี้แจง เลือกคำมาใส่ให้ตรงกับความหมาย

1. กาล, การ, การณ์

_____ เวลา, ครั้ง, คราว

_____ เหตุ, ใ้, มูล

_____ งานหรือเรื่องที่ทำ

2. โจทย์, โจษ, โจทก์

_____ คำถามในวิชาคณิตศาสตร์

_____ ผู้กล่าวหา, บุคคลผู้ฟ้องคดีต่อศาล

_____ พูดกันเซ็งแซ่

3. บาท, บาท, บาทร, บาท

_____ ตก, ตกไป

_____ ทำให้เป็นผลอย่างของมีคบบาต

_____ ภาชนะสำหรับกักขุสามเณรใช้รับอาหารบิณฑบาต

_____ มาตรฐานเงินไทย, ส่วนหนึ่งของบทแห่งคำประพันธ์

4. พรรณ, พันธุ์, พัน

_____ พวกพ้อง, พี่น้อง, วงศ์วาน

_____ สีของผิว, ชนิด

_____ มาตรฐานไทย, ครอบด้วยสิ่งที่เป็นเส้นด้าย

5. สุก, สุกร

_____ วันที่ ๖ ของสัปดาห์

_____ พันจากห้าม, ถึงระยะที่ใช้ได้แล้ว

กิจกรรมที่ 7

คำชี้แจง เติมคำต่อไปนี้และนำมาใส่ให้ตรงความหมาย

ตัด_____

_____ชุกรรม

ลูก_____

ชื้อน_____

บิณฑ_____

ผลิต_____

วัน_____

_____แซม

_____เลข

_____จำเลย

- _____ 1. ตักอาหารใส่บาตรพระภิกษุ สามเณร
- _____ 2. พระภิกษุสามเณรรับของที่นำมาใส่บาตร
- _____ 3. วงศ์วาน, พี่น้อง, เหล่ากอ
- _____ 4. สิ่งของที่คิดหรือประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อการจำหน่าย
- _____ 5. พันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งมีผลหอม
- _____ 6. ชื่อวันที่ ๒ แห่งสัปดาห์
- _____ 7. เครื่องใช้สำหรับตัดของกิน
- _____ 8. แก้ไขปรับปรุงของที่ชำรุดให้กลับคืนสู่สภาพเดิม
- _____ 9. คำถามในวิชาคณิตศาสตร์
- _____ 10. บุคคลผู้ฟ้องคดีต่อศาล

กิจกรรมที่ 8

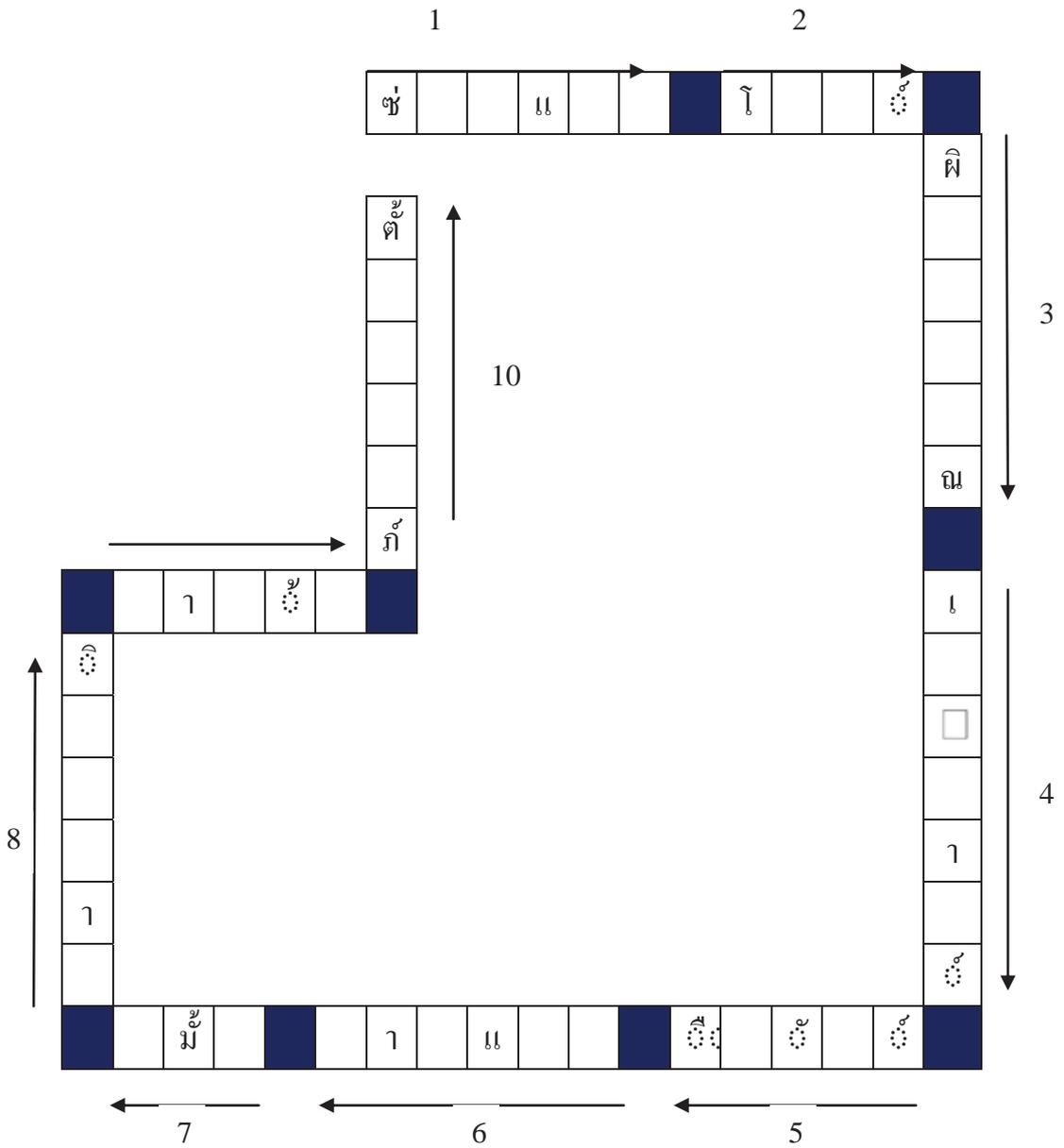
คำชี้แจง ค้นหาคำศัพท์จากความหมายและปริศนาคำที่กำหนดให้

ความหมาย	ปริศนาคำ	คำนี้คือ
1. บุคคลผู้ฟุ้งคิดต่อศาล	มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย จ สระ โ	_____
2. กิริยาที่พระภิกษุ สามเณร รับของที่เขานำมาใส่บาตร	มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย บ สระ อี น	_____
3. พี่น้อง วงศ์วาน เทือกเขา เหล่ากอ	มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย พ สระอะ น	_____
4. สีของผิว	มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ผ สระอิ ว	_____
5. พันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งมีผลหอม	มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ล สระอุ ก	_____
6. สร้างให้มีให้เป็นขึ้น, เนรมิต	มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ส ก ล้ำ ร	_____
7. เครื่องใช้สำหรับตักของกิน	มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ช	_____
8. สิ่งที่ทำขึ้น	มี 4 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ผ	_____
9. เส้นด้ายยาว ๆ ที่พระถือ เมื่อเวลาสวดมนต์หรือที่เอามา วงรอบบ้านเรือนเพื่อเป็นมงคล	มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ส	_____
10. ใส่อาหารลงในบาตรพระและ สามเณร	มี 2 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย ต	_____

กิจกรรมที่ 9

คำชี้แจง เติมคำในปริศนาหาคำตามความหมายที่ให้

ความหมาย

1. แก้ไขเพิ่มเติมของที่ชำรุดให้ดีขึ้น
2. ผู้กล่าวหา, ผู้ฟ้องความในศาล
3. สีของผิว
4. เรื่องที่เกิดขึ้น
5. ไม่คดโกงไม่หลอกลวง
6. เนื้อหนังที่แตกแยกออกเพราะถูกตีฟันที่มแทง
7. มอบสิ่งของให้ฝ่ายหญิงเพื่อแสดงความหมั่นหมาย
8. กิริยาที่พระภิกษุสามเณรรับของที่เขานำมาใส่บาตร
9. เกลือเคมีชนิดหนึ่งเป็นก้อนสีขาว มีรสเปรี้ยวฝาด
10. หญิงซึ่งกำลังตั้งท้อง

 เฉลยกิจกรรมที่ 1

1. โจทก์จำเลย	3 พยางค์	= โจค-จำ-เลย
2. โจทย์เลข	2 พยางค์	= โจค-เลค
3. ซ้อนส้อม	2 พยางค์	= ซ้อน-ส้อม
4. ซ่อมแซม	2 พยางค์	= ซ่อม-แซม
5. ตักบาตร	2 พยางค์	= ตัก-บาด
6. บินทะบาด	3 พยางค์	= บิน-ทะ-บาด
7. ผิวพรรณ	2 พยางค์	= ผิว-พัน
8. พันธกรรม	3 พยางค์	= พัน-ทุ-กำ
9. วันจันทร์	2 พยางค์	= วัน-จัน
10. ลูกจันทร์	2 พยางค์	= ลูก-จัน

เคลยกิจกรรมที่ 2

1. สักส่วน
2. สงสัย
3. สงสาร
4. สร้างสรรค์
5. ส่งสาร
6. สารสัมพันธ์
7. สัจธรรม
8. สายสัญญาณ
9. สังสารวัฏ
10. สดใส

เฉลยกิจกรรมที่ 3

1. ไหม, ไหม้
2. ยา, หล้า
3. สัตว์, สัตย์
4. ฆ่า, ค่า
5. พันธุ์, พัน
6. พัก, พรรค
7. ขี้, คั่ว
8. มั่น, หมั่น
9. หน้า, นำ
10. ชั่น, ลั่น

เฉลยกิจกรรมที่ 4

กาล	กาญจน์	การณั
เขี้ยว	เคี้ยว	
บาท	บาด	บาตร
โอบ	โอบยั	โอบกั
พัน	พันธุ	พรรณ
ประทาน	ประธาน	
ศาสตร์	ศาสนั	
ศิษย์	สิทธิ	

 เฉลยกิจกรรมที่ 5

สัดส่วน	ฆ่าสัตว์	ชื่อสัตว์
รถยนต์	รดน้ำ	รสชาติ
ตัดบัตร	บาดแผล	เงินบาท
ชี้เป้า	เท่ากัน	ผู้เฒ่า
อักษรर्थ	ลูกจันทร์	วันจันทร์
โจทก์จำเลย	โจทท์เลข	โจษขาน
เหตุการณ์	กาลเวลา	

เฉลยกิจกรรมที่ 6

1. กาล = เวลา, ครั้ง, คราว
 การณ์ = เหตุ, เค้า, มูล
 การ = งานหรือเรื่องที่ทำ
2. โจทย์ = คำถามในวิชาคณิตศาสตร์
 โจษ = พุดกันเชิงแซ่
 โจทก์ = ผู้กล่าวหา, บุคคลผู้ฟ้องคดีต่อศาล
3. บาท = ตก, ตกไป
 บาด = ทำให้เป็นแผลอย่างของมีคมมาก
 บาตร = ภาชนะสำหรับภิกษุสามเณรรับอาหารบิณฑบาต
 บาท = มาตรฐานเงินไทย, ส่วนหนึ่งของบทแห่งคำประพันธ์
4. พันธุ์ = พวกพ้อง, พี่น้อง, วงศ์วาน
 พรรณ = สีของผิว, ชนิด
 พัน = มาตรฐานเงินไทย, วงรอบด้วยสิ่งที่เป็นเส้นด้าย
5. ศุกร์ = วันที่ 6 ของสัปดาห์
 สุก = พันจากห้าม, ถึงระยะที่ใช้ได้แล้ว

เฉลยกิจกรรมที่ 7

1. ตักบาตร
2. บิณฑบาต
3. พันธกรรม
4. ผลិតภัณฑ์
5. ลูกจันทน์
6. วันจันทร์
7. ซ้อนส้ม
8. ซ่อมแซม
9. โจทย์เลข
10. โจทย์จำเลย

เคล็ดลับกิจกรรมที่ 8

1. โจทย์จำลอง
2. ปัญหา
3. พันธกรรม
4. ผิพรรณ
5. ลูกจันทน์
6. สร้างสรรค์
7. ซ้อนซ้อน
8. ผลิตภัณฑ์
9. สายสัญญาณ
10. ตักบาตร

เฉลยกิจกรรมที่ 9

1. ซ่อมแซม
2. โจทก์
3. พิวพรรณ
4. เหตุการณ์
5. ซื่อสัตย์
6. บาดแผล
7. หมั้น
8. บิณฑบาต
9. สารส้ม
10. ตั้งครรภ์

เคลงยกิจกรรมที่ 10

แนวงตั้ง

1. สายสัญญาณ
2. ซ่อมแซม
3. ฝิวพรรณ
4. โจทก์จำเลย
5. สร้างสรรค์

แนวงอน

1. ตักบาตร
2. บาดแผล
3. ตั้งครรภ์
4. พันธุกรรม
5. สารส้ม

แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน
เรื่อง คำพ้องเสียง

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบแบบเลือกตอบ	จำนวน 4 ข้อ
ตอนที่ 2 แบบทดสอบเลือกคำให้ตรงกับความหมาย	จำนวน 6 ข้อ
ตอนที่ 3 แบบทดสอบแบบเติมคำที่หายไป	จำนวน 5 ข้อ
ตอนที่ 4 แบบทดสอบหาความหมายของคำ	จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ ๑ ข้อ 1-4 ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. พยาบาท	ข. ตักบาท
ค. บาทแผล	ง. บิณฑบาท
2. ข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. ผักกาด	ข. อากาศ
ค. โโอกาส	ง. ประกาส
3. ข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. อัสจันทร์	ข. วันจันทร์
ค. ลูกจันทร์	ง. โจคจันทร์
4. ข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. อนุญาติ	ข. ญาติพี่น้อง
ค. ทายาท	ง. พยาท

ตอนที่ 2 ข้อ 5 - 10 เลือกคำตรงกับความหมาย

5. หน้าที่, กิจธุระ, งาน ความหมายตรงกับคำใด

ก. การณ์	ข. การ
ค. กาญจน์	ง. กานต์

ตอนที่ 4 หากความหมายของคำ

พรรณ	หมายถึง	_____
พันธุ์	หมายถึง	_____
ชั้น	หมายถึง	_____
ขรรค์	หมายถึง	_____
สัตว์	หมายถึง	_____

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน
เรื่อง คำพ้องเสียง

ตอนที่ 1

1. ง
2. ก
3. ค
4. ค

ตอนที่ 2

1. ข
2. ก
3. ง
4. ค
5. ค
6. ค

ตอนที่ 3

1. คำ, ฆ่า
2. ขั้ว, คั่ว
3. หน้า, นำ
4. ศิษย์, สิทธิ
5. คั่น, ครรภ์

ตอนที่ 4

อยู่ในคุลยพินิจของครู

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. ข้อสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน อัตรา 4 ตัวเลือก เวลา 30 นาที
2. ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดจาก ก ข ค และ ง เพียงคำตอบเดียว แล้วกากบาท (X) ลงหน้าข้อที่ถูกต้อง ที่สุดเพียงข้อเดียว
3. การกากบาท (X) ลงหน้าข้อ ถ้ามมากกว่า ๑ คำตอบใน ๑ ข้อ ถือว่าข้อนั้นไม่มีคะแนนให้ ถ้ากาผิดหรือต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ หรือต้องการข้อเดิม ให้ทำเครื่องหมายให้ชัดเจน
4. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ นอกเหนือจากคำสั่งลงในข้อสอบ และห้ามนำข้อสอบ หรือกระดาษคำตอบ ออกนอกห้องสอบโดยเด็ดขาด
5. ผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนคำชี้แจงนี้ จะถูกพิจารณาไม่ตรวจกระดาษคำตอบให้คะแนน

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 ข้อ**

คำชี้แจง

ตัวอย่าง ถ้าตัวเลือก ก เป็นคำตอบที่ถูกต้องให้กากบาทในกระดาษคำตอบ ดังนี้

ก ข ค ง

ถ้าต้องการเปลี่ยนตัวเลือกใหม่ ต้องลบกากบาทในตัวเลือกเดิมให้หมดเสียก่อน
แล้วจึงกากบาทตัวเลือกใหม่

คำสั่ง เลือกทำเครื่องหมาย X เฉพาะข้อที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. จำนวนพยางค์ของคำในข้อใดมีจำนวนเท่ากับ มีจำนวนพยางค์ของคำว่า “ทัศนاجر - อัจฉรย์”

ก. ตั้งครรภ์ - ชนาณัติ	ข. ลิขสิทธิ์ - เปลี่ยนแปลง
ค. หัตถกรรม - สุนทรียภาพ	ง. มหรสพ - พันธุกรรม
2. ข้อใดมีตัวสะกด ตรงคำว่า “ชนบัตร์”

ก. พลัดพราก	ข. สรรพากร
ค. กลับกลาย	ง. เสรีาสร้อย
3. เสียงสะกดในคำว่า “เลือกสรร” สะกดด้วยเสียงตัวสะกดตามข้อใด

ก. แม่กบ - แม่กน	ข. แม่กน - แม่กม
ค. แม่กก - แม่กน	ง. แม่กม - แม่กน
4. คำว่า “โจทก์จำเลย” มีจำนวนพยางค์เท่ากับคำในข้อใด

ก. ลูกจันทน์	ข. ผลิตภัณฑ์
ค. อุตสาหกรรม	ง. อัจฉรย์
5. ข้อใดสะกดด้วยเสียงตัวสะกด แม่กบ

ก. เครื่องคิด	ข. อุทาหรณ์
ค. ม้วยมรณ์	ง. นมัสการ

6. คำต่อไปนี้คำใด 4 พยางค์
ก. ประวัติศาสตร์	ข. พลังพลอ
ค. คอนเสิร์ต	ค. ชนาคณิต
7. คำว่า “อรรณรส” สะกดด้วยเสียงตัวสะกดตามข้อใด
ก. แม่กด	ข. แม่กม
ค. แม่กน	ง. แม่กบ
8. คำใดมีเสียงสะกดเหมือนกับคำว่า “อิทธิฤทธิ์”
ก. อุตุนิธิ	ข. พลัดพราว
ค. เครื่องกรัด	ง. ตักบาตร
9. จงพิจารณาเสียงสะกดของคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้ก่อนตอบคำถาม “โทรศัพท บรรยากาส อุทาหรณ” ข้อใดลำดับเสียงสะกดใดถูกต้องที่สุด
ก. แม่กด – แม่กบ - แม่กน	ข. แม่กน – แม่กด - แม่กบ
ค. แม่กบ – แม่กน - แม่กด	ง. แม่กบ – แม่กด - แม่กน
10. คำในข้อใดสะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กน
ก. ภัยพิบัติ	ข. สัมภาษณ์
ค. จลาจล	ง. มหரசพ
11. เสียงสะกดคำว่า “พันธกรรม” อยู่ในมาตราตัวสะกดใด
ก. แม่กก	ข. แม่กน
ค. แม่กด	ง. แม่กบ
12. ข้อใดใช้ ต สะกดไม่ถูกต้อง
ก. ปรอด	ข. ผลิตภัณฑ์
ค. สันสกฤต	ง. บินฆาบาด
13. คำว่า “อิริยาบถ” อยู่มาตราตัวสะกดใด
ก. แม่กบ	ข. แม่กน
ค. แม่กก	ง. แม่กด
14. คำใดสะกดด้วยมาตราตัวสะกด แม่กก และ แม่กด
ก. ม้วยมรณ์	ข. ลิขสิทธิ์
ค. อัจฉริยะ	ง. ทักษนาจร

40. ข้อใดมีจำนวนพยางค์เข้าระเบียบแบบ : 2 พยางค์ – 3 พยางค์ – 4 พยางค์
ก. เกล็ดนกลาด เลื่อมโทรม ปาฏิหาริย์	ข. โปรคปราน โจทย์เลข สาธารณสุข
ค. ซ่อมแซม ไวรัส อปลักษณ์	ง. อินทรีย์ สุตินัตร จินตนาการ

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ

1. ง	11. ง	21. ก	31.ก
2. ก	12. ก	22. ข	32.ข
3. ค	13. ง	23. ง	33.ข
4. ง	14. ข	24. ค	34.ง
5. ข	15. ค	25. ค	35.ค
6. ก	16. ข	26. ค	36.ง
7. ก	17. ง	27. ง	37.ข
8. ก	18. ข	28. ค	38.ค
9. ง	19. ง	29. ง	39.ก
10. ค	20. ค	30. ก	40.ง

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ

แบบสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ

ชื่อ.....นามสกุล.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

สถานที่.....

1. นักเรียนคิดว่าการเรียงลำดับของเนื้อหาในชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำในแต่ละหน่วยมีความ
ยาก ง่าย เพียงใด

เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ยาก เพราะ..... ง่าย เพราะ.....

เรื่อง คำที่มีความหมายที่ตรงกัน

ยาก เพราะ..... ง่าย เพราะ.....

เรื่อง คำที่มี รร (หัน)

ยาก เพราะ..... ง่าย เพราะ.....

เรื่อง คำที่มี ร ล ควบกล้ำ

ยาก เพราะ..... ง่าย เพราะ.....

เรื่อง คำพ้องเสียง

ยาก เพราะ..... ง่าย เพราะ.....

2. นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำอย่างไร

เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ชอบ เพราะ..... ไม่ชอบ เพราะ.....

เรื่อง คำที่มีความหมายที่ตรงกัน

ชอบ เพราะ..... ไม่ชอบ เพราะ.....

เรื่อง คำที่มี รร (หัน)

ชอบ เพราะ..... ไม่ชอบ เพราะ.....

เรื่อง คำที่มี ร ล ควบกล้ำ

ชอบ เพราะ..... ไม่ชอบ เพราะ.....

เรื่อง คำพ้องเสียง

ชอบ เพราะ..... ไม่ชอบ เพราะ.....

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อสำรวจและจัดทำบัญชีคำยา

รายการคำยากที่สำรวจจากหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จำนวน 3 วิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา สุขศึกษาและคำที่นักเรียนมักเขียนผิด

	ก วิชาภาษาไทย	ข วิชาสังคมศึกษา	ค วิชาสุขศึกษา	ง คำที่นักเรียนมักเขียนผิด
1	กฎเกณฑ์	กฎหมาย	กฎหมาย	กฎเกณฑ์
2	กฎหมาย	กษัตริย์	ครอบครัว	กฎหมาย
3.	กลมเกลียว	เกียรติยศ	คลอเคลีย	กลมเกลียว
4.	กัมปนาท	ธรรมชาติ	คลินิก	กลับกลาย
5.	กระตือรือร้น	ชนบัตร์	เคร่งครัด	กระตือรือร้น
6.	กลับกลาย	ทักษิณ	ชีพจร	เคลื่อนกลาด
7.	เคลื่อนกลาด	บรรยากาศ	เชื้อโรค	ขนมธรรมเนียม
8.	ขนบธรรมเนียม	บังเอิญ	ซ่อมแซม	ขรุขระ
9.	ขรุขระ	ประวัติศาสตร์	ตรวจตรา	คอนเสิร์ต
10.	ไขว่คว้า	ประสบการณ์	ตั้งครรภ์	ครั้นเครง
11.	ครอบครัว	ปราดเปรื่อง	ทรุดโทรม	เคร่งครัด
12.	คลอเคลีย	เผชิญ	นันทนาการ	เคี้ยวเชิญ
13.	คอนเสิร์ต	ฝรั่งเศส	บาดแผล	ฆราวาส
14.	ครั้นเครง	พสกนิกร	บัญญัติ	จลาจล
15.	เคร่งครัด	พฤษชาติ	ปรอท	จินตนาการ
16.	เคี้ยวเชิญ	พระสงฆ์	ปฏิเสธ	เจตนาธรรมณ์
17.	ฆราวาส	ภูมิลำเนา	ปฐมพยาบาล	โจทท์เลข
18.	จรรโลง	มนุษย์	ผิวพรรณ	โจทท์จำเลย
19.	จลาจล	มโนธรรม	ผีดาษ	ฉันทลักษณ์
20.	จินตนาการ	มิ่งขวัญ	พยาบาล	ซ้อนส้อม
21.	เจตนาธรรมณ์	รัฐธรรมนูญ	พันธุกรรม	ซ้อสัตย์
22.	โจทท์เลข	รัฐวิสาหกิจ	แพทย์	ตรวจตรา
23.	โจทท์จำเลย	วัฒนธรรม	เกสซ์	ตักบาตร
24.	เฉลียง	วิเคราะห์	โภชนาการ	ตั้งครรภ์
25.	ซ้อนส้อม	ศาสนา	มนุษย์	เตร์ตเตร

ที่	ก วิชาภาษาไทย	ข วิชาสังคมศึกษา	ค วิชาสุขศึกษา	ง คำที่นักเรียนมักเขียนผิด
26.	ซ่อมแซม	ศิลปวัฒนธรรม	มหันตภัย	ไต่ตรง
27.	ข้อสัต์	ศีลธรรม	รณรงค์	พรรณนะ
28.	ตรวจตรา	สมรภูมิ	วันอาสาฬหบูชา	ทักษัน
29.	ตระเวน	สุนทรียภาพ	ไวรัส	ทัศนاجر
30.	ตักบาตร	สุริยจักรวาล	สาธารณสุข	ทรุดโทรม
31.	เต็ร็ดเต็ร	เสวยราชย์	สิ่งเสพติด	โทรศัพท์
32.	ไต่ตรง	เสถียรภาพ	สัญลักษณ์	โทรทัศน์
33.	พรรณนะ	แสดมปี	สัมผัส	ชนบัตร
34.	ทัศนاجر	สำเร็จ	เลื่อมโทรม	ชนาณัติ
35.	ทรัพยากร	อนาถ	อนาคต	นมัสการ
36.	ทรุดโทรม	อาณาจักร	อุณหภูมิ	นักชัตฤกษ์
37.	โทรศัพท์	อาวุธ	อุบัติเหตุ	บรรทม
38.	โทรทัศน์	อิสรภาพ	อุปสรรค	บรรพชา
39.	ชนบัตร	อภิปราย	เอกซเรย์	บรรพัต
40.	ชนาณัติ	อุบาทก์	แอลกอฮอล์	บรรพบุรุษ
41.	นมัสการ	อนุรักษ์		บรรณาธิการ
42.	นักชัตฤกษ์	อนุสาวรีย์		บรรณารักษ์
43.	นิรันดร์	เอกราช		บรรยาศ
44.	บรรทม			บิณฑบาต
45.	บรรพชา			ปรอท
46.	บรรพัต			ประวัติศาสตร์
47.	บรรพบุรุษ			ประสพการณ์
48.	บรรณาธิการ			ปาฏิหาริย์
49.	บรรณารักษ์			ปริมปรา
50.	บรรยาศ			ปรารธนา
51.	บิณฑบาต			เปลี่ยนแปลง

ที่	ก วิชาภาษาไทย	ข วิชาสังคมศึกษา	ค วิชาสุขศึกษา	ง คำที่นักเรียนมักเขียนผิด
52.	ปรอท			ไปรษณีย์
53.	ประดิษฐ์ฐาน			ฝรั่งเศส
54.	ประวัติศาสตร์			โปรดปราน
55.	ประสบการณ์			ผิวพรรณ
58.	ปรารภนา			พสกนิกร
59.	ปริญญา			พราหมณ์
60.	เปลี่ยนแปลง			พันธุกรรม
61.	ไปรษณีย์			พลัดพราก
62.	โปรดปราน			พรั่งพร้อม
63.	ผิวพรรณ			ปลั่งเปลอ
64.	ผลิตภัณฑ์			พลิกเพลง
65.	พรรณนา			เพาเวอร์พ้อยท์
66.	พสกนิกร			ภัยพิบัติ
67.	พระโอรส			ภาพยนตร์
68.	พันธุกรรม			มหรสพ
69.	พันธุ์ไม้			มักคุเทศก์
70.	พลัดพราก			ม้วยมรณ์
71.	पासเวิร์ด			ลิขสิทธิ์
72.	พรั่งพร้อม			เลือกสรร
73.	ปลั่งเปลอ			ลูกจันทน์
74.	พลิกเพลง			วรรณยุกต์
75.	เพาเวอร์พ้อยท์			วัฒนธรรม
76.	ภัยพิบัติ			วาทศิลป์
77.	ภาพยนตร์			วิจารณ์
78.	ภูมิลำเนา			วิญญาน
79.	มหรสพ			วิทยาศาสตร์
80.	ม้วยมรณ์			ศีลธรรม

ที่	ก วิชาภาษาไทย	ข วิชาสังคมศึกษา	ค วิชาสุขศึกษา	ง คำที่นักเรียนมักเขียนผิด
82.	มโนราห์			สรรพสินค้า
83.	ลิขสิทธิ์			สรรพากร
84.	เลือกสรร			สัมภาษณ์
85.	ลูกจันทน์			สร้างสรรค์
86.	วรรณกรรม			สันสกฤต
87.	วรรณยุกต์			สุนทรียภาพ
88.	วัชพืช			สูติบัตร
89.	วันสารท			เชื่อมต่อม
90.	วัฒนธรรม			หัตถกรรม
91.	วาทศิลป์			อรรถรส
92.	วิจารณ์			ออมทรัพย์
93.	วิญญาน			อักษาศัย
94.	วิทยาศาสตร์			อัปลักษณ์
95.	ไวรัส			อารยะธรรม
96.	ศาสนา			อชิวฐาน
97.	ศีลธรรม			อภิปราย
98.	เศรษฐี			อิทธิฤทธิ์
99.	เสร์้าสร้อย			อิริยาบถ
100.	สรรพสินค้า			อิเล็กทรอนิกส์
101.	สรรพากร			อินทรีย์
102.	สันสกฤต			อินเทอร์เน็ต
103.	สัมผัส			อุทานณ์
104.	สัมภาษณ์			อุตสาหกรรม
105.	สารสิน			
106.	สร้างสรรค์			
108.	สุนทรียภาพ			
109.	สุภามิต			

ที่	ก วิชาภาษาไทย	ข วิชาสังคมศึกษา	ค วิชาสุขศึกษา	ง คำที่นักเรียนมักเขียนผิด
110.	สุติบัตร			
111.	เชื่อมโทรม			
112.	หัตถกรรม			
113.	อรรถรส			
114.	ออมทรัพย์			
115.	อัชฌาศัย			
116.	อัปลักษณ์			
117.	อศรรรย์			
118.	อชยฐาน			
119.	อภิปราช			
120.	อิทธิฤทธิ์			
121.	อิริยาบถ			
122.	อิเล็กทรอนิกส์			
123.	อินทรีย์			
124.	อินเตอร์เน็ต			
125.	อุทาหรณ์			
126.	อุตรจิตต์			
127.	อุตสาหกรรม			
128.	โอกาส			
129.	อำมาหิต			
	รวม 129 คำ	43 คำ	40 คำ	104 คำ
	รวม	316 คำ		

ผลการตรวจสอบความถี่ของรายการคำยักที่สำรวจจากหนังสือแบบเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จำนวน 3 วิชา คือ ภาษาไทย สังคมศึกษา สุขศึกษาและคำที่นักเรียนมักเขียนผิด

คำที่	รายการคำ	ความถี่
1	กฎเกณฑ์	2
2	กฎหมาย	3
3	กลมเกลียว	2
4	กระตือรือร้น	2
5	กลับกลาย	2
6	เคลื่อนไหว	2
7	ขนบธรรมเนียม	2
8	ขรุขระ	2
9	คลอเคลีย	2
10	คอนเสิร์ต	2
11	ครั้นครัง	2
12	เคร่งครัด	3
13	เกี่ยวเนื่อง	2
14	ฆราวาส	2
15	จลาจล	2
16	จินตนาการ	2
17	จรรโลง	2
18	เจตนาจรณ	2
19	โจทย์เลข	2
20	โจทย์จำเลย	2
21	ซ้อนส้ม	2
22	ซ่อมแซม	3
23	ซื้อสัตย์	2
24	ตรวจตรา	2
25	ตักบาตร	2

คำที่	รายการคำ	ความถี่
26	ตั้งครรภ	2
27	เตรีดเตร	2
28	ไตร์ตรง	2
29	ทรรชนะ	2
30	ทักษิณ	2
31	ทศนาจร	2
32	ทรุดโทรม	2
33	โทรศัพท์	3
34	โทรทัศน์	2
35	ชนบัตร	2
36	ชนาณัติ	2
37	นมัสการ	2
38	นักขัตฤกษ์	2
39	บรรพชา	2
40	บรรทัด	2
41	บรรพบุรุษ	2
42	บรรณาธิการ	2
43	บรรณารักษ์	2
44	บรรยากาศ	3
45	บิณฑบาต	2
46	ปรอท	3
47	ประวัติศาสตร์	3
48	ประสพการณ์	3
49	ปาฏิหาริย์	2
50	ปรารถนา	2
51	ปราดเปรื่อง	2

คำที่	รายการคำ	ความถี่
52	เปลี่ยนแปลง	2
53	ไปรษณีย์	2
56	ผลิตภัณฑ์	2
57	พรรณนา	2
58	พจนานุกรม	2
59	พันธุกรรม	3
60	พลัดพราก	2
61	พลังเหลือ	2
62	พาสเวิร์ด	2
63	เพาเวอร์พ้อยท์	2
64	ภัยพิบัติ	2
65	ภูมิลำเนา	2
66	มหาสพ	2
67	มักคุเทศก์	2
68	ม้วยมรณ	2
69	มนุษย์	3
70	ลิขสิทธิ์	2
71	เลือกสรร	2
72	ลูกจันทน์	2
73	วรรณกรรม	2
74	วรรณยุกต์	2
75	วัฒนธรรม	2
76	วาทศิลป์	2
77	วิจารณ์	2
78	วิญญาน	2
79	วิทยาศาสตร์	2

คำที่	รายการคำ	ความถี่
80	ไวรัส	2
81	ศีลธรรม	2
83	สรรพสินค้า	2
84	สรรพากร	2
85	สัมภาษณ์	2
86	สาธารณสุข	2
87	สุนทรียภาพ	3
88	สูติบัตร	2
89	เชื่อมต่อโทรม	3
90	หัตถกรรม	2
91	อรรถรส	2
92	ออมทรัพย์	2
93	อัชฌาศัย	2
94	อัปลักษณ์	2
95	อัศจรรย์	2
96	อชิษฐาน	2
97	อิทธิฤทธิ์	2
98	อิริยาบถ	2
99	อิเล็กทรอนิกส์	2
100	อินทรีย์	2
101	อินเทอร์เน็ต	2
102	อุทาหรณ์	2
103	อุตรจิตต์	2
104	อุตสาหกรรม	2

**แบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เพื่อสำรวจรายการคำ
เพื่อจัดทำบัญชีคำยาก สำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีประสบการณ์ตรง มีความคุ้นเคยกับการเรียนรู้คำ การสะกดคำ ของนักเรียนระดับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขอให้ท่านแสดงความคิดเห็น พิจารณาความยากง่ายของคำทุกคำ ในรายการของคำในบัญชีคำข้างล่างนี้ โดยระบุว่าคำใดเป็นคำยากคำใดเป็นคำง่าย แล้วทำเครื่องหมายแสดงความเห็นลงในช่องว่างที่กำหนดไว้

ทั้งนี้ ประเด็นที่ประสงค์จะให้ท่านระบุผลการพิจารณา ประกอบด้วยประเด็นพิจารณา 3 ประเด็น ดังต่อไปนี้ คือ

ก. ถ้าพิจารณาว่าคำนั้นเป็นคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่องคำยาก

ข. ถ้าพิจารณาว่าคำนั้นไม่แน่ว่าเป็นคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่องไม่แน่ใจ

ค. ถ้าพิจารณาว่าคำนั้นเป็นคำง่าย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่องคำง่าย

กรณีที่มีความเห็นอื่นนอกเหนือจาก ก.- ค. ให้เขียนความเห็นในช่องหมายเหตุประกอบรายการคำนั้น ๆ

ที่	รายการคำที่พิจารณา	คำยาก	ไม่แน่ใจ	คำง่าย	หมายเหตุ
	คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา				
1	กฏหมาย				
2	คอนเสิร์ต				
3	เคี้ยวข้าว				
4	ฆราวาส				
5	จลาจล				
6	จินตนาการ				

ที่	รายการคำที่พิจารณา	คำยาก	ไม่แน่ใจ	คำง่าย	หมายเหตุ
8	ดักบาตร				
9	ทักษิณ				
10	ทัศนاجر				
11	ชนบัตร				
12	ธนาณัติ				
13	นมัสการ				
14	มนุษย์				
15	ลิขสิทธิ์				
16	บิณฑบาต				
17	ปรอท				
18	พสกนิกร				
19	ภัยพิบัติ				
20	มหรสพ				
21	เลือกสรร				
22	วิญญาน				
23	ไวรัส				
24	สาธารณสุข				
25	สุนทรียภาพ				
26	สูติบัตร				
27	อรรถรส				
28	อักษณาศัย				
29	อศจรรย์				
30	อธิษฐาน				
31	อิริยาบถ				
32	อินเทอร์เน็ต				

ที่	รายการคำที่พิจารณา	คำยาก	ไม่แน่ใจ	คำง่าย	หมายเหตุ
	คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ				
1	กฏเกณฑ์				
2	โจทย์จำเลย				
3	โจทย์เลข				
4	ซื่อสัตย์				
5	โทรทัศน์				
6	โทรศัพท์				
7	นักขัตฤกษ์				
8	ประวัติศาสตร์				
9	ประสบการณ์				
10	ปาฏิหาริย์				
11	ไพบรณีย์				
12	ผลิตภัณฑ์				
13	พาสเวิร์ด				
14	เพาเวอร์พ้อยท์				
15	มนุษย์				
16	ม้วยมรณ์				
17	ลิขสิทธิ์				
18	ลูกจันทน์				
19	วรรณยุกต์				
20	วาทศิลป์				
21	วิทยาศาสตร์				
22	สัมภรณ์				
23	ออมทรัพย์				
24	อัปลักษณ์				

	รายการคำที่พิจารณา	คำยาก	ไม่แน่ใจ	คำง่าย	หมายเหตุ
26	อิทธิฤทธิ์				
27	อิเล็กทรอนิกส์				
28	อินทรีย์				
29	อุทาหรณ์				
30	อูตรดิตถ์				
	คำที่ใช้ รร (หัน)				
1	ขนบธรรมเนียม				
2	ตั้งครรภ				
3	บรรณารักษ์				
4	บรรทัด				
5	บรรพบุรุษ				
6	บรรณาธิการ				
7	บรรพชา				
8	บรรยากาศ				
9	พรรณนา				
10	ผิวพรรณ				
11	พันธุกรรม				
12	เลือกสรร				
13	วัฒนธรรม				
14	ศีลธรรม				
15	สรรพากร				
16	สรรพสินค้า				
17	หัตถกรรม				
18	อรรถรส				
19	อัจฉริยะ				
20	อุตสาหกรรม				

ที่	รายการคำที่พิจารณา	คำยาก	ไม่แน่ใจ	คำง่าย	หมายเหตุ
	คำที่มี ร ล ควบคล้ำ				
1	กลมเกลียว				
2	กระดือรือร้น				
3	กลับกลาย				
4	เกลื่อนกลาด				
5	ขรุขระ				
6	ครอบครวั				
7	คลอเคลีย				
8	ครั้นเครง				
9	เคร่งครัด				
10	ตรวจตรา				
11	เตร็ดเตร่				
12	ไต่ร่ตรง				
13	ทรุดโทรม				
14	ปราดเปรื่อง				
15	เปลี่ยนแปลง				
16	โปรดปราน				
17	พร้อมพร้อม				
18	พลัดพราก				
19	พลั้งเผลอ				
20	พลิกแพลง				
21	เสร์สำร้อย				
22	เสื่อมโทรม				

ที่	รายการคำที่พิจารณา	คำยาก	ไม่แน่ใจ	คำง่าย	หมายเหตุ
	คำพ้องเสียง				
1	โจทก์จำเลย				
2	โจทย์เลข				
3	ช้อนส้อม				
4	ซ่อมแซม				
5	ตักบาตร				
6	ผิวพรรณ				
7	พันธุกรรม				
8	พรรณนา				
9	ผลิตภัณฑ์				
10	ลูกจันทน์				

ภาคผนวก ฉ
ศัพท์านุกรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ศัพท์านุกรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ศัพท์านุกรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นเอกสารประกอบการค้นคว้าของนักเรียน ในการทำชุดแบบชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ คำที่ใช้ รร (หัน) คำที่ใช้ ร ล ควบกล้ำ และคำพ้องเสียง

คำที่นำมาใช้ในการสร้างชุดแบบฝึก การเขียนสะกดคำนี้ ได้มาจากการเขียนสะกดคำจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา สุขศึกษา และคำที่นักเรียนเขียนผิด จากสมุดแบบฝึกหัด แล้วจัดทำเป็นบัญชีคำยาก ของแต่ละกลุ่มสาระ และตรวจความซ้ำซ้อนของคำทั้ง 4 บัญชี ได้คำทั้งหมด 114 คำ ที่มีความถี่สูง แล้วจัดเป็นหมวดหมู่ลักษณะคำยาก และนำไปสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอน กลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ตรง มีความคุ้นเคยกับการเรียนรู้คำ การสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงความคิดเห็นพิจารณาความยากง่ายของคำ จนได้คำที่สามารถนำมาสร้างชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำได้ 105 คำ และมีคำบางส่วนที่คัดเลือกมา เพื่อประกอบการสร้างชุดแบบฝึก ให้นักเรียนได้ค้นคว้าในการทำชุดแบบฝึก การเขียนสะกดคำ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการฝึกการเขียนสะกดคำ จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำ และสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา และทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

ศัพท์านุกรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำ	ความหมาย
กฎหมาย	ข้อกำหนดที่บังคับให้บุคคลปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
กฎเกณฑ์	ข้อกำหนดที่วางไว้เป็นหลัก
กรรมกร	คนงาน, ลูกจ้างใช้แรงงาน
กราฟ	แผนภูมิที่ใช้เส้น จุด หรือภาพ แสดงความเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรตัวหนึ่งเทียบกับความเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตัวอื่น
กระตือรือร้น	รีบร้อน เร่งเร่ง ขมิขม่น
กลมเกลียว	เข้ากันได้เป็นอันหนึ่งอันเดียว
กลับกลาย	เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างอื่น
เกลื่อนกลาด	กระจัดกระจายอยู่ไปทั่ว
ก๊วยเตี๋ย	ชื่อของกินทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้น ๆ
ขนบธรรมเนียม	แบบอย่างที่นิยมกันมา
ขรุขระ	เป็นปุ่มเป็นปมไม่ราบเรียบ
ขลุกขลิก	ติดกุกก็อยู่ในที่แคบ ติดขัด ไม่สะดวก
ครอบครั้ว	สถาบันสังคมประกอบด้วยสามี ภรรยา บุตร เป็นต้น
คลอเคลีย	เคล้าคู่กัน, เคล้าเคียงกัน
คอนเสิร์ต	การแสดงดนตรีสากลแบบหนึ่ง ใช้เครื่องดนตรีวงใหญ่
ครึ้นเครง	เสียงดังครึกครื้น
คอมพิวเตอร์	เครื่องคำนวณอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถคำนวณผลและเปรียบเทียบค่าตามชุดคำสั่งด้วยความเร็วสูงต่อเนื่องและอัตโนมัติ

คำ	ความหมาย
เคร่งครัด	ถือปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ
เครียด	อาการที่สมองไม่ได้ผ่อนคลาย เพราะคร่ำเคร่งอยู่กับสิ่งหนึ่ง สิ่งใดจนเกินไป
เคี้ยวข้าว	บิบบ้างคับ บิบบิ้นให้ได้ความลำบาก
ฆราวาส	คนทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่พระภิกษุ
ฆาตกรรม	การฆ่าคน
จรรงโลง	ค้าชู้ไว้ไม่ให้ล้มลง
จลาจล	ความวุ่นวาย ความปั่นป่วนภายในบ้านเมือง
จินตนาการ	การสร้างภาพขึ้นในใจ
โจทก์จำเลย	บุคคลผู้ฟ้องคดีต่อศาล
โจทย์เลข	คำถามในวิชาคณิตศาสตร์
โจรกรรม	การลัก การขโมย การปล้น
ชงกั้ง	หยุดลงทันที
ซ็อนส้อม	เครื่องใช้สำหรับตักของกิน
แซท	บุคคลตั้งแต่ 2 คนหรือมากกว่าสื่อสารด้วยการพิมพ์ข้อความ หรือพูดคุยผ่านไมโครโฟนเว็บแคม
ซื่อสัตย์	ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง
ดาวน์โหลด	การรับข้อมูลหรือโปรแกรมเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เราใช้ อยู่
ตักบาตร	ใส่อาหารลงในบาตรพระและสามเณร
ตั้งครรภ์	หญิงซึ่งกำลังตั้งท้อง
เต็มบริบูรณ์	ไม่ขาดไม่เกิน
เตร็ดเตร่	เที่ยวไปไม่อยู่เป็นที่
ตรวจตรา	พิจารณาดูให้รอบคอบถี่ถ้วน

คำ	ความหมาย
ไตร่ตรอง	คิดทบทวน ตรិตรอง
ทักษิณ	ทึศได้
ทัศนاجر	ท่องเทียว
ทิมทึบ	ครึ้ม, มัวซัว
ทรุดโทรม	เสื่อมไปเพราะร่วงโรย คำคร่ำ
เทคโนโลยี	วิทยาการที่เกี่ยวกับศิลปะในการนำเอาวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์
โทรทัศน์	กระบวนการถ่ายทอดเสียงและภาพที่เคลื่อนไหวได้พร้อมกันจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง
โทรศัพท์	ระบบการคมนาคม ซึ่งใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นเครื่องมือสื่อสารให้ติดต่อพูดคุยกันได้ในระยะไกล
ธนบัตร	บัตรที่ออกใช้เป็นเงินตรา ซึ่งชำระหนี้ได้ตามกฎหมายโดยไม่จำกัดจำนวน
ธนาณัติ	การส่งเงินทางไปรษณีย์ โดยผู้ส่งต้องมอบเงินไว้ยังที่ทำการไปรษณีย์แห่งหนึ่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ออกตราสารสั่งให้ที่ทำการไปรษณีย์อีกแห่งหนึ่งจ่ายเงินให้แก่ผู้รับ
ธรรมชาติ	สิ่งที่เกิด มี และเป็นอยู่ตามธรรมดาของสิ่งนั้น ๆ ภาพภูมิประเทศ
นมัสการ	การแสดงความนอบน้อมโดยการกราบไหว้
นักขัตฤกษ์	งานรื่นเริงตามธรรมเนียม ตามฤดูกาล
นาฏดุริยางค์	ศิลปะแห่งเครื่องคิดสีตีเป่า
นาฏศิลป์	ศิลปะแห่งการละครหรือการฟ้อนรำ
บรรจง	ตั้งใจทำ, ทำโดยระมัดระวัง, อย่างประณีต
บรรจุ	ประจุ, ใส่ลงในขวด หีบ หรือถุง, ใส่ลงในภาชนะหรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่มิดชิด

คำ	ความหมาย
บรรดา	ทั้งหลาย, ทั้งปวง, ทั้งหมด
บรรทัด	ข้อความที่เขียนหรือพิมพ์อย่างต่อเนื่องกันเป็นแถว, เรียกอุปกรณ์ชนิดหนึ่งเพื่อขีดเส้นใต้ให้ตรง
บรรณาธิการ	ผู้รับผิดชอบเรื่องลงพิมพ์, ตรวจแก้, คัดเลือกลงในหนังสือพิมพ์
บรรณารักษ์	ผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้หนังสือในห้องสมุด
บรรพชา	การบวช
บรรพบุรุษ	ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูลซึ่งมีผู้สืบสายโลหิตมา
บรรยากาศ	อากาศที่ห่อหุ้มโลก, ความรู้สึกหรือสิ่งที่อยู่รอบตัว
บรรลึย	ฉิบหาย, วอดวาย, ย่อยยับ
บริบูรณ์	ครบถ้วน, เต็มที่, ไม่บกพร่อง
บาลี	ภาษาที่ใช้เป็นหลักในพระพุทธศาสนานิกายเถรวาท, พุทธพจน์
บิณฑบาต	กิจวัตรที่พระภิกษุสามเณรรับของที่เขานำมาใส่บาตร
ปรอท	ธาตุธาตุหนึ่ง เป็นโลหะ ลักษณะเป็นของเหลว สีเงิน
ประกาศ	ป่าวร้อง, แจ้งให้ทราบ
ประดิษฐาน	ตั้งไว้
ประวัติศาสตร์	วิชาว่าด้วยเหตุการณ์ที่เป็นมาหรือเรื่องราวของประเทศชาติ ตามที่บันทึกไว้เป็นหลักฐาน
ปาฏิหาริย์	สิ่งที่น่าอัศจรรย์
ปราศเปรื่อง	มีความคิดคล่องแคล่วว่องไว
เปลี่ยนแปลง	เอาสิ่งหนึ่งเข้าแทนอีกสิ่งหนึ่ง
ไปรษณีย์	วิธีการส่งหนังสือและทิมห่อสิ่งของ โดยมีวงการจัดตั้งขึ้นสำหรับเจ้าหน้าที่รับส่งโดยเฉพาะ

คำ	ความหมาย
โปรดปราน	เอ็นดู, รักใคร่
โปรแกรม	กลุ่มชุดคำสั่งที่ใช้อธิบายชิ้นงานหรือกลุ่มงานที่จะประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์
ผิวพรรณ	สีของผิว
ผลิตภัณฑ์	สิ่งที่ทำขึ้น
แผนภูมิ	พื้น, ชั้น พื้นเพ ที่กำหนดถือเป็นแนวดำเนินการ
ฝ่าฝืน	ขัดขึ้น ละเมิด
พจนานุกรม	หนังสือสำหรับค้นหาความหมายของคำที่เรียงลำดับตามอักษร
พรรณนา	กล่าวอย่างละเอียดให้ผู้ฟังนึกเห็นเป็นภาพ
พระพุทธรูป	พระที่ประดิษฐานอยู่ในวิหารหรือพระอุโบสถ
พสกนิกร	หมู่ชน, พลเมือง
พันธุกรรม	พี่น้อง, วงศ์วาน, เทือกเขา, เหล่ากอ
พร้อมพร้อม	รวมอยู่พร้อมหน้ากัน
พลัดพราก	จากกันไป, พาเอาไปเสียดจาก
พลั้งเผลอ	พลาดพลั้งหลงลืมไปชั่วขณะ
พาสเวิร์ด	รหัสผ่าน
พาหนะ	เครื่องนำไป, เครื่องขับเคลื่อน, สัตว์สำหรับขับบรรทุกหรือลากเชิญ
พลิกแพลง	สับปลับ, กลับกลอก
เพาเวอร์พ้อยท์	โปรแกรมนำเสนอผลงาน
ภัยพิบัติ	สิ่งน่ากลัว, อันตราย, ความฉิบหาย
มนุษย์	สัตว์ที่รู้จักใช้เหตุผล, สัตว์ที่มีจิตใจสูง, คน
มโนราห์	ศิลปะการแสดงพื้นเมืองอย่างหนึ่งของภาคใต้
ม้วยมรณ	ตาย

คำ	ความหมาย
มหรสพ	การเล่นรื่นเริงมีโขนละครหรือสิ่งคล้ายคลึงกัน
รอบคอบ	ทั่ว, ถ้วนถี่
ราบเรียบ	เรียบเสมอกัน, เรียบร้อย
รื่นรมย์	สบายใจ, บันเทิง
ละคร	การเล่นจำพวกหนึ่ง มักแสดงเป็นเรื่องราว
ลิขสิทธิ์	สิทธิผูกขาดในช่วงระยะเวลาจำกัดที่รัฐบาลมอบให้แก่ผู้สร้างสรรค์ผลงานทางด้านวรรณกรรมและศิลปะ
เลือกสรร	คัดเอาสิ่งที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งขึ้นไปเพื่อเอาไว้, หรือเอาออกตามต้องการ
ลูกจันทร์	ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่งที่มีเนื้อไม้ ดอกหรือผลหอม
โลกาภิวัตน์	การแพร่กระจายไปทั่วโลก การประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใดสามารถรับรู้ สัมพันธ์หรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวาง อันเนื่องมาจากพัฒนาระบบสารสนเทศ
วรรณยุกต์	เครื่องหมายแสดงเสียงสูงต่ำของคำในภาษาไทย มี ๔ รูป คือ ่ ้ ◻ ◻
วันจันทร์	วันที่ ๒ ของสัปดาห์
วัฒนธรรม	สิ่งที่ทำให้เจริญงอกงามแก่หมู่คณะ
วาทศิลป์	ศิลปะในการใช้ถ้อยคำให้ประทับใจ
วิญญาณ	สิ่งที่เชื่อกันว่ามีอยู่ในกายเมื่อมีชีวิต เมื่อตายจะออกจากกาย ล่องลอยไปหาที่เกิดใหม่
วิทยาศาสตร์	ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งกระบวนการความรู้เชิงประจักษ์
เว็บไซต์	ที่อยู่ของเว็บ

คำ	ความหมาย
ไวรัส	โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ถูกบุกรุกโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ใช้, เชื้อโรคร้ายแรงชนิดหนึ่งที่มีอันตรายต่อมนุษย์และสัตว์
ศีลธรรม	ความประพฤติที่ดีที่ชอบ
เสร์ราสร้อย	สลัดหัดนู, หมอง, เหี่ยวแห้ง
สรรพากร	อากรที่เก็บจากสิ่งที่เป็นเองหรือมีบ่อเกิดเป็นรายได้
สรรพสินค้า	สิ่งของทั้งหมดทั้งปวง, เครื่องอุปโภค บริโภค รวมกันอยู่ในที่เดียว
สักการบูชา	บูชาด้วยเครื่องอันพึงบูชา
สังสรรค์	พบปะวิสาสะกันเป็นครั้งคราวด้วยความสนิทสนม
สังสารวัฏ	การเวียนว่ายตายเกิด
สันสกฤต	ชื่อภาษาในตระกูลอินเดีย-ยุโรป ซึ่งมีใช้ในวรรณคดีอินเดียโบราณ ต่อมาใช้วรรณคดีของพราหมณ์ทั่วไปและในคัมภีร์พระพุทธศาสนา ฝ่ายมหายาน
สัมภาษณ์	การพบปะพูดคุยและสอบถามเรื่องราวจากอีกฝ่ายหนึ่ง การสอบ ท่วงทีวาจาและไหวพริบ
สร้างสรรค์	สร้างให้มีให้เป็นขึ้น เนมิต
สาธารณสุข	ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์ ป้องกัน, บำบัด, รักษา และส่งเสริมสุขภาพประชาชน
สายสัญญาณ	เส้นด้ายยาว ๆ ที่พระถือเมื่อเวลาสวดมนต์ หรือที่เอามาวงรอบบ้านเรือนเพื่อเป็นมงคล
สารส้ม	เกลือเคมีประเภทหนึ่ง ชนิดที่รู้จักทั่วไปจะมีลักษณะเป็นก้อนสีขาว มีรสเปรี้ยวฝาด ใช้ประโยชน์ทำให้น้ำใสสะอาด
สารานุกรม	หนังสือที่รวบรวมความรู้ทุกแขนง หรือเฉพาะแขนงใดแขนงหนึ่ง มักเรียงตามลำดับอักษร

คำ	ความหมาย
สิ้นตำรา	หมดหนทางคิดอ่าน
สุนทรีย์ภาพ	ความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะที่แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจและรู้สึกได้
สูจิบัตร	ใบแสดงรายการ
เสื่อมโทรม	เสียไป, สิ้นไป, ค่อยหมดไป
หัตถกรรม	การทำในโรงงานอุตสาหกรรม
โหล่งหลิง	มีน้อย, บางตา
อธิษฐาน	ตั้งใจมุ่งมั่นอย่างใดอย่างหนึ่ง ตั้งจิตปรารถนา ขอต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์
อรรถรส	ถ้อยคำที่ทำให้เกิดความซาบซึ้ง, ถ้อยคำที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจ
ออนไลน์	เชื่อมต่อ หมายถึง สามารถสื่อสารกับคอมพิวเตอร์โดยตรงและพร้อมใช้งาน
ออมทรัพย์	ประหยัด เก็บหอมรอมริบ
อังกฤษ	ชื่อประเทศ ชาติ และภาษาของชนผิวขาวพวกหนึ่ง
อักษณัติ	กิริยาดี, นิสัยใจคอ, ความรู้สึกอ่อนปรน
อัญเชิญ	เชิญด้วยความเคารพนับถือ
อัปลักษณ์	ชั่ว, มีลักษณะที่ถือว่าไม่เป็นมงคล
อัศจรรย์	แปลก, ประหลาด
อาหาร	ของกิน, เครื่องหล่อเลี้ยงชีวิต
อิทธิฤทธิ์	อำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์
อิริยาบถ	อาการที่ร่างกายอยู่ในท่าใดท่าหนึ่ง คือ ยืน เดิน นอน นั่ง
อินเทอร์เน็ต	ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่มาก ครอบคลุมไปทั่วโลก

คำ	ความหมาย
อินทรี	ชื่อนกจำพวกหนึ่ง วงศ์เดียวกับเหยี่ยวมีหลายชนิด
อินทรีย์	ร่างกายและจิตใจ
อีเมล	การสื่อสารด้วยการส่งจดหมาย ข้อความหรือบันทึกเป็นต้น เข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ปลายทาง ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
อุตสาหกรรม	กิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อผลิตสิ่งของ หรือจัดให้มี บริการ, ชื่อกระทรวงที่มีอำนาจเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม
อุทาหรณ์	ตัวอย่างที่ยกขึ้นมาอ้างให้เห็น
อุตรดิตถ์	ชื่อจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือตอนล่าง เป็นจังหวัดที่มี ชื่อเสียงด้านผลไม้เช่น ทุเรียน ลำไย ฯลฯ
โอดระพ้อ	กลับตรงกันข้าม

ภาคผนวก ข

ตารางตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC)

ตารางที่ 10 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้แบบฝึกการเขียน
สะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC
1. สารสำคัญ					
1.1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้และเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	+1	+1	+1	3	1
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	3	1
2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1
2.4 สอดคล้องกับสื่อและวิธีวัด ประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
3. เนื้อหาสาระ					
3.1 ตรงตามหลักสูตรและ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3.2 สอดคล้องกับคำอธิบาย รายวิชา	+1	+1	+1	3	1
3.3 สอดคล้องและเหมาะสมกับ ระดับความรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 10 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้แบบฝึกการเขียน สะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC
4. กิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4.2 เหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1
4.3 เป็นไปตามขั้นตอน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1
4.4 รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ และฝึกทักษะได้ดี	+1	+1	+1	3	1
4.5 สอดคล้องกับวิธีวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
4.6 กำหนดเวลาเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1
5. สื่อการเรียนรู้					
5.1 สื่อการเรียนรู้น่าสนใจ ตรงตามเนื้อหาและเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	+1	+1	+1	3	1
6. วิธีวัดและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องและครอบคลุมทุกด้านตรงตามวัตถุประสงค์ เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
เฉลี่ยรวม	1				

ตารางที่ 11 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
2.2 มีความยากง่ายพอเหมาะ	+1	+1	+1	3	1
2.3 น่าสนใจ นำไปประยุกต์ใช้ใน ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	3	1
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
3.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1
3.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ	+1	+1	+1	3	1
3.4 น่าสนใจ ได้รับความสนใจของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
3.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรม ด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	3	1
3.6 ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	3	1
4. รูปแบบ					
4.1 น่าสนใจ สวยงาม	+1	+1	+1	3	1
4.2 ภาพประกอบเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 11 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ
สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC
5. ด้านการใช้ภาษา					
5.1 ตัวอักษรชัดเจน สื่อความหมาย ได้ถูกต้อง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1
5.2 ใช้ภาษาที่สุภาพเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
6. ด้านการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
6.2 ครอบคลุมเนื้อหา					
6.3 ประเมินผลตามสภาพจริง					
เฉลี่ยรวม	1				

ตารางที่ 12 แบบประเมินคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ เรื่องการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม ของคะแนน	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1
2	+1	+1	+1	3	1
3	+1	+1	+1	3	1
4	+1	+1	+1	3	1
5	+1	+1	+1	3	1
6	+1	+1	+1	3	1
7	+1	+1	+1	3	1
8	+1	+1	+1	3	1
9	+1	+1	+1	3	1
10	+1	+1	+1	3	1
11	+1	+1	+1	3	1
12	+1	+1	+1	3	1
13	+1	+1	+1	3	1
14	+1	+1	+1	3	1
15	+1	+1	+1	3	1
16	+1	+1	+1	3	1
17	+1	+1	+1	3	1
18	+1	+1	+1	3	1
19	+1	+1	+1	3	1
20	+1	+1	+1	3	1
21	+1	+1	+1	3	1
22	+1	+1	+1	3	1
23	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 12 แบบประเมินคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ เรื่องการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	ผลรวม ของคะแนน	IOC
24	+1	+1	+1	3	1
25	+1	+1	+1	3	1
26	+1	+1	+1	3	1
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	+1	+1	+1	3	1
30	+1	+1	+1	3	1
31	+1	+1	+1	3	1
32	+1	+1	+1	3	1
33	+1	+1	+1	3	1
34	+1	+1	+1	3	1
35	+1	+1	+1	3	1
36	+1	+1	+1	3	1
37	+1	+1	+1	3	1
38	+1	+1	+1	3	1
39	+1	+1	+1	3	1
40	+1	+1	+1	3	1
เฉลี่ยรวม				1	

ตารางที่ 13 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยการประเมินคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น				
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	IOC
1. ด้านวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับเนื้อหาและรูปแบบของชุดแบบฝึก	+1	+1	+1	3	1
2. ด้านข้อความถามในการสัมภาษณ์ มีความยากง่าย เหมาะสมกับวัย และความรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
3. ด้านการใช้ภาษา ใช้ภาษาในการสัมภาษณ์เข้าใจง่าย สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
เฉลี่ยรวม	1				

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่า ความ เชื่อ มั่น
1	30	16	0.79	0.45	0.95
2	28	12	0.59	0.51	
3	29	16	0.70	0.41	
4	27	9	0.54	0.58	
5	28	7	0.53	0.67	
6	31	14	0.77	0.54	
7	23	11	0.62	0.38	
8	29	4	0.56	0.80	
9	25	6	0.55	0.61	
10	30	5	0.62	0.80	
11	31	14	0.78	0.54	
12	30	6	0.59	0.77	
13	27	7	0.53	0.64	
14	29	10	0.59	0.61	
15	31	6	0.58	0.80	
16	29	9	0.67	0.64	
17	31	7	0.74	0.45	
18	31	13	0.77	0.58	
19	26	9	0.67	0.54	
20	26	9	0.66	0.54	
21	25	9	0.62	0.51	

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังทำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ (ต่อ)

ข้อที่	กลุ่มสูง	กลุ่มต่ำ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่า ความ เชื่อ มั่น
22	29	11	0.71	0.58	
23	27	10	0.66	0.54	
24	27	9	0.59	0.58	
25	28	7	0.55	0.67	
26	25	11	0.59	0.45	
27	28	13	0.51	0.80	
28	30	18	0.73	0.38	
29	30	8	0.63	0.70	
30	30	8	0.59	0.70	
31	27	8	0.57	0.61	
32	28	6	0.56	0.70	
33	28	8	0.51	0.64	
34	30	7	0.59	0.74	
35	29	9	0.55	0.64	
36	25	12	0.57	0.41	
37	28	7	0.55	0.67	
38	30	12	0.51	0.58	
39	31	8	0.57	0.74	
40	25	13	0.52	0.38	

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวัดผลการเรียนรู้ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ในการเปรียบเทียบความคงทนของความรู้ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่	คะแนนวัดผลหลังเรียนครั้งที่ 1 (40 คะแนน)	คะแนนวัดผลหลังเรียนครั้งที่ 2 (40 คะแนน)
1	38	37
2	24	24
3	34	35
4	39	38
5	32	38
6	37	39
7	34	39
8	34	39
9	39	39
10	37	36
11	26	38
12	28	24
13	38	39
14	40	40
15	37	30
16	35	37
17	39	39
18	40	39
19	28	35
20	35	39
X	34.70	36.20
S.D	4.80	4.74
ร้อยละ	86.75	90.76

ตารางที่ 16 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน

ลำดับที่	แบบวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนชุดที่						แบบวัดผล การเรียนรู้ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	รวม	40
	20	20	20	20	20	100	คะแนน
1	18	20	16	13	16	83	38
2	15	19	20	17	17	88	30
3	17	18	20	17	17	89	23
รวม	50	57	56	47	50	260	91
ค่าเฉลี่ย \bar{x}	16.67	19.00	18.67	15.67	16.67	86.67	30.33
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	1.53	1.00	2.31	2.31	0.58	3.21	7.51
ร้อยละ	83.33	95.00	93.33	78.33	83.33	86.67	75.83

ตารางที่ 17 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบรายบุคคล จำนวน 9 คน

ลำดับที่	แบบวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนชุดที่						แบบวัดผล การเรียนรู้ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	รวม	40
	20	20	20	20	20	100	คะแนน
1	18	19	19	18	18	92	34
2	19	18	19	16	19	91	38
3	19	19	19	18	18	93	39
4	18	18	18	18	18	90	34
5	18	18	19	18	18	91	25
6	18	18	19	18	18	91	29
7	18	19	18	19	17	91	38
8	18	20	17	16	17	88	39
9	19	18	18	18	18	91	24
รวม	165	167	166	159	161	818	300
ค่าเฉลี่ย \bar{x}	18.33	18.56	18.44	17.67	17.89	90.89	33.33
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	0.50	0.73	0.73	1.00	0.60	1.36	5.96
ร้อยละ	91.67	92.78	92.22	88.33	89.44	90.89	83.33

ตารางที่ 18 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของ
นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน

ลำดับที่	แบบวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนชุดที่						แบบวัดผลการ เรียนรู้หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	รวม	40
	20	20	20	20	20	100	คะแนน
1	18	18	18	20	19	93	36
2	18	18	20	19	18	93	30
3	19	18	20	20	19	96	37
4	18	18	20	20	19	95	37
5	18	17	19	18	19	91	37
6	19	19	20	19	18	95	35
7	18	18	19	18	19	94	39
8	18	19	20	20	19	96	38
9	18	19	20	20	19	96	38
10	19	18	19	18	18	92	32
11	18	18	19	19	19	93	33
12	18	18	19	18	18	91	33
13	18	18	19	20	19	94	37
14	19	18	19	19	19	94	40
15	18	19	18	19	19	93	40
16	19	19	19	20	18	95	37
17	18	20	20	19	18	95	40
18	18	20	19	20	18	95	39

ตารางที่ 18 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบภาคสนาม จำนวน 30 คน (ต่อ)

ลำดับที่	แบบวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนชุดที่						แบบวัดผลการ เรียนรู้หลัง เรียน
	1	2	3	4	5	รวม	40
	20	20	20	20	20	100	คะแนน
19	18	19	20	17	19	93	35
20	18	19	20	17	18	92	15
21	18	18	19	18	18	91	34
22	18	18	18	18	18	90	18
23	18	20	18	18	18	92	39
24	18	20	18	18	15	89	40
25	18	20	18	17	19	92	30
26	18	20	18	18	19	93	39
27	14	18	20	17	16	87	36
28	19	19	18	19	19	94	39
29	19	18	18	15	19	89	38
30	18	18	19	18	19	92	25
รวม	543	559	571	556	552	2781	1046
ค่าเฉลี่ย \bar{x}	18.10	18.63	19.03	18.53	18.40	92.70	34.87
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	0.88	0.85	0.81	1.22	0.93	2.42	6.12
ร้อยละ	90.50	93.17	95.17	92.67	92.00	92.70	87.18

ตารางที่ 19 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน

ลำดับที่	แบบวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนชุดที่						แบบวัดผล การเรียนรู้ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	รวม	40
	20	20	20	20	20	100	คะแนน
1	17	19	18	11	16	81	38
2	20	20	18	17	17	92	24
3	13	17	19	14	15	78	34
4	18	19	19	12	16	84	39
5	15	18	18	18	18	87	32
6	20	19	17	17	18	91	37
7	19	19	15	18	14	85	34
8	20	17	20	17	19	93	34
9	19	20	19	15	17	90	39
10	14	19	18	18	17	86	37
11	12	20	18	17	18	85	26
12	15	16	18	17	15	81	28
13	17	20	17	15	16	85	38
14	20	19	20	17	19	95	40
15	17	16	17	18	13	81	37
16	20	19	17	17	15	88	35
17	20	20	19	14	15	88	39

ตารางที่ 19 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน

ลำดับที่	แบบวัดผลการเรียนรู้ระหว่างเรียนชุดที่						แบบวัดผล การเรียนรู้ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	รวม	40
	20	20	20	20	20	100	คะแนน
18	20	18	20	17	19	94	40
19	20	18	18	17	16	89	28
20	16	18	20	14	17	85	35
รวม	352	371	365	320	330	1738	694
ค่าเฉลี่ย \bar{x}	17.60	18.55	18.25	16.00	16.50	86.90	34.70
ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	2.64	1.28	1.29	2.05	1.70	4.70	4.80
ร้อยละ	88.00	92.75	91.25	80.00	82.50	86.90	86.75

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ดร.ชยพร กระจ่างทอง
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
2. นายรัชชัย มั่งคั่ง
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ (วัดผลและประเมินผล)
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1
จังหวัดอุดรดิตถ์
3. นางมาลัย โภยมา
ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาไทย)
โรงเรียนอนุบาลศรีสังขาลย์ อำเภอศรีสังขาลย์
จังหวัดสุโขทัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายสมพงษ์ ศรีพยาด
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ตำบลดงคู่อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย 64130
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ. 2530 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต(ภาษาไทย) วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์</p> <p>พ.ศ. 2549 ศึกษาต่อหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร</p>
ประวัติการทำงาน	<p>ปัจจุบัน ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ ตำบลดงคู่อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย</p>